

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

9. OG 20. DESEMBER 1988

Fiskeridirektoratet

**REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 9. OG 20. DESEMBER
1988.**

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1000 til kl 1500 9. desember og fra kl 1000 til kl 1500 20. desember 1988.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Nestleder Ole Johan Østvedt, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt (20. desember)
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt (9. desember)
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag (20. desember)
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Ole Strand, Norges Fiskarlag (9. desember)
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Direktør Petter L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
(20. desember)
Direktør Jarle Evensen, Fiskeindustriens Landsforening (9.
desember) Avdelingsleder Odd Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Sekretær Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og
nytelsesmiddelarbeiderforbund
(9. desember)
Forbundsleder Einar Hysvær, Norsk Nærings- og nytelsesmiddel-
arbeiderforbund (20. desember)

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen, Fiskeridepartementet

Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Konsulent Elling Lorentsen, Norges Fiskerilag (20. desember)
Konsulent Kurt Karlsen, Norges Fiskerilag (9. desember)
Kystvaktinspektør Reidar Skarlo
Formann Didrik Veaa, Sør-Norges Trålerlag (9. desember)
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
(9. desember)
Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening
(20. desember)

Som sekretærer for rådet møtte seksjonsleder Terje Løbach og konsulent Terje Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Forskningssjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt (20. desember)
Forskningssjef Johs. Hamre, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt (9. desember)
Forsker Jan H. Sundet, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt (9. desember)
Forsker Tore Jakobsen, Fiskeridirektoratets havforsknings-
institutt (9. desember)
Forsker Erling Bakken, Fiskeridirektoratets havforsknings-
institutt (9. desember)
Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Arne Skoge, Fiskeridirektoratet (9. desember)
Førstekonsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
(9. desember)
Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Fagkonsulent Robert Misund, Fiskeridirektoratet (9. desember)

Konsulent Eilif Sund, Fiskeridirektoratet (9. desember)
Seksjonsleder Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Gunn Karin Karlsen, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Konsulent Liv Holmefjord, Fiskeridirektoratet (20. desember)
Konsulent Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Konsulent Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Konsulent Elisabeth Bakke, Fiskeridirektoratet
Fagkonsulent Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Konsulent Stein-Åge Johnsen, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
(20. desember)
Førstekonsulent Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
(9. desember)
Konsulent Tom S. Skare, Fiskeridirektoratet (9. desember)
Konsulent Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet (9. desember)
Konsulent Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet (9. desember)

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

FORSLAG TIL SAKSLISTE

- SAK 16/88 - Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 17/88 - Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1989.
- SAK 18/88 - Regulering av fisket etter sei i 1989.
- SAK 19/88 - Regulering av fisket etter reker i 1989:
- a) Ved Grønland
 - b) I Barentshavet
 - c) I Nordsjøen

- SAK 20/88 - Regulering av fisket etter vassild i 1989.
- SAK 21/88 - Regulering av linefisket ved Island i 1989.
- SAK 22/88 - Regulering av fisket etter rognkjeks i 1989.
- SAK 23/88 - Regulering av fangst av skjell i fiskevernsonen ved Svalbard
- SAK 24/88 - Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1989.
- SAK 25/88 - Regulering av ringnotflåten i 1989:
- a) Generelt
 - 1) Ringnotflåtens adgang til å fiske makrell og sild med flytetral
 - 2) Deltagelseskriterier for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.
 - b) Sildefisket i Nordsjøen.
 - c) Sildefisket i Skagerrak.
 - d) Sildefisket vest av 4⁰ v.l.
 - e) Havbrislingfisket.
 - f) Makrellfisket i EF-sonen vest av 4⁰ v.l.
 - g) Loddefisket i Nafo-området.
 - h) Loddefisket ved Island.
- SAK 26/88 - Eventuelt.

SAK 16/88

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

V. J. Olsen ga ordet til Mietle for at han skulle orientere om forhandlingene med EF.

Mietle sa at det hadde vært tre runder med EF og at det særlig var vestlig makrell som hadde stått i sentrum. Men det var også vanskeligheter i forhold til nordsjøsild, norsk-arktisk torsk, tobis og reke. Han sa videre at når det gjelder kvotene er det to som er gått opp fra 1988 - sei fra 75.800 tonn til 81.900 tonn og sild i EF-sonen fra 4.600 tonn til 5 800 tonn. Ellers ligger kvotene på samme nivå, eller det er en reduksjon. Kvotene av torsk, hyse og hvitting er redusert. Han mente likevel at kvotene er tilstrekkelige for 1989. Kolmulekvoten er redusert fra 250.000 tonn til 215.000 tonn. Innenfor denne kvoten ligger også adgang til å ta 15.000 tonn vassild. Han opplyste videre at kvoten for bankfisket i EF-sonen er satt ned til 22.000 tonn og at kvotene er uendret for øyepål og tobis, havbrisling, reke i Nordsjøen og reke ved Grønland.

Når det gjelder makrellen sa han at en fra norsk side gikk inn for å få til full fellesforvaltning. Det var umulig å få EF med. Det ble likevel gitt en rekke innrømmelser fra EF's side. De gikk med på å binde opp sin totalkvote på vestlig makrell allerede under forhandlingene med Norge. Han karakteriserte dette som et gjennombrudd i bestrebelsene på å få til en fellesforvaltning. Han sa at det var enighet om en viss reduksjon i totalkvoten på vestlig makrell, en samlet TAC fra 572.000 tonn til 500.000 tonn. Dette er betydelig mindre reduksjon enn anbefalingen fra ACFM. EF ville lengre ned. Norge fant ikke å kunne slutte seg til det uten at EF tok en forholdsvis større reduksjon enn Norge, noe Norge mener det er grunnlag for å kunne kreve. Det var imidlertid et hovedpoeng fra EF'side at reduksjonen skulle foregå proporsjonalt. Samlet reduksjon for Norge utgjør ca 17.200 tonn i forhold til i år. Norsk kystmakrell sør for 59⁰ N er uendret. Han mente at makrell-resultatet ikke svarte helt til forventningene, men at det ikke ville blitt noen avtale uten makrellen.

For nordsjø-sild ble det tilslutt enighet om en kvote på 514.000 tonn, med 29 pst. til Norge. Resultatet gir en norsk kvote på 149.000 tonn, pluss 17.000 tonn i overføring. Totalt blir det da 166.000 tonn, mot 203.000 i år. Til slutt nevnt han at et par tekniske reguleringsforskrifter som Norge har innført i Nord-sjøen, ble tatt opp av EF under forhandlingene - utkastforbudet og minstemål på tobis. Når det gjelder utkastforbudet ble det fra norsk side sagt at dette ikke ville bli håndhevet overfor EF-fiskere før etter nye konsultasjoner mellom Norge og EF. Minstemålet på tobis var det enighet om å be ICES vurdere snarest. Norges vil da se på dette etter at det foreligger en uttalelse fra ICES.

V. J. Olsen ba så Wåge om å orientere om Skagerrak-forhandlingene.

Wåge sa at det var holdt to runder. Hovedspørsmålene var knyttet til sild, brisling og reker. En enighet om regulering av rekefisket sto sentralt. Han opplyste om at det nå er satt et tak på rekene. Det skal ikke fiskes mer enn 70 % av gjennomsnittet i 1985 - 1986. For Norge betyr dette ca 3.400 i 1989 og det er en reduksjon i forhold til årets nivå. Når det gjelder sild og brisling sa han at det er et tak på 80.000 tonn. Norge kom med kritikk av ordningen som gir muligheter for et ungsildfiske. Silde spørsmålet ble løst med en TAC som for inneværende år på 138.000 tonn. Han mente dette var for høyt sett i relasjon til at ACFM har anbefalt 84.000 tonn.

V. J. Olsen ba Rasmussen om å si noe om forhandlingene med Færøyene.

Rasmussen sa at avtalen vil bli bygget over samme lest som i 1988. Norge hadde imidlertid gitt uttrykk for at Færøyene ikke kunne forvente overføring av torskekvote i Sovjets sone for fiske i Norges økonomiske sone. Færøyene var skuffet over dette og sa at spørsmålet om overføring var av sentral betydning. Når det gjelder makrell, må en fra norsk side være forberedt på en lavere

kvote enn 12.000 tonn som for i år. Andre runde i forhandlingene vil bli gjennomført 19. desember.

V. J. Olsen ba Holm om å orientere om årets møte i NEAFC.

Holm sa at i NEAFC var det særlig fokusert på forvaltningen av norsk vårgytende sild og kolmule. Når det gjelder sild opplyste han at Sovjet hadde funnet noe av 83 - årsklassen utenfor Norges økonomiske sone. Norge hadde da tatt opp spørsmålet om et forbud mot fiske i internasjonalt farvann, men dette fikk ikke tilslutning. Han sa videre at det var blitt enighet om en erklæring som ga en veiledende TAC på 700.000 tonn kolmule totalt. Til slutt nevnte han at det fra Sovjets side i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder XII og XIV ble drevet et relativt omfattende uerfiske. Spørsmålet om en regulering av dette fisket vil bli behandlet av NEAFC i 1989.

20. desember 1988.

V. J. Olsen ba Paulsen om å orientere om Sovjet-forhandlingene.

Paulsen sa at det var blitt enighet om en torskekvote på 300.000 tonn inkludert murmanskorsk, pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk. Når det gjelder overføringer sa han at det i utgangspunktet ble åpnet for samme grunnkvote som i år, men reduksjon i forhold til totalkvoten. Dette endte i første omgang med 16.500 tonn som er det samme som i 1988, altså uten proposjonal reduksjon. Han opplyste om at Norge så fikk slitt seg til ytterligere 5.500 tonn. Dette er kompensasjon for en overføring til Sovjet på 2.500 tonn hyse og ekstrakvoter for uer, blåkveite og steinbit. Totalt er da Norge tilført 22.000 tonn fra Sovjet. Han sa videre at tredjelandskvoten er redusert til 28.000 tonn, hvorav 12.000 tonn kan tas i Svalbardsonen. Dette gir da en fordeling med 178.000 tonn til Norge, 134.000 tonn til Sovjet og 28.000 tonn til tredjeland. Han mente at det ikke er noe i situasjonen som skulle

tilsi ytterligere overføringer fra Sovjet. Han opplyste at hysekvoten var satt til 83.000 ttonn, hvorav 7.000 tonn gis til tredjeland. Dette gir da i utgangspunktet 38.000 tonn til hver av partene. Norge har imidlertid overført 2.500 tonn til Sovjet i bytte mot torsk. Norsk kvote blir da 35.500 tonn.

Han sa videre at spørsmålet knyttet til maskevidde og minstemål var viet stor oppmerksomhet i kommisjonen. En felles gruppe avga rapport, men den viste i realiteten bare til den uenighet som råder. Det var enighet om å fortsette forsøkene, men da på felles fartøy. Når det gjelder minstemålet sa han at det ikke var mulig å komme fram til en felles økning. Norge har imidlertid reservert seg i protokollen og signalisert muligheten av økning i løpet av 1989. Han mente at en slik økning burde ha en selvstendig biologisk begrunnelse og ikke knyttet så mye opp til maskevidden som tidligere.

Hysvær viste til at det blir knappere og knappere kvoter og spurte om det var en selvfølge at tredjeland skal tildeles kvote.

V. J. Olsen ville heller ha en proratarisk reduksjon enn et økt fiskepress i Svalbardsonen.

Bjørklund spurte om den sovjetiske bruk av flytetral var tatt opp i kommisjonen.

Paulsen svarte at dette var tatt opp, men uten at det oppnådde gjennomslag for forbud. Sovjet bare henviste til at de ikke bruker flytetral i Norges økonomiske sone.

V. J. Olsen ba Rasmussen om å orientere om andre runde i forhandlingene med Færøyene.

Rasmussen opplyste at det ikke var blitt enighet om noen avtale for 89. Færøyene hadde ikke tatt advarselsen om ingen overføring av torsk fra Sovjets sone alvorlig nok. Dette er et sentralt element i hele avtalen. Han sa at den færøyske delegasjon møtte

men instruks fra markedsutvalget om en overføring på minst 5.000 tonn. Dette er helt uakseptabelt for Norge. Han påpekte at det ikke er brudd i forhandlingene, og at det er en foreløpig avtale om å møte til nye forhandlinger 3. uke i januar. Det er ingen overgangsordning. Dette betyr at færøyske fartøy ikke kan fiske i Norges økonomiske sone og norske fartøy er foreløpig utestengt fra Færøysk sone.

SAK 17/88

REGULERING AV FISKE ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE I 1989.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

I. NORSK-ARKTISK TORSK.**1. Fangsten i 1988.**

Ved inngangen til 1988 var det forventninger om både økt gytebestand og ungfiskbestand. Dette slo ikke til. Fisket med konvensjonelle redskaper ble riktignok noe bedre enn vinteren 1987, men likevel mye dårligere enn ventet. Skreikvantumet ble det laveste noensinne, 19.000 tonn i 1988, mot 28.000 tonn i 1987 og 20.000 tonn i 1986.

På bakgrunn av reviderte bestandsanslag fra ACFM ble Norge og Sovjet i slutten av juni enige om å redusere totalkvoten (inkl. Murmanskorsk og norsk kysttorsk) med 22% fra 630.000 tonn til 491.000 tonn. Den norske kvoten ble redusert fra 320.000 tonn til 250.000 tonn. På grunn av de dårlige utsiktene for fisket med konvensjonelle redskaper kunne trålerkvoten på 120.000 tonn likevel opprettholdes.

Maksimalkvoten på 600 tonn for fartøy som fisker torsk med andre redskaper enn trål ble ikke endret.

På årsbasis må en regne med at fangsten med konvensjonelle redskaper vil bli redusert fra 124.000 tonn i 1987 til ca. 115.000 tonn i 1988. Forutsatt at trålerne tar sine 120.000 tonn vil det norske totalkvantumet bli ca. 235.000 tonn i 1988.

2. Bestandsituasjonen.

Den beregnede bestandsutviklingen som ligger til grunn for

anbefalingene for 1989 fra ICES (Det Internasjonale Råd for Havforskning) er som følger (i tusen tonn):

År	Gyte- bestand	Ungfisk- bestand	Total- bestand
1982	376	580	956
1983	331	443	774
1984	289	634	923
1985	301	948	1.249
1986	253	1.280	1.533
1987	275	960	1.236
1988	187	712	899
1989	249	605	854

ACFM har tidligere år anbefalt en gradvis reduksjon av fiske-dødlighet mot F.max. Det har vært utarbeidet eksempler på hvordan man kan komme ned på F.max i henholdsvis 1989 og 1990. Årets anbefaling er gitt en noe annen formulering. ACFM advarer i år mot at fiskedødligheten opprettholdes på det nåværende nivå, det ville få den konsekvensen at innen få år vil den gytende biomasse bli lavere enn den noen gang har vært. Det haster med en rask oppbygging av gytebestanden. For å oppnå det er det nødvendig med en rask reduksjon av fiskedødeligheten. ACFM anbefaler at fiskedødligheten reduseres sterkt fram til 1990. En umiddelbar reduksjon til F.med i 1989 betyr en TAC på 370.000 tonn, og en halvering av fiskedødligheten fra 1988-nivået innebærer en TAC på 300.000 tonn.

F.max er 0,28 og ville gi en fangst i 1989 på 173.000 tonn. ACFM har i sine beregninger forutsatt en totalfangst for 1988 på 475.000 tonn (inkludert 20.000 tonn norsk kysttorsk). Dette gir en fiskedødlighet på 1,06. Det kan nå se ut som om totalfangsten vil bli noe lavere enn det ACFM har forutsatt.

PROGNOSER FOR 1989: Forventet fiskedødelighet F(88) 1,06
Forventet fangst (88) = 455.000 t

Prognose						
Alt	Basis	F(89)	SSB(89)	Fangst(89)	SSB(90)	Konsekvenser
A	F.max	0,28	249	173	489	SSB øker raskt
B	0,5 F88	0,53		301	394	Sterkt nedg. i fangst, SSB øker
C	F.med	0,69		371	349	Som over
D	0,8 F88	0,84		433	310	
E	F88	1,06		508	271	SSB øker svakt

3. Kvotesituasjonen.

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inklusiv Murmanskorsk og norsk kysttorsk fastsettes til 340.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 28.000 tonn til tredjeland. (Tredjelandskvoten utgjør 9,3% av totalkvoten av norsk-arktisk torsk, dvs. at norsk kysttorsk holdes utenom). Det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 22.000 tonn av sin kvote til Norge slik at norsk kvoteandel inkl. kysttorsk blir 178.000 tonn. Dette gir følgende fordeling av torskekvote nord for 62:

Norge	178.000 tonn
Sovjet	134.000 tonn
Tredjeland	<u>28.000 tonn</u>
Samlet	<u>340.000 tonn</u>

Totalkvotene og fordelingen på land og områder de siste årene fremgår av vedlagte tabell, jfr. vedlegg 1.

Av den norske totalkvote på 178.000 tonn vil Fiskeridirektøren foreslå at trålerkvoten settes til 65.000 tonn. Fiskeridirektøren vil foreslå at 7.000 tonn herav avsettes som særskilt kvote for levering i Finnmark. Fisket med konvensjonelle redskaper må etter dette forslaget reguleres innenfor en ramme på 113.000 tonn.

4. Regulering av fisket med konvensjonelle redskaper i 1989.

Forut for 1988-sesongen var det beregnet at gytebestanden ville øke med 54% fra 1987, mens ungfiskbestanden ville øke med 24%. Dette skapte forventninger om bedret fiske, og det ble avsatt 200.000 tonn til konvensjonelle redskaper i 1988. I løpet av 1988 er bestandsanslagene revidert vesentlig slik at en nå antar at det har vært en nedgang i gytebestanden på 32% fra 1987 til 1988, mens ungfiskbestanden viste 26% nedgang.

Også for 1989 vil en prognose for fritt fiske være beheftet med stor usikkerhet. I tillegg til den usikkerhet som ligger i selve beregningene av bestandstørrelsen, kommer også forhold som deltakelse, fisketilgjengelighet og selinvasjonen inn i bildet.

I perioden 1985-88 merker 1987 seg ut som et år med svært lav fangst i forhold til bestandstørrelsen, mens det for de øvrige årene er en mer lik sammenheng mellom fangst og bestand. En årsak til dette kan være at selinvasjonen var spesielt stor i 1987. Dette illustreres med antallet sel som det er utbetalt erstatning for i Norges Råfisklags distrikt:

1985:	517
1986:	4.409
1987:	56.222
1988:	21.538

Dersom en sammenlikner fangsten i perioden 1985-88 med perioden 1981-84 finner en at fangstene lå vesentlig høyere i forhold til bestandstørrelsen på første halvdel av 80-tallet enn nå. Dette skyldes i første rekke at torsken pga. svært lave temperaturer i Barentshavet hadde en ekstremt vestlig og kystnær fordeling disse årene. For 1989 er det ikke grunn til å vente vesentlige endringer i temperaturen i forhold til foregående år. Økt innsig av lodde kan forbedre tilgjengeligheten i forhold til 1987-88, men ventelig ikke over nivået i 1985-86. Alt i alt må det derfor være riktig å ta utgangspunkt i årene 1985-86 og 1988 når en skal

prognostisere fisket i 1989.

Ifølge de siste beregningene fra Arctic Fisheries Working Group er det ventet at gytebestanden vil øke med 33% fra 1988 til 1989, mens ungfiskbestanden vil gå ned med 15%. Med utgangspunkt i de siste beregningene for gytebestand og ungfiskbestand vil en prognose for fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1989 variere mellom 120.000 og 140.000 tonn alt etter hvilket av årene 1985, 1986 eller 1988 en går ut fra.

På grunn av den store usikkerheten med hensyn til utviklingen av fisket mener Fiskeridirektøren at en bør legge seg på det øverste prognoseanslaget, dvs. 140.000 tonn, ved utformingen av reguleringsopplegget for 1989. Dersom utviklingen i fisket skulle vise at prognosen ligger for høyt, vil reguleringene kunne tillempes i løpet av året.

Med en prognose på 140.000 tonn og en kvote for konvensjonelle redskaper på 113.000 tonn blir reguleringsbehovet 27.000 tonn i 1989.

Etter Fiskeridirektørens mening bør en ha et opplegg der et slikt kvantum kan trekkes inn ved kombinert bruk av maksimalkvoter og perioder med fiskestopp.

A. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at grupper som har alternativt driftsgrunnlag i stor grad bør være den reguleringsbelastningen som ligger i maksimalkvoter.

I første rekke gjelder det fartøy som fisker med garn/line i andre lands soner. Slike fartøy har også tidligere vært underlagt strenge reguleringer, f.eks. i 1985 da de hadde en maksimalkvote på 175 tonn. Fartøy som har reketrålkonsesjon og i tillegg fisker torsk med konvensjonelle redskaper var i flere år også underlagt særlige fartøykvotebegrensninger. Foran 1988-sesongen ble ikke

rekealternativet lenger ansett som så attraktivt at det burde medføre egen maksimalkvote.

Tabellen nedenfor viser beregnet reguleringseffekt ved ulike maksimalkvotealternativer for hhv. bankelineflåten og fartøy med reketrålkonsesjon som i tillegg fisker torsk med konvensjonelle redskaper. Den tredje kolonnen viser hvor stort kvantum en generell maksimalkvote for øvrige fartøy som fiske torsk med konvensjonelle redskaper vil utgjøre i reguleringseffekt.

Tabellen er fremkommet med utgangspunkt i fisket i 1987, jfr. vedlegg 2. Fisket var da relativt fritt, og burde når en justerer fangstene i forhold til en prognose for fritt fiske på 140.000 tonn, gi en brukbar indikasjon på hva de større fartøyene som fisker med konvensjonelle redskaper ville kunne fiske også i 1989.

**BEREGNET REGULERINGSEFFEKT
I TONN RUND VEKT**

Maksimal- kvote	Bankline- flåten	Fartøy med reketrålkons.	Øvrige fartøy m. konv. redsk.
150	12.600	1.500	6.200
175	11.100	1.200	4.300
200	9.700	900	3.200
225	8.500	600	2.400
250	7.300	500	1.800
275	6.200	300	1.400
300	5.300	200	1.100
325	4.400	100	1.000
350	3.700	0	900

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes en maksimalkvote på 225 tonn torsk for fartøy som fisker med garn/line i andre lands soner. Dette gir en beregnet reguleringseffekt på ca. 8.500 tonn.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om det bør settes en særskilt maksimalkvote for fartøy med rekestrålkonsesjon eller om disse fartøyene skal komme inn under ordningen med en generell maksimalkvote som i 1988. Fiskeridirektøren vil foreslå at den generelle maksimalkvote settes til 275 tonn. Beregnet reguleringseffekt av dette tiltaket er ca. 1.700 tonn (1.400 + 300). Dersom Reguleringsrådet skulle tilrå at det settes en egen kvote for rekestrålerne kunne denne tilpasses strålkvoten for småstrålere mellom 21 og 34 meter (35% av en ferskfiskstrålerkvote). Etter forslagene i punkt 5 nedenfor vil denne utgjøre 200-225 tonn.

Samlet reguleringseffekt for maksimalkvoteordningene er etter Fiskeridirektørens forslag beregnet til ca. 10.000 tonn.

Dersom utviklingen i fisket blir dårligere enn prognosen tilsier, og reguleringsbehovet dermed mindre, kan maksimalkvotene heves utover i sesongen.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har foreslått en generell maksimalkvote på 300 tonn, og maksimalkvote på 250 tonn for fartøy som fisker bunnfisk i andre lands soner.

Fiskarlaget går også inn for at fartøy som driver med andre redskaper enn trål ikke kan ta mer enn 70% av sin maksimalkvote før 1. mai. En slik ordning vil være vanskelig å gjennomføre i praksis. Det må da innføres individuell kontroll. En slik kontroll ville måtte bli svært arbeidskrevende og utføres langt i ettertid. Fiskeridirektøren kan ikke tilrå at Reguleringsrådet går inn for et slikt forslag.

Fiskarlaget går videre inn for at 15% av det kvantumet som forutsettes disponert av konvensjonelle redskaper avsettes til et høstfiske.

En slik ordning må innebære at fisket stanses hvis 85% av det avsatte kvantum til den konvensjonelle flåten blir nådd før

høstfisket starter, f.eks. 1. september. (I Norges Råfisklags distrikt fisket konvensjonelle redskaper i perioden januar - august 83% av årskvantumet i 1986 og 75% i 1987). Dersom fisket med konvensjonelle redskaper blir betydelig bedre i 1989 enn i 1988 vil en avsetning til et høstfiske gjøre det lettere å holde neste års fiske innenfor totalrammen. En eventuell stopp før f.eks. 1. september vil være relativt enkel å håndheve. Det ligger ingen begrensninger i denne ordningen som hindre enkeltfartøy i å fiske sin maksimalkvote før høstfisket starter.

Fiskeridirektøren vil foreslå at 15% av det disponible årskvantumet for konvensjonelle redskaper avsettes til et høstfiske og at dette fisket starter 1. september.

B. Periodestopp.

For å oppnå den nødvendige reguleringseffekten må en i tillegg til en maksimalkvoteordning gjøre bruk av perioder med fiskestopp.

Når anslått samlet reguleringsbehov er 27.000 tonn, og ca. 10.000 tonn kan trekkes inn gjennom en maksimalkvoteordning, vil en måtte regulere bort ca. 17.000 tonn ved perioden med fiskestopp.

På grunn av den usikkerheten som knytter seg til hvordan fisket vil utvikle seg, kan ikke stopp-periodene komme for tidlig på året.

Fiskeridirektøren mener at en for 1989 bør legge opp til en stopp-periode i forbindelse med påsken og en periode på slutten av året.

1. Påkestopp.

Oversikten nedenfor viser fangsttall i tonn rund vekt for konvensjonelle redskaper i Norges Råfisklags distrikt for ukene

11, 12 (påskeuken) og 13 i årene 1986-88.

<u>Uke</u>	<u>1986</u>	<u>1987</u>	<u>1988</u>
11	4.200	4.100	4.100
12	7.800	6.900	5.800
13	3.300	5.500	6.400

Kilde: Ukestatistikk for Norges Råfisklag.

Fiskeridirektøren vil gå inn for at reguleringseffekten ved en påkestopp bør utgjøre 11.-12.000 tonn. Som en ser av oversikten vil en stopp som omfatter bare påskeuken (uke 12) bli for knapp.

Det vil i alle tilfeller være vanskelig å forutsi den eksakte virkningen av en periodestopp. I en vurdering må en også ta hensyn til det kvantum som en likevel ville ha spart pga. heledagsfredning i påsken. Dersom ønsket reguleringseffekt skal kunne oppnås, vil Fiskeridirektøren foreslå at en påkestopp gjøres gjeldende for uke 12 (20.-26. mars) og uke 13 (27. mars - 2. april).

Også Norges Fiskarlag går inn for at det iverksettes stopp i fisket i forbindelse med påsken.

2. Stopp-periode på slutten av året.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det legges opp til fiskestopp fra og med fredag 15. desember og ut året.

Reguleringseffekten av en slik stopp-periode lar seg vanskelig fastslå nøyaktig. Fiskeridirektøren vil på grunnlag av Norges Råfisklags ukestatistikk for tidligere år anslå forventet effekt til å være anslagsvis 5.000 tonn for den foreslåtte perioden.

Norges Fiskarlag går inn for stopp i årets siste to uker.

Fiskeridirektørens reguleringsforslag med maksimalkvote og periodestopp vil tilsammen gi en forventet regulerings-effekt på ca. 26.-27.000 tonn.

Fiskeridirektøren mener det må være et hovedmål å holde torskefisket for 1989 innenfor den avtalte totalrammen. Imidlertid knytter det seg betydelig usikkerhet til hvordan fangstutviklingen vil bli neste år. Fiskeridirektøren går derfor inn for at det legges opp til en relativt stram regulering også for konvensjonelle redskaper fra årets begynnelse, i regulerings-tiltakene utover i året dersom utviklingen i fisket skulle tilsi det. Landsstyret i Norges Fiskarlag uttaler om dette:

"De forventninger en har hatt til fiske med konvensjonelle redskaper i de senere årene har i betydelig grad avveket fra hva som har vært realisert i fisket. Det er derfor nødvendig at et reguleringsopplegg har en innebygget fleksibilitet som gjør det mulig å foreta justeringer dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Norges Fiskarlag tilrår at situasjonen vurderes på nytt på bakgrunn av de opplysninger om utviklingen i fisket en har pr. medio mars og medio mai.

Det forutsettes at eventuelle endringer diskuteres med fiskernes organisasjoner og med forskerne."

Fiskeridirektøren er enig i dette. Fangstutviklingen vil bli fulgt nøye, og Fiskeridirektøren vil innkalle Reguleringsrådet til drøftelser av eventuelle endringer i reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket skulle avvike fra det en her har lagt til grunn på en slik måte at lempninger bør kunne foretas eller innstramninger anses nødvendige. En første hovedgjennomgåelse og vurdering av situasjonen vil bli foretatt når en har oversikt over det sannsynlige utfallet av skreifisket.

5. Regulering av trålfisket etter torsk i 1989.

5.1. Oversikt over reguleringene i 1988.

Totalkvoten for trålerne ble i utgangspunktet satt til 120.000 tonn. Det ble anslått at småtrålerne ville fiske 24.000 tonn. Det var således 96.000 tonn som gjensto å fordele på stortrålerne. Fordelingen ga en fartøykvote for ferskfisktrålere på 1.194 tonn, saltfisk- og rundfrysetrålere på 1.337 tonn og fabrikkskip 1.552 tonn.

På bakgrunn av vurderinger som fremkom etter Reguleringsrådsmøte 24. oktober 1988, besluttet Fiskeridepartementet å foreta en omfordeling av 3.000 tonn innenfor totalkvoten på 120.000 tonn. Dette ble gjennomført ved at det enkelte fartøy fikk et tillegg på 3 prosent basert på kvoten for 1988. Bakgrunnen for omfordelingen var at enkelte av fartøyene innen småtrålergruppen ikke hadde utnyttet sine kvoter fullt ut. Ved tildeling av ekstra kvote ble det satt som vilkår at tilleggskvoten måtte leveres fersk, rundfrosset, saltet eller filetert for bearbeidelse i Norges Råfisklags distrikt.

For de enkelte fartøygrupper medførte tilleggskvoten en økning på for ferskfisktrålere 36 tonn, for rundfrys/saltfisktrålere 40 tonn, og for fabrikkskipene 47 tonn.

Endelig kvotefordeling på stortrålerne ble da følgende:

A. Ferskfisktrålere over 250 BRT	1.194	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy	
og 115' l.l.	:	+	36	"	"	"	"
							som tilleggskvote.
B. Rundfrysetrålere over 400 BRT:	1.337	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy	
	+	40	"	"	"	"	"
							som tilleggskvote.
C. Saltfisktrålere over 400 BRT :	1.337	tonn	rund	vekt	pr.	fartøy	
	+	40	"	"	"	"	"
							som tilleggskvote.

D. Fabrikkrålerne : 1.552 tonn rund vekt pr. fartøy
+ 47 " " " " " "
som tilleggskvote.

Når det gjelder småtrålerne ble det i 1988 gitt et tilsvarende tillegg som for stortrålerne. Det vil si et tillegg på 3% basert på kvoten tildelt ved årets begynnelse.

5.2. Avsetning av en del av trålkvoten for bestemt distrikt.

Som kjent er det nå fastsatt endringer i saltvannsfiskeloven som går ut på å utvide adgangen til å sikre råstoff til landanlegg i bestemte distrikt. Etter lovendringen er det klar hjemmel for at en del av totalkvoten av en bestand skal kunne leveres for tilvirkning ved landanlegg i bestemte distrikt. En slik kvote vil kunne tildeles de fartøy som forplikter seg å levere til vedkommende distrikt.

Med den lave torskekvote for 1989 og de spesielle problemer i Finnmark, vil det etter Fiskeridirektørens oppfatning være behov for å avsette en del av trålkvoten for levering i Finnmark.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det av trålkvoten på 65.000 tonn avsettes 7.000 tonn for levering i Finnmark.

Etter lovendringen antar en at alle trålerne i utgangspunktet vil kunne ta del i fisket av denne kvoten.

5.3. Endring av faktorene for stortrålerne.

Det er nå også foretatt endring i Saltvannsfiskelovens § 5.3. ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøykvoter.

Ved fastsettelse av fartøyenes kvoter kan det nå taes hensyn til sysselsettingen ved tilvirkning av fangsten om bord og i land.

Fiskeridirektøren viser til at Fiskerikomiteen i sine merknader uttaler at i situasjoner med små total kvoter bør kunne legge særlig vekt på sysselsettingskriteriet.

Med de lave kvoter som blir i 1989, finner Fiskeridirektøren å kenne foreslå følgende faktorer ved fordeling av kvote for 1989.
Ferskfisktrålere: 1,00, Saltfisk/Rundfrysetrålere: 1,08,
Fabrikktrålere: 1,15.

En har i forslaget tatt hensyn til kommiteens uttalelse om gradvis utflating av fordelingsfaktorene.

5.4. Småtrålere.

Småtrålerne har fra 1988 på bakgrunn av størrelse og konsesjonsvilkår vært inndelt i tre hovedgrupper. Hensynet til om et fartøy hadde reketråltillatelse falt bort ved kvotetildelingen for 1988.

Følgende regler ble gjort gjeldende:

1. Fartøy som er under 60 BRT og 21 m l.l. kan fiske inntil 23% av en ferskfisktrålerkvote.
2. Fartøy mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 m l.l. kan fiske inntil 35% av en ferskfisktrålerkvote. Men fartøy som i ett av de tre foregående år har hatt en kvote som tilsvarer mer enn 50% av en ferskfisktrålerkvote, kan tildeles en kvote som tilsvarer mellom 50 og 75% av en ferskfisktrålerkvote.
3. Fartøy som er større enn 250 BRT og 34 m l.l. og som i kraft av konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote, kan tildeles en kvote utover 35% og inntil 75% av en ferskfisktrålerkvote.

Totalt bestod småtrålergruppen i 1988 av 56 fartøyer med tildelt kvote. 4 fartøy har kvotefaktor på 0,23. 35 fartøy har kvotefaktor 0,35.

Blant de 17 fartøyene i gruppen over 250 BRT og 34 m l.l. samt fartøy som skal regnes å være over denne grensen, kan 11 fartøy

fiske inntil 51,9%, 1 fartøy inntil 60% og 5 fartøy inntil 75% av den ferskfisktrålerkvote i 1988.

For 1989 regner en ikke med endringer i småtrålergruppen:

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det ikke er kvotemessig grunnlag for å foreta endringer i gruppeinndeling eller kvotefaktor for småtrålerne og vil derfor foreslå at en legger inndelingen i 1988 til grunn ved kvotetildeling i 1989.

5.5. Fordelingsgrunnlaget.

På bakgrunn av en trålkvote på 58.000 tonn (etter fradrag av distriktkvote) er en kommet frem til en fordeling på 46.400 tonn til stortrålergruppen, og 11.600 tonn til småtrålerne. Som nevnt under pkt. 5.2. forutsetter en at alle trålerne vil delta i fisket på den avsatte distriktskvote på 7.000 tonn og at fordeling av denne kvoten baseres på samme fordelingsnøkkel som hovedkvoten. Fiskeridirektøren går inn for at distriktskvoten blir tildelt fartøyene fra sesongens begynnelse.

For småtrålerne vurderes deltagelse samt oppfisket andel i tildelt kvote å bli tilsvarende i 1989 som i 1988. Dette har medført at en har foretatt en overfordeling. Det antas likevel være dekning for en viss bifangst fra reketrål innenfor rammen av kvoten. Ved beregning av kvote for småtrålerne er lagt til grunn de forannevnte prosentsetser i forhold til kvote for ferskfisktråler i 1989.

5.5.1. Kvotene til stortrålerne.

Ved fordelingen tar en utgangspunkt i at kvotene vil bli fordelt på 10 fabrikkskip, 9 saltfisktrålere, 4 rundfrystrålere og 53 ferskfisktrålere.

Fordelingen blir da slik: (eksklusiv distriktkvote)

	Antall	Fartøy kvote i tonn	Forholdstall for fartøy- kvoter	Gruppe kvote i tonn	2
Ferskfisktrålere	53	591	1,00	31.323	67,81
Rundfrysetrålere	4	638	1,08	2.552	5,70
Saltfisktrålere	9	638	1,08	5.742	12,37
Fabrikktrålere	10	680	1,15	6.800	14,66

5.5.2. Kvote til småtrålerne.

Grunnlag for beregning er de fartøy som er tildelt kvote i 1988.

Fordelingen blir da slik: (eksklusiv distriktkvote)

	Antall	Kvoteandel i prosent av ferskfisktråler kvote	Fartøy kvote i tonn
Fartøy under 60 BRT og 20 m lengde	4	23%	136
Fartøy mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 m lengde	35	35%	207
Fartøy over 250 BRT og 34 m lengde + fart. som skal regnes over denne grensen	11	51,9%	307
	1	60%	355
	5	75%	443

5.6. Høstkvote.

Spørsmålet om en evnetuell periodisering av kvotene for å sikre høstfisket, ble første gang tatt opp i forbindelse med reguleringene for 1981. Det ble i Reguleringsutvalget enighet om at 20% av fartøyskvotene for ferskfisktrålerne skulle avsettes til etter 1. september.

Denne reguleringsformen har vært opprettholdt i de påfølgende år. Dette er gjort etter at saken i samtlige tilfeller har vært behandlet i Reguleringsutvalget/Reguleringsrådet.

Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en da kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september. En vil nevne at da spørsmålet ble behandlet første gang, var Fiskeridirektørens forslag et kvantum tilsvarende 25-30%.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også i 1989 avsettes 20% av kvotene for fiske etter 1. september. Videre foreslås det at dispensasjonsadgangen for enbåtsrederi opprettholdes.

Når det gjelder fiske på distriktskvoten på 7.000 tonn går Fiskeridirektøren også inn for at 20% av det enkelte fartøys tildelte kvote ikke kan fiskes før etter 1. september.

5.7. Overføring av kvoter.

For inneværende år har Fiskeridirektøren kunnet samtykke i at fartøy over 250 BRT, kan overføre en rest av kvoten til tilsvarende fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet, og som i tillegg er tildelt kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at denne ordningen opprettholdes som i 1988, slik at det etter 1. august 1989 blir anledning til å overføre kvote innen samme rederi for denne typen fartøy.

5.8. Forslag til fastsettelse og fordeling av enhetskvoter.

Som kjent hadde En i Årene 1985 til 1987 en bestemmelse om enhetskvoter. Denne bestemmelsen ga departementet adgang til å løse opp totalkvoten for ferskfisk- og rundfrystfiskere i et antall like kvoter større enn antall deltagende fartøy. Disse kvotene kunne så fordeles ulikt på de deltagende fartøyer i gruppen. Om bakgrunnen for bestemmelsen vises til vedlagte (./.) notat om saltvannsfiske- lovens § 5a, utarbeidet av Fiskeridepartementet.

Bestemmelsen er nå gjennomført med den endring at enhetskvoten nå kan omfatte hele trålflåten. En har dermed et juridisk grunnlag for å gjennomføre en ordning med enhetskvoter i trålfiske etter torsk. Den videre gjennomføring av ordningen går en ut fra at Fiskeridepartementet drøfter med næringen.

II. NORSK-ARTISK HYSE OG KYSTHYSE.

1. FISKET I 1988 OG TIDLIGERE ÅR.

For inneværende år ble Norge og Sovjet enig om en totalkvote på 240.000 tonn nord for 62° N. Av dette ble det avsatt 24.000 tonn til tredjeland. Etter at Norge overførte 16.000 tonn til Sovjet av sin kvote, utgjorde den norske kvoten 92.000 tonn, eksklusive kysthyse.

Ved utgangen av oktober i år var det tatt i underkant av 53.000 tonn mot vel 63.000 tonn på samme tid i fjor. Prognosen for hele 1988 er 59.000 tonn, eksklusive kysthyse. Dette betyr en reduksjon på 13.000 tonn i forhold til oppfisket kvantum 1987.

Prognosen for 1988 viser at konvensjonelle redskaper samlet har redusert sitt fiske med 19.000 tonn i forhold til forrige år, mens trålerne etter prognosen vil få det høyeste fangstkvantum siden 1981 på 28.000 tonn, en økning på 6.000 tonn fra 1987 (Jfr. tabell 2 i vedlegget).

Oversikten nedenfor viser gjennomsnittlig fangstmengde av hyse og kysthyse fordelt mellom konvensjonelle redskaper og trål i ulike perioder fra 1977 til 1988 for 62° N.

	1977-80		1981-84		1985-88		1977-82		1983-88		1977-88	
	Fangst %		Fangst %		Fangst %		Fangst %		Fangst %		Fangst %	
Konv.	34,4	61%	20,0	54%	32,1	63%	32,2	58%	25,4	62%	23,8	60%
Trål	21,6	39%	17,0	46%	18,9	37%	22,9	42%	15,4	38%	19,2	40%
Sum	55,0	100%	37,0	100%	51,0	100%	55,1	100%	40,8	100%	48,0	100%

Oversikten viser at fordelingen av gjennomsnittsfangsten mellom konvensjonelle redskaper og trål har vært relativt stabil i de periodene en har vist ovenfor. I siste seksårsperiode, var den gjennomsnittlige fordeling pr. år henholdsvis 62% på konvensjonelle redskaper og 38% på trål. I den forrige seksårsperiode, fordelte den årlige gjennomsnittsfangst seg med 58% på konvensjonelle redskaper og 42% på trål. Ser en perioden fra 1977 til 1988 under ett, var den gjennomsnittlige fordelingen 60% på konvensjonelle redskaper og 40% på trål.

2. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN.

På ACFMs høstmøte primo november 1988 ble det foretatt en sterk nedjustering av hysebestanden sammenlignet med prognosen fra høsten 1987. ACFM anbefaler samme relative reduksjon i fiskedødelighet for hyse og for torsk i 1989. Det tilsvarer en TAC for 1989 innen rammen av fra 59.000 tonn til 78.000 tonn.

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Sovjet ble det enighet om en totalkvote på 83.000 tonn norsk-arktisk hyse i 1989. Partene ble enige om en kvote til tredjeland på inntil 7.000 tonn. Halvparten av det resterende, 38.000 tonn, utgjorde Norges andel av kvoten.

Av den norske kvoteandelen ble 2.500 tonn overført til Sovjet, slik at den norske kvoten av norsk-artisk hyse blir 35.500 tonn i 1989. Sovjet kan fiske 40.500 tonn. For Norge kommer et kvantum kysthyse-tillegg. I tidligere år er dette kvantumet anslått til 3-5.000 tonn. Dersom en for 1989 anslår fisket av kysthyse til 4.500 tonn, vil den totale rammen for norsk fiske av hyse nord for 62⁰ n.br. bli 40.000 tonn i 1989.

Kvoten for 1989 er langt mindre enn fisket de siste 3 årene. Som følge av de små torskekquotene må en også regne med økt beskatningspress på hyse, særlig fra trålerne.

Fiskeridirektøren vil på dette grunnlaget foreslå regulering av trålfisket etter hyse i 1989.

3. REGULERING AV FISKET I 1989.

I 1987 ble det fisket 50.000 tonn hyse nord for 62⁰ n.br. med konvensjonelle redskaper. I 1988 er dette fisket prognostisert til 31.000 tonn, jfr. vedlegg 4. I perioden 1983-88 har samlet norsk hysekvantum nord for 62⁰ n.br. i gjennomsnitt ligget på ca. 40.000 tonn, fordelt med ca. 25.000 tonn på konvensjonelle redskaper og ca. 15.000 tonn på trålerne.

Det er vanskelig å estimere nivået på fritt fiske med konvensjonelle redskaper for 1989. Den svekkede bestandssituasjon kan indikere at fisket vil bli noe dårliger enn i 1988.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at det avsettes 25.000 tonn til et ikke kvoteregulert fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62⁰ n.br. i 1989.

Fiskeridirektøren forsetter at eventuell innføring av stopperioder i torskefisket med konvensjonelle redskaper vil bli gjort gjeldende også for hyse.

Den resterende delen av kvoten, 15.000 tonn, foreslås som kvote til

fordeling blant trålerne etter samme nøkkel som for torskereguleringen.

V. J. Olsen sa at den særskilte kvoten foreslått avsatt til Finnmark (side 4) økes fra 7 til 8.000 tonn.

Strand var helt uenig i det framsatte forslag og mente det var en tragedie for de som skal drive fiske.

Fladmark sa at Fiskeindustriens Landsforening er dypt bekymret for forholdene i fiskeindustrien. Det er en rekke konkurser. For Finnmarks vedkommende er det en særdeles uheldig struktur i fiskeflåten. Fisket er svært sesongbetont. Han sa videre at det er ført mye fisk ut av Finnmark og at kritikken som er kommet er berettiget. Det er imidlertid svært vanskelig med ujevn tilførsel av råstoff. Han mente at de helårsdrevne fartøyene bevisst måtte favoriseres. Han viste til at det er naturlig å ta utgangspunkt i situasjonen for de siste årene da kystflåten har tatt opp mindre. Han mente det måtte bli en noenlunde lik kvote på kyst- og trålflåten og ville støtte forslaget fra Norsk Sjømannsforbund om en trålkvote på 85.000 tonn. Dette utgjør 48% av totalkvoten.

Wold sa at den tiden det oppnås best pris for fisken er i den foreslåtte stopp-perioden. Han gikk inn for at lengden på stoppen måtte reduseres. Videre foreslo han at trålkvoten måtte reduseres fra 65 til 62.000 tonn.

Leine mente at de 8.000 tonn må kunne fiskes av alle trålerne, også fabrikkskipene.

Arctander viste til punkt 7 i forslaget fra landsstyret i Norges Fiskarlag der det heter:

"Utgangspunktet for regulering av de enkelte gruppers innsats i torskefisket må være at byrdene med reguleringer skal fordeles rimelig og rettferdig mellom gruppene og at reguleringene i størst mulig grad skal gi fiskerne muligheter til å planlegge sin drift for å oppnå best mulig økonomisk resultat."

Han sa at trålerne får kvoten redusert med 50%, mens kystflåten's kvote bare reduseres med 10-12%. Han spurte om dette var rettferdig og rimelig. Han sa videre at den avsatte kvoten på 3.000 tonn ikke bør øremerkes Finnmark. Det må være en distriktskvote da det kan skjære seg også i Troms eller Vester-Ålen. Han var enig i at hele flåten må kunne være med, men det må da leveres et råstoff som industrien kan gjøre seg nytte av. Han sa også at den totale trålkvoten var for liten.

Bakkevik refererte til punkt 8 i landsstyrets vedtak hvor det foreslås en trålkvote på 58.000 tonn. Dette var utgangspunktet for forhandlingene med Sovjet og det ble da lagt til grunn en totalkvote på 165.000 tonn. Forhandlingsresultatet er 13.000 tonn høyere, og han mente at dette kvantum burde holdes tilbake til etter mai.

Bjørklund var uenig i forslaget, og viste til telefax fra Norsk Sjømannsforbund av 19.12.88 (legges ved referatet). Han viste til at det føres store mengder fisk ut av Finnmark. Han mente at dersom det blir en avsetning til Finnmark, må betingelsene være at fisken både leveres og bearbeides i fylket. Videre må det ikke selges fisk til en pris som ligger under hva som gis andre steder.

V. J. Olsen bekreftet at det i forslaget lå krav om bearbeidelse av råstoffet i Finnmark.

Johansen viste til at 165.000 tonn lå til grunn for landsstyrets vedtak. Han mente resten måtte avsettes til senere fordeling. Han støttet ellers Wold i forhold til stopp-periodens lengde.

Bolstad sa at flere grupper vil bli vanskeligstillet i 89. Land-industrien vil få det spesielt vanskelig. Han mente denne næringen er mer utsatt enn andre. Det blir spørsmål om det skal være en landbasert fiskeindustri i fremtiden. Han viste til at det ikke var kommet signaler om avvikling og spørsmålet blir da

hvordan industrien kan bevares. Det må da bli i prioriterte trålerne som gir den beste og jevneste forsyningen. Han ville støtte ethvert forslag som går ut på økning av trålkvoten.

Hysvær sa at det var svært beklagelig at det føres fisk ut av Finnmark. Han mente dette var ut fra tanken om en kortsiktig gevinst. Flere anlegg har vanskelig likviditet. Det oppnås en rask gevinst ved å sende dette direkte. Han trodde situasjonen ville bli betydelig verre i 1989. Han mente det var nødvendig å gjøre noe ekstraordinært. Det er et spørsmål om være eller ikke være for en hel landsdel. Han var fasinert av ferskfisktrålerne og antydte at trålkvoten burde ligge på 40% av totalen.

Leine sa at det var helt umulig å fastsette en trålkvote som foreslått av Norsk Sjømannsforbund. Han støttet forslaget fra Fiskeridirektøren.

Arctander viste til at det har vært praktisert en distriktskvote tidligere. Prisene har ligget på gjennomsnittet. Grensen i sør for distriktskvoten har vært fra Vestfjorden og nordover. Han påpekte ellers at i perioden 1976-1986 har trålernes gjennomsnittlige andel av kvoten utgjort rundt 40%. Han foreslo at trålkvoten for 1989 måtte bli 40% av 178.000 tonn.

Bakkevik viste til at TAC nå var fastsatt til 178.000 tonn. Av dette foreslo han avsatt 13.000 tonn til fordeling etter 1. mai 1989. Av de resterende 165.000 tonn settes kvoten til trålerne til 58.000 tonn.

Ved avstemming fikk forslaget fra Bakkevik to stemmer (Bakkevik og Johansen).

Det ble så stemt over Fiskeridirektørens forslag om en trålkvote på 65.000 tonn. 6 representanter (Olsen, Rasmussen, Wold, Bakkevik, Johansen, Leine, og Østvedt) gikk inn for forslaget.

Ved avstemming om kvoten til Finnmark på 8.000 tonn gikk 8

representanter (Olsen, Rasmussen, Fladmark, Bolstad, Hysvær, Wold, Johansen og Bjørklund) inn for dette.

V. J. Olsen viste til forslaget om maksimalkvoter med 275 tonn som generell kvote og 225 tonn til fartøy som fisker i andre lands soner. Han påpekte at det ikke er noe problematisk å justere opp en kvote dersom utviklingen skulle tilsi det. Det er imidlertid umulig å justere ned.

Fladmark mente det var galt å ta de større fartøyene. De er til stor nytte for industrien, og at spesielt autolinebåtene er meget verdifulle. Han mente maksimalkvotene burde være noe høyere og at det ble satt like kvoter for alle.

Leine gikk også inn for at alle fartøyene må ha samme maksimalkvote. Han foreslo en slik kvote på 300 tonn.

Wold mente at maksimalkvotene burde være henholdsvis 250 og 200 tonn. Han så da dette i forhold til påkestoppen som han mente burde reduseres. Han ville altså redusere maksimalkvotene i bytte med en kortere fiskestopp.

Det ble oppnådd enighet om en generell maksimalkvote på 275 tonn.

Det ble så gjennomført avstemning om størrelsen på kvoten til fartøy som fiske i andre lands soner. 6 representanter (Leine, Bakkevik, Bjørklund, Fladmark, Bolstad og Hysvær) gikk inn for at disse fartøyene skulle ha den samme kvoten som resten av flåten, altså 275 tonn. 6 representanter (Olsen, Rasmussen, Arctander, Wold, Johansen og Østvedt) stemte for en kvote på 225 tonn.

Det var enighet om at 15% av totalkvantumet avsatt til den konvensjonelle flåte burde forbeholdes til etter 1. september 1989.

V. J. Olsen viste til forslaget om to ukers stopp i fisket i uke 12 og uke 13.

Wold foreslo å begrense stoppen til perioden 19. mars - 27. mars.

Ved avstemning gikk 3 representanter (Wold, Johansen og Arctander) inn for forslaget fra Wold. 8 representanter (Olsen, Rasmussen, Østvedt, Fladmark, Leine, Bjørklund, Bolstad og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag. 1 representant (Bakkevik) avsto fra å stemme.

Det var enighet om stopp i tiden 15. desember - 31. desember.

Johansen foreslo at trålerne også måtte stoppes i de perioder den konvensjonelle flåten ligger stille.

Hysvær mente at en stopp i trålfisket ikke kunne bety noe for trålerne. Det kan være klokt å stoppe samtidig som kystfiskerne.

Fladmark viste til at trålerflåten og den konvensjonelle flåten reguleres forskjellig. Trålerne er begrenset ved fartøyskvoter, mens stopp-periodene for den konvensjonelle flåten innføres for å sikre at totalfangsten ligger innenfor avsatt kvantum.

Ved avstemning fikk forslaget om stopp også i trålfisket 3 stemmer (Johansen, Wold og Hysvær).

Bakkevik påpekte at størrelsen på maskene i torskegarnene stadig ble mindre.

Det tas mer og mer småfiske. Han viste til vedtaket i landsstyret der det foreslås at det settes en minste maskevidde i torskegarn på 8 omfar ute på kysten og en maskevidde på 8,5 omfar i indre kyst og fjorder.

Johansen mente også at det var et problem med at garnstørrelse ble mindre og mindre.

V. J. Olsen sa at det var problematisk med to forskjellige

maskerviddebestemmelser og foreslo 8 omfar som generell bestemmelse.

Det ble oppnådd enighet om å anbefale at minste tillatte maskevidde i garn settes til 8 omfar. Det var videre enighet om en overgangsordning til 1.1.90.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og refererte forslaget angående fordelingen mellom stortrålerne.

Arctander foreslo stortrålernes kvote fordelt med flat fordeling.

Leine foreslo stortrålernes kvote fordelt i tråd med "Holm - utvalgets" innstilling. Dette betyr faktorene 1,28 for fabrikkskip og 1,11 for rundfrys- og saltfisketråler.

Strand støttet Leine. Han mente at Fiskeridirektørens forslag var for dramatisk og viste til at i forslaget til loven skulle det nedskjæres over tid.

V. J. Olsen sa at i forslaget var det forutsatt at fabrikktrålerne også skal få levere på distriktskvoten.

Bjørklund viste til skrivet fra Norsk Sjømannsforbund hvor forbudet gikk inn for "Holm-utvalgets" innstilling.

Hysvær foreslo at i den situasjon en nå var i måtte hele kvoten som var forbeholdt fabrikktrålerne overføres til ferskfisktrålerne.

Strand karakteriserte forslaget fra Hysvær som useriøst.

Leines forslag ble ikke tatt opp til endelig votering da en prøvevotering bare ga tilslutning fra 3 representanter (Leine, Bakkevik og Bjørklund).

Ved avstemming fikk forslaget fra Hysvær 2 stemmer (Johansen og Hysvær).

Forslaget fra Arctander om flat fordeling fikk 4 stemmer (Johansen, Wold, Hysvær og Arctander).

Fiskeridirektørens forslag om å legge til grunn følgende faktorer ved fordeling av kvote for 1989. Ferskfisktrålere: 1,00, Saltfisk/Rundfrysetrålere: 1,08, Fabrukktrålere: 1,15 fikk 8 stemmer, (Olsen, Rasmussen, Bakkevik, Leine, Bjørklund, Bolstad og Fladmark og Østvedt).

Det var enighet om å ikke foreta endringer i gruppeinndeling eller kvotefaktor for småtrålerne og at inndelingen i 1988 legges til grunn ved kvotetildelingen i 1989.

Det var enighet om at det også i 1989 avsettes 20% av kvotene til ferskfisketrålerne for fiske etter 1. september. Videre var det enighet om at dispensasjonsadgangen for enbåtsrederi opprettholdes.

Det var enighet om å utsette spørsmålet om å overføre kvote innen samme rederi.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og refererte forslaget om regulering av hysefisket.

Gregussen spurte om tilgjengeligheten av hysen sett i relasjon til kvoten er slik at det er nødvendig med regulering.

Hylen svarte at blant de årsklasser som vil kominere i fangstene er det en god del nære kjønnsmoden. Det betyr at tilgjengeligheten vil bli god tidlig på vinteren, særlig i vest.

Gregussen stilte spørsmål om fisket bør reguleres fra årets begynnelse.

V. J. Olsen mente at det bør reguleres fra 1.1.89. Det er nødvendig med et sikkerhetsnett.

Strand mente vi bør se tiden an.

Wold støttet Fiskeridirektøren. Han mente at med et fritt hysefiske ville en stor del av trålerflåten legge seg på kysten.

Fladmark sa at en eventuell regulering måtte utsettes.

Ved avstemming gikk 4 representanter (Leine, Bolstad, Arctander og Fladmark) inn for en utsettelse, mens 8 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Wold, Bjørklund, Østvedt og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene der det var gjengitt en rekke forslag om stenging av felt.

" **FORSLAG TIL STENGING AV OMRÅDER.**

1. UTTALELSER FRA FYLKESFISKARLAGENE I NORD-NORGE.

De ulike fylkesfiskarlag har fattet følgende vedtak vedrørende regulering av fisket etter torsk i 1989:

NORDLAND FYLKES FISKARLAG:

"Årsmøtet i Nordland Fylkes Fiskarlag viser til at et flertall av medlemmene ønsker en begrensning i bruken av snurrevad i Lofoten under vinterfisket. Dette for å sikre en maksimalt vellykket gyting sett ut fra de virkemidler man råder over.

Årsmøtet er innforstått med at vi bl.a. i Nordland har en snurrevadflåte som sysselsetter et betydelig antall mann. Dette er også fiskere som på linje med andre redskapsbrukere er avhengig av at fisket slår til. Det er derfor ikke aktuelt for årsmøtet å kreve iverksatt tiltak som vil ramme snurrevadflåten alene på en slik måte at disse må gi opp sin fiskeriaktivitet.

Årsmøtet vil i prinsippet gå inn for at man fra 22. mars utelukker snurrevadfiske på enkelte typiske gyteområder på innersiden av Lofoten. Årsmøtet kan ikke gå inn for at samtlige snurrevadfelt stenges fra nevnte dato, men som en forsøksordning vil en gå inn for at Valbergfeltet (snurrevadfeltet for Stamsund) stenges for bruk av snurrevad fra 22. mars til Lofotoppsynet hevet, uten at dette erstattes eller at det legges ut nytt felt. Dessuten går årsmøtet inn for å stenge Henningsværstraumen (vest av Stampen) for fiske med alle redskapstyper fra samme dato og så lenge oppsynet er satt.

Årsmøtet har inntatt dette standpunkt med bakgrunn i fiskernes egne observasjoner på feltene. Årsmøtet mener imidlertid at det må settes inn ressurser på å drive mer forskning på forholdene omkring gytingen.

Dersom fremtidige forskningsresultater skulle vise at snurrevad er til direkte skade for gytingen, bør snurrevad totalforbys i gyteperioden."

TROMS FISKARFYLKING:

"Minstemålet for torsk må heves til 50 cm og hyse til 45 cm. Minstemålet for sei må settes til 40 cm for hele landet. Norske myndigheter står alene over sei-bestanden, og kan iversette slike tiltak øyeblikkelig. Dersom sovjetiske fiskerimyndigheter ikke vil akseptere heving av minstemål for torsk også for sovjetiske fartøyer, må Norge gjennomføre dette som ensidig tiltak, senest 1.1.89.

Arsmøtet går inn for innføring av minste bindestørrelse i torskegarn på 8,5 omfar (74 mm). Det må imidlertid gis dispensasjon for denne regel på tradisjonelle fjordfiskefelt hvor det er påvist lokale torskestammer med liten fiskestørrelse.

Arsmøtet anser heving av maskevidde i trål og snurrevad som et viktig tiltak for å få bedre beskatningsstrategi på bestandene, og går inn for heving av maskevidde i trål til 155 mm, og maskevidde i snurrevad med tilsvarende selektivitet.

Den etablerte praksis med stenging av ungfiskområder må fortsette og bygges videre ut.

Ordningen **må forbedres** ved at Kystvakta får hjemmel til å åpne og stenge felt for norske fartøyer med øyeblikkelig virkning. Dagens internasjonale regler om 7 dagers varslings tid for utenlandske fartøy før felt stenges, må kreves endret. Dersom det i løpet av 1989 ikke synes mulig å få gjennomslag for slik endring av varslings tid, må Norge som fiskerinasjon ta konsekvensen av det og gjennomføre denne praksis også for utenlandske fartøy, med de utenrikspolitiske konsekvenser det kan medføre.

Kriteriene for Kystvaktas hjemmel til å stenge og åpne felt, må bygge

på innholdet i den frivillige ordningen trålerne er enige om i dag-
forlate felt når innblanding av undermåls torsk blir over 10 prosent,
eller innblanding av torsk mellom 42 og 47 cm overstiger 40
prosent. Ved heving av minstemålet for torsk, må disse regler
justeres etter høring hos nærings organisasjoner.

Dersom forsøk med skillenett i torsketrål gir gode resultater, må
fiske med slikt skillenett i torsketrål påbys.

Det er i dagens situasjon nødvendig med konkrete tiltak som, ved
siden av totalkvote, beskytter den gjenlevende del av 1982- og
83-årsklassen av torsk under gyteinnsiget. Av den grunn må følgende
arealreguleringer iverksettes fra desember av:

- A. Ut fra effektiviteten i snurrevadfisket og gytebestandens
størrelse bør fisket med snurrevad forbys under Lofotfisket.
- B. Stenging av Henningsværstraumen (vest av Stampen) for alle
redskapstyper fra 22. mars og til Lofotoppsynet heves.
- C. Fredning av kanten sørvest av Tromsøflaket for alle redskaps-
grupper fra 72° N. og sørover til 70° 12' N. Denne fredning
gjelder som forsøksordning i to år, gjeldende for tidsrommet
15. desember til 31. januar.
- D. Fredning under punkt C. avløses i sør av den trålfrie sonen på
Jenegga-Malangsgrunnen.
- E. Fra sørkanten av den trålfrie sonen på Jenegga-Malangsgrunnen til
og med Røstbanken, innføres forbud mot trålfiske i perioden 1.
februar til 15. mars.
- F. For å verne gyteinnsig som kommer inn til kysten øst for Tromsø-
flaket, og følger kysten sørves mot Lofoten, innføres det forbud
mot trål innenfor 12 n. mil fra Slettnes fyr og til Lofotodden
perioden 15. januar til 15. mars."

FINNMARK FISKARLAG:

"Årsmøtet vil poengtere sine hovedkrav i ressurs- og forvaltningsproblematikken som følger:

- 50 mils fiskerigrense.
- Stenge oppvekstområdene for yngel og småfisk totalt.
- Redusere uttaket av fisk på gytevandring og på gytefelt, bl.a. med strengere regulering av snurrevad i Lofoten.
- Forbud mot snurrevadfiske innenfor grunnlinjen.
- Snurrevad utenfor grunnlinjen.
- Selbestanden må desimeres.
- Sterkere reguleringer av de grupper som ikke har tilknytning eller er avhengig av landbasert produksjon.
- Heve minstemålet på de viktigste fiskeslag.
- Styrke kontrollverket til havs og på land.
- 3. lands fiskere ut av Barentshavet."

Norges Fiskarlag Landsstyre behandlet ovennevnte i sak 125/88 og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag vil vise til tidligere behandling ved opprettelse av trålfrie soner. Disse sonene ble opprettet etter en grundig organisasjonsmessig behandling, og der flere områder ble stengt for trålfisket i store deler av året.

Hensikten med trålfrie soner/fleksible områder må være å forebygge redskapskollisjoner, samt gi en effektiv beskyttelse av faststående redskap. En fleksibel sone omfatter et område hvor trålfiske kan forbys på kort varsel, eller kan tillates når det ikke er til hinder for faststående redskaper. En trålfri sone er et område hvor trålfisket er forbudt for en lengre periode på grunn av konflikter som kan oppstå mellom to bruksformer.

Landsstyret vil vise til at de mange forslag om nye eller endrede

trålfrie soner og fleksible områder vil kunne få svært omfattende konsekvenser for trålflåtens driftsmuligheter og vil også kunne føre til at trålerne i stor grad kan bli tvunget til å fiske i ungfiske-områder.

Landsstyret går inn for at det i første omgang nedsettes et utvalg som gis i mandat å evaluere eksisterende trålfrie soner og fleksible områder, samt å vurdere de nye forslagene som foreligger til ytterligere utvidelse av trålfrie soner."

2. FISKERIDIREKTØRENS VURDERING.

På bakgrunn av disse vedtakene ba Fiskeridepartementet Fiskeridirektøren vurdere følgende konkrete forslag til reguleringer:

- A. Som en forsøksordning stenges Valbergfeltet (snurrevadfelt for Stamsund) for bruk av snurrevad fra 22. mars til Lofotoppsynet heves.
- B. Stenging av Henningsværstraumen (vest av Stampen) for alle redskapstyper fra 22. mars og til Lofotoppsynet heves.
- C. Fredning av kanten sørvest av Tromsøflaket for alle redskapsgrupper fra 72 gr. N og sørover til 70 gr. 12 min. N. Denne fredning gjelder som forsøksordning i to år, gjeldende for tidsrommet 15. desember til 31. januar.
- D. Fredning under punkt C avløses i sør av den trålfrie sonen på Jenegga-Malangsgrunnen.
- E. Fra sørkanten av den trålfrie sonen på Jenegga-Malangsgrunnen til og med Røstbanken, innføres forbud mot trålfiske i perioden 1. februar til 15. mars.
- F. For å verne gyteinnsig som kommer inn til kysten øst for Tromsø-

flaket, og følger kysten sørvest mot Lofoten, innføres det forbud mot trål innenfor 12 n. mil fra Slettnes fyr til Lofotodden i perioden 15. januar til 15. mars.

Når det gjelder konsekvensanalysen har en i de vedlagte (./../) tabeller, på grunnlag av oppgaver i trålerstatistikken, gitt fangstdata for konsumtrålfisk i de områder som er beskrevet under punktene C, E, og F i Fiskeridepartementets brev av 07.11.88.

Området beskrevet under pkt. C er foreslått fredet for alle redskapsgrupper i torskefiskeriene. Foruten konsumtrålfisket foregår det banklinefiske i området, men det foreligger ikke tilsvarende områdestatistikk for denne bruksart som for trålere.

Ad pkt. C. Konsumtrålfiske sørvest av Tromsøflaket.

Det angjeldende område er markert på det vedlagte lokasjonskart. I tabell I er det gitt fangststatistikk for konsumtrålfiske i området for årene 1983 og 1987. De to år representerer totalt sett et henholdsvis lavt trålkvantum (1983), særlig av torsk, og et år med forholdsvis høyt kvantum (1987). De atskiller seg også noe med hensyn til den relative betydningen av de ulike fangstområder.

I 1983 utgjorde konsumtrålfangsten i området sørvest av Tromsøflaket i månedene januar og desember vel 8% av den totale konsumtrålfangst de samme månedene, mot knapt 18% i 1987. De tilsvarende andelene for fangst av torsk utgjorde henholdsvis ca. 11 og ca. 19%.

Ca. 90% av torskefangsten i dette område i januar og desember ble i 1983 fisket i januar mot ca. 96% i 1987. Tar en dessuten i betraktning at fangsttallene som er gitt i tabellene omfatter hele måneden, synes forslaget om en fredning gjeldende fra 15. desember kun å ha marginal betydning i desember måned mens betydningen er vesentlig større i januar. Det synes også å være grunn til å peke på at den langt vesentligste del av konsumtrålfiske i området sørvest av Tromsøflaket synes å ha foregått i et mindre område enn det

angitte, idet det særlig har foregått syd for $71^{\circ} 30' N$ og mellom 17° og $18^{\circ} \varnothing$ på de deler av Tromsøflaket, Teistengrunnen og Nordvestbanken som inngår i området.

Ad pkt. E. Konsumtrålfiske sør av trålfri sone på Jenegga-Malangsgrunnen til og med Røstbanken.

I tabell II er det gitt fangststatistikk for konsumtrålfiske i det angitte område sør av trålfri sone på Jenegga-Malangsgrunnen til og med Røstbanken for årene 1983 og 1987.

I 1983 utgjorde konsumtrålfangsten i området i tidsrommet februar og mars ca. 6% av tilsvarende totale konsumtrålfangst, mot ca. 20% i 1987. De tilsvarende andelene for fangst av torsk utgjorde ca. 8 og ca. 35%. I 1987 var området således et meget viktig fangstområde for torskefisket.

I 1987 da torskefangstene i området var vesentlig større enn i 1983 ble ca. 70% fisket i februar mot tilsvarende bare knapt 4% i 1983. I 1983 var fangstkvantumet i mars absolutt sett ikke særlig betydelig.

De betydeligste fangstene i det her angjeldende område er fisket i den nordligste del av området mellom $68^{\circ} 30' N$ og $69^{\circ} N$. De minste fangstene er registrert i området syd for $68^{\circ} N$.

Ad pkt. F. Konsumtrålfisket innenfor 12 n.mil fra Slettnes til Lofotodden.

I tabell III er det gitt fangststatistikk for konsumtrålfiske innenfor 12 n.mil fra Slettnes fyr til Lofotodden.

I 1983 utgjorde konsumtrålfangstene i disse kystområdene i tidsrommet januar, februar, mars i alt ca. 29% av tilsvarende totale konsumtrålfangst, mot ca. 22% i 1987. De tilsvarende andelene for fangst av torsk utgjorde i 1983 hele 59% mot 28% i 1987.

Kystområdene i vest-Finnmark hadde i begge år de desidert største fangstdeler. Fangstandelene for områdene i aust-Finnmark var også betydelige, men var vesentlig mindre i 1987 enn i 1983. Det motsatte var tilfelle for fangsten i kystområdene fra Malangsgrunnen til Røstbanken.

I kystområdene i aust-Finnmark ble i 1983 hele 99% av torskefangsten tatt med trål i perioden jan.-mars, fisket i jan.-februar, hvorav ca. 84% i januar. I 1987 ble ca. 78% tatt i jan.-februar, hvorav 68% i januar. I kystområdene i vest-Finnmark ble i 1983 ca. 30% av torskefangstene tatt med trål fisket i januar, ca. 36% i februar og 34% i mars. I 1987 var de samme fangstdeler radikalt endret, idet ca. 85% av torsketrålfangstene ble fisket i januar, mot ca. 13% i februar og bare 2% i mars.

På kyststrekningen Malangsgrunnen til Røstbanken var trålfangsten av torsk beskjeden i perioden januar-mars 1983. I 1987 var kvantumet vesentlig større og utgjorde da ca. 6% av det totale trålkvantum av torsk i nevnte periode. Trålfangsten av torsk på den strekningen fordelte seg i 1987 med 10% i januar, 62% i februar og 28% i mars.

I tabellene IIIa, IIIb og IIIc er det gitt fangsttall for konsumtrålfisket fordelt på lokasjoner på kysten av aust-Finnmark (IIIa), kysten av vest-Finnmark (IIIb) og på kysten fra Malangsgrunnen til Røstbanken (IIIc).

Fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har en fått følgende uttalelse:

"Begrunnelsen for etablering av de nevnte arealreguleringer er gitt i vedtak av Troms Fiskarfylking i august d.å.:

"Det er i dagens situasjon nødvendig med konkrete tiltak som, ved siden av totalkvote, beskytter den gjenlevende del av 1982- og 1983-årsklassen av torsk under gyteinnsiget."

Stenging av områdene definert i punktene C - F er i hovedsak et forslag om å begrense trålernes adgang til områdene langs kysten fra Slettnes til Lofotodden om vinteren. Ideen bak disse forslag må være at beskatningen av eldre norsk-arktisk torsk vil bli redusert dersom trålernes fiske i disse områder begrenses. Følgelig skulle antall gytere som ville kunne nå frem til gyteområdene, øke. Da en rekke andre redskaper vil fortsette å fiske i de nevnte områder innen en samlet årskvote eller uten nevneverdige begrensninger, vil vi ikke ha garanti for at antall gytere blir større. Konsekvensen av at trålerne utelates fra de nevnte områder, vil kunne bli at de forskyver sitt fiske til oppvektstområdene. Dermed vil beskatningsgraden på yngre fisk øke og beskatningsformen på norsk-arktisk torsk blir enda mer urasjonell.

Formålet med å stenge områdene A og B i Lofoten for henholdsvis snurrevad og redskaper er ment å skulle kunne øke antall fisk som får gyte i Lofoten. Stenging av disse områder vil imidlertid føre til at fisket forflytter seg til de åpne feltene, og gevinsten vil kunne bli minimal. I år hvor fisken uteblir fra disse feltene vil virkningen endog kunne bli null.

Det er også mulig at forslagsstillerne har hatt i tankene at en fredning i gytetida på de to feltene i Lofoten ville kunne gi fisken ro under gytinga. Sammen med mindre aktivitet på fiskefeltene, skulle resultatet kunne bli større overlevning av egg og larver og derigjennom en sterkere årsklasse. Nå foregår det gyting også utenfor de områdene som tenkes stengt. Her vil aktiviteten øke som følge av stenging av de to nevnte felter, og det vil være høyst usikkert om virkningen blir som ventet.

En sikrere måte å øke gytebestanden på vil være å redusere beskatningsgraden betydelig i forhold til det nåværende nivå og holde fangstuttaket fra bestanden på det nivå som svarer til den reduserte beskatningsgrad.

OPPSUMMERING.

Det fremlagte forslag er begrunnet ut i fra antatte biologiske gevinster. Den praktiske konsekvensen av forslagene, særlig C, E og F er at en i de tidsrom feltene foreslås stengt utelukker trålerflåten fra noen av deres viktigste trålfelt. Dette kan illustreres ved at område C fra 15.12.-31.12. i 1983 og 1987 utgjorde 11% og 19% av total torskefangst i perioden. For område E var tallene i perioden 1.2.-15.3. henholdsvis 8% og 35% og for område F var tallene i perioden 15.1.-15.3. 59% og 28% av total torskefangst i det tidsrommet.

Hva angår de biologiske konsekvensene, konkluderer Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt med at de biologiske gevinster ved tiltakene vil bli små eller ingen i og med at trålerne presses over i andre områder.

Fiskeridirektøren viser til at det ikke er biologisk grunnlag for å stenge de nevnte områder. Dersom andre hensyn enn de biologiske i forbindelse med trålfrie soner skulle tillegges avgjørende vekt måtte saken underlegges grundigere undersøkelser.

Fiskeridirektøren viser til at det i 1982 ble foretatt en gjennomgang og revurdering av de trålfrie sonene med opprettelse av fleksible områder, og ser i dag ikke noe klart behov for et utvalg som skal vurdere dette.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt ovenfor og finner ikke tilstrekkelig grunn for å gå inn for de fremlagte forslag om stenging av områdene fra de nord-norske fylkesfiskarlagene."

Johansen viste til at Landsstyret i Norges Fiskerlag hadde gått inn for at Henningsværstraumen stenges for alle redskaper fra 22. mars og ut april. Videre at Valbergfeltet stenges for snurrevad i samme periode. Han sa at fiskerne var uenig med forskerne om at stenging av disse områdene ikke ville ha betydning. Han mente at gjennomføring av forslaget også kunne gi opplysninger om snurrevadens innflytelse på fisket i disse områdene. Videre foreslo han stenging av områdene definert under punktene C og F i saksdokumentene, og viste til at samarbeidsutvalget mellom de nordlige fylkesfiskerlagene hadde gått inn for dette.

Hylan sa at stenging av områdene definert i punktene C-F ville utelukke trålerne fra de områder hvor den største fisken er tilgjengelig. Konsekvensen av at trålerne utelates fra disse områdene, vil kunne bli at de forskyver sitt fiske til felt med liten fisk. Effekten av å stenge de to snurrevadfeltene vil også kunne bli at en overfører aktivitet fra disse områdene over til de andre.

Arctander viste til Landsstyret's vedtak om at det i første omgang ble nedsatt et utvalg for en nærmere gjennomdrøftelse.

Bakkevik mente at en burde gjennomføre stenging av Henningsværstraumen og Valbergfeltet. Det er galt å ikke gjøre dette når fiskerne selv ønsker det. En stenging må følges opp av forskerne for å undersøke om fisken får fred. Ellers mente han at kriteriene for stenging må gjøres strengere og at en legger til grunn de samme kriteriene som gjelder i den frivillige ordningen for trålflåten.

Olsen sa at han ikke hadde de store motforestillingene mot å gå inn for stenging av Henningsværstraumen og Valbergfeltet. En slik stenging vil imidlertid ikke korte ned på periodestoppen.

Det var enighet om å stenge Valbergfeltet (snurrevadfelt for Stamsund) for bruk av snurrevad fra 22. mars til Lofotoppsynet

heves. Videre var det enighet om å stenge Henningsværstraumen (vest av Stampen) for alle redskapstyper fra 22. mars og til Lofotoppsynet heves.

Forslaget om stenging av områdene definert i punktene C og F i saksdokumentene falt mot 2 stemmer (Johansen og Wold).

Hyllen viste til kravet om å øke minstemålet for torsk og hyse. Han konstaterte at kravet ikke hadde fått gjennomslag i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen.

Arctander mente at en burde opprettholde den frivillige ordningen med stenging av felt.

Løbach sa at denne ordningen ikke hadde kommet til anvendelse fordi vilkårene for stenging - over 40% mellom 42 og 47 cm - ikke hadde inntrådd.

Paulsen sa at Sovjet ikke hadde mildnet sin holdning til økning av minstemålet. Det vil være en alvorlig sak for Norge å øke minstemålet ensidig. Etter avtalen står nå Norge rent juridisk fritt til å øke minstemålet, men vi må i tilfelle forvente sterke reaksjoner fra Sovjet.

Bakkevik mente at en måtte presse på departementet i denne saken for å få minstemålet for torsk og hyse til henholdsvis 47 og 44 cm som tilsvarende en maskevidde i trål på 135 mm.

Strand sa at en ikke kunne øke minstemålet uten å komme inn på Svalbard-problematikken.

Johansen mente at hensynet til ressursforvaltningen måtte gå foran såvel utenriks- som handelspolitisk forhold. Han foreslo at forskernes anbefalinger i forbindelse med heving av minstemål og maskevidde snarest må etterkommes, om nødvendig med å gjennomføre ensidige tiltak.

Leine understreket behovet for å ta hensyn til den politiske situasjonen.

Bakkevik spurte om det var mulig å øke minstemålet ensidig i norsk økonomisk sone.

Paulsen svarte at dette ville gi uheldig signaleffekt for omverden. Viss noe skal økes må dette gjøres både i norsk økonomisk sone og Svalbard. Viss en skal få gjennomslag for en økning må begrunnelsen være bedre enn bare relatere kravet om økning til en viss maskeviddestørrelse i trål. Han sa at departementet var innforstått med situasjonen. Han ba om at Fiskeridirektøren og havforskningsinstituttet utarbeidet en bedre analyse slik at forholdet ble bedre å håndtere internasjonalt.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å gjenta sin anbefaling om å øke minstemålet for torsk og hyse til henholdsvis 47 og 44 cm.

TORSK NORD FOR 62⁰ N (1000 tonn)

Samlet TAC består av norsk-arktisk torsk og norsk kysttorsk.
 Murmansk torsk er en "politisk" bestand som inngår i de
biologiske bestandsestimatene for norsk-arktisk torsk.
Både norske kysttorsk og murmansk torsk er beregnet til 40 000 tonn.

	Samlet TAC inkl. murmansk og norsk kysttorsk	TAC norsk-arktisk torsk (ex. kysttorsk)	TAC ex. murmansk ex. kysttorsk	Norsk kvoteandel		Sovjetisk kvoteandel	
1989	340	300	260	116+40+22	= 178	116+40-22	= 134
1988 Rev.	491	451	411	185+40+25	= 250	185+40-25	= 200
1988	630	590	550	247.5+40+32.5	= 320	247.5+40-32.5	= 255
1987	600	560	520	232+40+70	= 342	232+40-70	= 202
1986	440	400	360	160+40+50	= 250	160+40-50	= 150

	Tredjeland samlet	Tredjeland i Svalbardsonen	Tredjeland i norsk og sovj. sone	Tredjeland i norsk sone (60%)	EF i norsk sone
1989	28	12	16	9.6	7.5
1988 Rev.	41	18	23	(13.8)	10.570
1988	55	23.6	31.4	18.8	13
1987	56	24	32	19.2	14
1986	40	15	25	15	11

NORSK-ARCTISK TORSK + KYSTTORSK. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987 ¹	1988 ²
Not	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Garn	125	121	100	86	120	107	89	116	81	59	47	39
Line	44	51	41	36	66	76	52	32	30	43	50	54
Jukse	59	46	30	39	36	39	29	30	38	31	11	9
Snurrevad	39	19	19	16	22	33	30	25	23	20	13	11
Annet/uspes.	0	8	3	5	7	6	4	6	4	3	3	3
Sum konvensjonelle	268	246	194	183	251	261	204	209	176	156	125	115
Trålere under 250 BRT	7,7	8,4	6,0	8,4	3,6	3,4	1,7	3,0	6,1	14,8	27	..
Ferskfisktrålere/Rund- frysetrålere over 250 BRT	114,5	103,2	86,6	58,1	50,6	48,2	47,6	37,1	41	61,4	102	..
Saltfisktrålere	7,5	9,5	10,4	7,7	8,8	6,6	7,5	5,7	6,4	10,2	16	..
Fabrikktrålere	35,5	29,9	29,6	15,2	13,0	10,8	11,2	9,2	9,5	15,6	28	..
Sum trålere	165	151	132	89	76	69	68	55	63	102	174	120
Totalt	433	397	326	272	327	330	272	264	239	258	298	235

¹ Foreløpige tall.

² Prognose.

TABELL 2. NORSK-ARKTISK HYSE OG KYSTHYSE.
TUSEN TONN RUND VEKT.

Ar	Konvensjonelle redskap					Trål	Total
	Garn	Line	Sn.vad	Annet/ uspes.	Sum		
77	1	21	2	2	26	16	42
78	1	21	2	2	26	16	42
79	2	31	4	3	40	32	73
80	3	29	10	3	45	22	67
81	4	21	9	1	35	28	63
82	3	13	5	0	21	23	44
83	2	8	2	0	12	10	22
84	3	7	2	0	12	7	19
85	2	9	2	1	13	7	21
86 ¹	3	24	5	2	34	18	52
87 ¹	2	38	7	3	50	22	72
88 ²	3	23	4	1	31	28	59

¹ Foreløpige tall.

² Prognose.

**FISKERISJEFEN
I SOGN OG FJORDANE**

*L. h. m.
W. m.
f. y. l.
[Signature]*

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
Postboks 185/186
5001 BERGEN

Boks 274
6701 Måløy
Telefon (057) 51 033
Telefax (057) 50 730

Deres ref.

J. nr. 967/88

Arkiv. nr.

Dato 19.12.88

RPV/lam

VEDRØRENDE MØTE I REGULERINGRÅDET DEN 20.12.88 OM KVOTER TIL
BANKLINEFLÅTEN.

Fiskerisjefen i Sogn og Fjordane viser til forslag til
reguleringsrådet fra Norges Fiskerlag om at banklinefartøy som
fisker i andre lands soner skal få mindre torsk kvoter enn de som
bare fisker i norsk sone.

Norge har i dag 77 banklinefartøy med tilsammen 1500 fiskere.
Totalt brakte denne flåten i land en førstehandsverdi på cirka
400 mill. kroner. Dette representerer 8 % av førstehandsverdien
av lande fisk. Total sysselsetting av banklineflåten er cirka
5000 direkte sysselsatte. Av disse er 3000 geografisk knyttet
til Måløy og Ålesund regionen, resten til Nord-Norge.
Banklinefisket har representert det mest stabile element i norsk
fiskerinæring m.h.t. å sikre sysselsetting på land og m.h.t.
driftsinntekter. Dette bildet står i skarp motsetning til
sesongfisket hvor det p.g.a svinginger er investert mye "død"
kapital og som sådan representerer en ekstraomkostning som resten
av fiskerinæringen må "betale".

Forslaget om mindre kvoter etter torsk for de som fisker i andre

lands soner er en klar diskriminering av banklinefartøy i forhold til den praksis som er fulgt i andre fartøygrupper.

Forslaget vil innebære at isteden for å fiske i utenlandsk sone vil banklineflåten fiske i norsk sone. Dette vil skje i direkte konkurranse med kystflåten og i tillegg beskatte brosmerecessene, en ressurs som ingen egentlig kjenner ressursituasjon til.

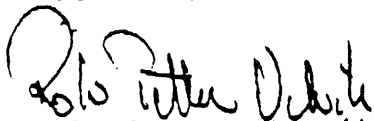
Forslaget fra Norges Fiskerlag vil også innebære en sterk ensidighet i markedretning når det gjelder klippfisk og saltfisk. Norge har i alle år kunne opprettholde en eksport av klippfisk og saltfisk bygd opp av ressurser av torsk, sei, brosme og lange. Kvoten for 1989 i EF-sonen er på 22000 tonn av brosme og lange. Faller lange ut som eksportartikkel vil dette føre til et tap som er ugjenkallelig. Fangstfordelingen i EF-soner er 60 % lange og 40 % brosme. I all hovedsak vil bortfall av lange medføre frafall på markedet i Sør- og mellom Amerika og medføre sterk norsk intern konkurranse på Italia og Portugal. Resultatet kan bli unødvendig prisfall på saltfisk og klippfisk til disse markedene. Norsk fiskerinæring er i dag i en slik situasjon at en ikke har råd til å ta slike sjanser.

Fiskerisjefen i Sogn og Fjordane vil be reguleringsrådet oppmuntre banklineflåten til å fiske i andre lands soner for å hindre priskrig på torsk på Italia og Portugal. Dette gjøres ved å sette lik kvote for banklinefartøy uavhengig av hvor de fisker.

Fiskerisjefen i Sogn og Fjordane kan heller ikke se at banklineflåten skal kuttet prosentvis mer ned enn andre fartøygrupper som fisker torsk.

En vil derfor be om at reguleringsrådet gir lik kvote til passive redskaper. Denne beslutningen vil også medføre at en unngår forskjellsbehandling mellom ulike fartøygrupper som er avheng av å fiske på fellesbestander og utenfor norsk sone.

Med hilsen

Rolv Petter Vetvik
fiskerisjef

Audun Nybakk

konsulent fiske og fangst

Kopi til:

Fiskeridirektøren
Ass. Fiskeridirektør
Terje Halsteinsen
Sigbjørn Lomelde
Fylkesmannen i Sogn og Fjordane

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

FISKEPLÅTENS ORGANISASJON

sekt. 15 Boks 94 N-8001 Ålesund, Norge
 tlf. (071) 122 072 - Telefax (071) 26 361
 tlf. 835 04 02541

ETABLERET 1946

FISKEBÅTREDERNE

13206 16. DES 88

Generalsekretær
 Leiv Grønnevet, tlf. priv. (071) 20 215
 Kontor sjef
 Geir R. Haddavik, tlf. priv. (071) 20 017
 Konsulent
 Morten A. Lund, tlf. priv. (071) 29 702

LG/BB

Ålesund, 16. desember 1988

TELEFAX

Fiskeridirektøren
 Postboks 185
 5001 Bergen

Ent 11/455

REGULERINGSRÅDETS MØTE 20.12

Vedlagt følger kopi av telefax av 16.12 til Norges Fiskarlag.

Vi ber om at brevet blir vedlagt sakens dokumenter til Reguleringsrådets møte.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

Sekretariatet

Leiv Grønnevet
 Leiv Grønnevet

Jan Ivar Maråk

Jan Ivar Maråk

Vedlegg

FISKEBÅTREDERNES FORBUND

FISKEBÅTENS ORGANISASJON

Bøysegt 15 Boks 94 N-6001 Ålesund Norge
Telef: (071) 22 072 - Telefax: (071) 26 361
teleg: 0381 04 02541

ETABLERET 1948

13206 16. DES 88

Generalsekretær
Leiv Grønnevet, tlf. priv. (071) 20 213
Kontorsjef
Gunn R. Hildebrandt tlf. priv. (071) 26 017
Kassasjef
Morten A. Lundevold tlf. priv. (071) 29 702

LG/BB

Ålesund, 16. desember 1988

TELEFAX

Norges Fiskerlag
Pir-senteret
7002 TRONDHEIM

REGULERING AV FISKET ETTER N.A. TORSK I 1989

Vi viser til vårt styrevedtak av 29.11. d.Å. vedrørende denne sak. I dette vedtak heter det bl.a.:

"Trålernes kvote bør minimum settes til 40% av den samlede norske kvote av norsk-arktisk torsk og kysttorsk. Trålerkvoten har de senere år utgjort langt mer enn 40% av torskofisket. Et gjennomsnitt for de siste 10 år har vært litt lavere. I denne perioden har småtrålernes kvoteandel økt fra 4-5% til 20% av den totale trålerkvote. Dette skyldes bl.a. betydelig nytildeling av småtrålerkonsesjoner og økt deltakelse i denne gruppen. Trålernes andel av totalkvoten må således økes i forhold til tidligere år.

Fordelingen av trålerkvoten bør baseres på Holm-utvalgets forslag. Maksimalkvoter for passive redskap bør ikke være påvirket av om fartøyene deltar i andre fiskerier f.eks. i ilnefisket i EF-sonen og rekofisket i Barentshavet. Det må vises stor forsiktighet med å redusere maksimalkvoter for sterkt i forhold til tidligere år."

I Landsstyrets vedtak av 09.12.88 er trålernes kvote anbefalt satt til 58.000 tonn. Maksimalkvoten for konvensjonelle redskap er foreslått satt til 300 tonn. For fartøy som fisker bunnfisk i andre lands soner anbefales en maksimalkvote på 250 tonn. For konvensjonelle fartøyer er det like forutsatt at deltakelse i andre fiskerier, så som reke, skal gi redusert kvote.

Landsstyret uttaler videre i pkt. 9, siste avsnitt, at dersom den norske totalkvoten skulle bli større enn forventet, forutsettes kvantumsøkningen fordelt på alle redskapsgrupper for fisket etter 1. mai 1989.

Det viser seg nå at den norske totalkvoten blir 13 - 15.000 tonn høyere enn det Landsstyret i Norges Fiskarlag har lagt til grunn for sitt vedtak. Av hensyn til fartøyenes planlegging av driften for 1989 er det sterkt ønskelig at dette merkvantummet fordeles på de ulike grupper allerede nå, selv om kvotene eventuelt ikke fiskes for etter 1. mai.

Vi henstiller derfor til Norges Fiskarlag om å foranledige at Reguleringsrådet baserer sin behandling av saken på den faktiske totalkvoten.

Ut fra styrets forslag vedrørende reguleringer for 1989 vil vi foreslå at kvotøkningen benyttes til følgende tiltak:

- i Oppheving av maksimalkvotedifferansen mellom konvensjonelle fartøyer som drifter i norske områder og de som driver fiske i andre landssoner.
- ii Økning av maksimalkvoten for passive redskaper og trålernes kvote.
- iii Eventuelt justeringer av andre reguleringer for passive redskap.

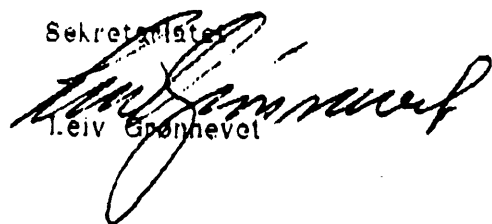
Med bakgrunn i fordelingen mellom gruppene må tiltak (i) og (ii) prioriteres. Fiskebåtrederne's Forbund legger vekt på at justeringene i trålkvote og maksimalkvote blir fastsatt etter noenlunde samme prinsipper. Vi vil i den sammenheng minne om at vi i høst anmodet om at trålernes kvote og maksimalkvoten måtte økes med samme prosentset. Dette ble som kjent ikke gjort.

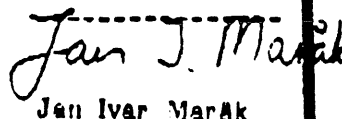
Etter det vi forstår vil man innenfor en ramme på 3 - 5.000 tonn kunne oppfylle pkt (i) og øke maksimalkvoten til minimum 350 tonn samtidig som trålkvoten økes til 65-70.000 tonn.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE'S FORBUND

Sekretærliste

Leiv Grønnevel

Jan Ivar Marak

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

RP

Vår ref. Sak 655.5.
OB/ST

Kopier 7 SP
RP
ST

Oslo, 19. desember 1988

T E L E F A X

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDEPARTEMENTET

88/3561

ARKIV 412.5

REGULERING AV NORSK-ARKTISK TORSK I 1989

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre har behandlet fordeling av norsk arktisk torsk i møte den 19. desember 1988 og fattet følgende vedtak:

1. Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre ser nødvendigheten med et redusert uttak av norsk arktisk torsk for 1989 - i tråd med den TAC som anbefalt av havforskerne.

Fiskeristyret går inn for samme prosentvise fordeling av torskekvoten i 1989 mellom trålerne og den konvensjonelle fiskeflåten som i 1988.

2. Kvote til trålerne

178.000 tonn torsk herav 48 % = 85.000 tonn.

3. Fordeling av kvote mellom trålgruppene

Som anbefalt av Holm-utvalget.

4. Overføringsadgang internt i rederiene

Med bakgrunn i mannskapenes situasjon går Norsk Sjømannsforbund imot adgang til overføring på et tidligere tidspunkt enn fra 1. august 1989.

Med hilsen

NORSK SJØMANNFORBUND

Edvin Rønne

Thorbjørn

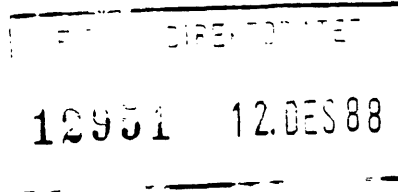

Norges Fiskerlag

Handwritten notes:
 112.
 Fullst. art.
 FW
 TX
 jone. forl
 bl. 10¹⁰

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Olav Tryggvassone gt 24
 Postboks 519
 7001 Trondheim
 Sentralbord (07) 52 98 80
 Telegr adr Landfiskerilag
 Telefax (07) 53 47 42
 09.12.88.
 Jnr. 1997/88
 EL/AR
 Ark.

Handwritten initials:
 JMF
 SRJ

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARCTISK TORSK OG HYSE I 1989

Reguleringsopplegget for torsk og hyse i 1989 ble behandlet i sak 118/88 av Norges Fiskerlags Landstyremøte 8.12.88 og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerlag må sterkt beklage at den positive utviklingen i torskebestanden som ble forespeilet av Det Internasjonale Råd for Havforskning ikke ser ut til å bli realisert.

Dette er et hardt slag for kystbefolkningen, spesielt i Nord-Norge og for fiskere og bedrifter som har foretatt sine disposisjoner ut fra forventninger om et stabilt uttak av torskebestanden på et langt høyere nivå enn det forskerne nå forespeiler for 1989 og de nærmeste år.

2. Den alvorlige bestandssituasjonen for norsk-arktisk torsk og den forventede tilgjengelighet tilsier at det er behov for strengere reguleringer av alle grupper torskefiske i 1989.
3. Det er etter Fiskerilagets oppfatning også et sterkt behov for å kontrollere at de reguleringsbestemmelser som fastsettes blir overholdt.

De nødvendige økonomiske ressurser må stilles til disposisjon for å sikre en tilfredsstillende overvåking av fisket og for å kontrollere at fisket foregår i henhold til fastsatte bestemmelser. Straffereaksjonene ved overtredelser må skjerpes slik at de får den nødvendige forebyggende effekt.

4. Sentralt i et reguleringsopplegg for 1989 og kommende år må være tiltak som bedrer beskatningsmønsteret i torskefisket, og bidrar til gjenoppbygging av bestanden.

Overvåking og stenging av områder med konsentrasjoner av ungfisk må intensiveres spesielt i Svalbardsonen.

Dette gjelder også overvåkingen av felt hvor det kan forekomme stor innblanding av torskelyngel i rekefangster, herunder Isfjorden og Kongsfjorden.

Norges Fiskerilag - 2 -

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr. Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Kriteriene for stenging må gjøres strengere og Norges Fiskerilag vil foreslå at en legger til grunn de samme kriterier som gjelder i den frivillige ordningen for trålflåten i 1988. Dersom Havforskningsinstituttet mener det bør legges strengere kriterier til grunn, må også dette vurderes.

Områdestenging må gjelde alle redskapsgrupper og være basert på prøver tatt med trål eller snurrevad.

Felt med for stor innblanding av undermåls fisk må kunne stenges for alle grupper fiskere, også utenlandske på kortere varsel enn hva som gjelder i dag.

Minstemålet på torsk og hyse må økes slik at det korresponderer med en maskevidde i trål på 135 mm.

Der settes en minste maskevidde i torskegarn på 8 omfar ute på kysten og en maskevidde på 8 1/2 omfar i indre kyst og fjorder.

5. I Fiskeriavtaleforhandlingene med Sovjet må det fremsettes krav om at det Sovjetiske flytetrålfisket etter torsk skal opphøre, og det må også fremmes krav om at maskevidden i den såkalte "Mentellaboksen" økes til 135 mm.
6. Av hensyn gytingen i Lofoten går Norges Fiskerilag inn for at Henningsværstraumen stenges for alle redskaper fra 22. mars og ut april. En går videre inn for at Valbergfeltet stenges for snurrevad i samme periode.
7. Utgangspunktet for regulering av de enkelte gruppers innsats i torskefisket må være at byrdene med reguleringer skal fordeles rimelig og rettferdig mellom gruppene og at reguleringene i størst mulig grad skal gi fiskerne muligheter til å planlegge sin drift for å oppnå best mulig økonomisk resultat.
8. Norges Fiskerilag går inn for at det avsettes en kvote på 58.000 tonn til trålerne i 1989.

Småtrålere med og uten rekekonsesjon må tildeles like kvoter ut fra fartøyenes størrelse.

Det forutsettes at 20 % av trålernes kvote avsettes til et høstfiske.

Norges Fiskerilag - 3 -

Olav Tryggvasons gt 24
Postboks 519
1001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr. Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Ved avstemming fikk følgende forslag 9 stemmer:

"Stortrålernes kvote foreslås fordelt med flat fordeling."

Ved avstemming fikk følgende forslag 9 stemmer:

"Stortrålernes kvote foreslås fordelt i tråd med "Holm-utvalgets" innstilling."

På bakgrunn av den vanskelige situasjonen for trålflåten foreslår Norges Fiskerilag at flerbåtsrederier får anledning til å overføre kvoten til de øvrige fartøy dersom et fartøy legges i opplag. Det forutsettes at fartøy som legges i opplag ikke kan settes inn i noe fiske i 1989.

9. Norges Fiskerilag går inn for at det settes en generell maksimalkvote for fartøy som driver torskefiske med andre redskap enn trål på 300 tonn.

For fartøy som fisker bunnfisk i andre lands soner foreslås en maksimalkvote på 250 tonn.

Da hovedtyngden i torskefisket normalt er i første halvår, er det nødvendig å iverksette tiltak som sikrer kvantum til et høstfiske. Fiskerilaget vil derfor gå inn for at fartøy som driver med andre redskaper enn trål ikke kan ta mer enn 70% av sin maksimalkvote før 1. mai.

En går videre inn for at 15 % av det kvantumet som forutsettes disponert av konvensjonelle redskaper avsettes til et høstfiske.

Dersom fiskeriavtaleforhandlingene med Sovjet skulle gi en høyere norsk totalkvote enn forventet, forutsettes en eventuell kvantumsøkning fordelt på alle redskapsgrupper for fisket etter 1. mai 1989.

10. Norges Fiskerilag går inn for at det iverksettes stopp i fisket i forbindelse med påsken og i årets siste to uker. Omfanget av påkestoppet må være lengre enn selve påskeuken, men må vurderes i lys av resultatet av de norsk-sovjetiske fiskeriavtaleforhandlingene og vurderinger av tilgjengeligheten for konvensjonelle redskaper vinteren 1989.

Fiskeridirektøren anmodes om å sette i verk de tiltak som er nødvendig for å frede torsken i gyteprosessen.

Norges Fiskerlag - 4 -

Olav Tryggvasons gt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr. Landfiskerlag
Telefax (07) 53 47 42

11. De forventninger en har hatt til fiske med konvensjonelle redskaper i de senere årene har i betydelig grad avveket fra hva som har vært realisert i fisket. Det er derfor nødvendig at et reguleringsopplagg har en innebygget fleksibilitet som gjør det mulig å foreta justeringer dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Norges Fiskerlag tilrår at situasjonen vurderes på nytt på bakgrunn av de opplysninger om utviklingen i fisket en har pr. medio mars og medio mai.

Det forutsettes at eventuelle endringer diskuteres med fiskernes organisasjoner og med forskerne.

12. Norges Fiskerlag mener at det ikke er grunnlag for å iverksette spesielle regulerings tiltak i hysefisket fra årets begynnelse.

Utviklingen i fisket må følges nøye og en er innstilt på å vurdere regulerings tiltak på et senere tidspunkt dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig."

Med hilsen
NORGES FISKERLAG

Vigdis Hårvik
Vigdis Hårvik

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

1998 12. DES 88

ER-4851

12523 30. NOV 88

NOTAT

OM SALTVANNSFISKELOVENS § 5 A.

Ved lov av 21. desember 1984 nr. 94 ble det til saltvannsfiskeloven tilføyet en midlertidig § 5 a om spesielle kvoteordninger gjeldende til 1. januar 1988.

Denne paragrafs første ledd lyder:

"Som ledd i en tilpassing av ferskfisk- og rundfrysetrålernes til ressursituasjonen, kan departementet foreta oppdeling av totalkvoten for de to fartøygruppene i et antall like kvoter, som kan være større enn antall deltakende fartøyer i vedkommende fartøygruppe. Slike kvoter benevnes som enhetskvoter, og kan fordeles ulikt på de deltakende fartøyer innen gruppen. Departementet gir nærmere forskrifter om fastsettelse og fordeling av enhetskvoter."

Bakgrunnen for denne midlertidige bestemmelse var den vanskelige situasjon ferskfisk- og rundfrysetrålerflåten var i på grunn av sterke kvotebegrensninger på fiske etter norsk arktisk torsk. Det heter således i ot. prp. nr. 17 (1984-85) bl.a.:

"Ferskfisk- og rundfrysetrålernes forsyner foredlingsanleggene i Nord-Norge med råstoff på tider av året da råstofftilførselen fra den øvrige flåten er liten. For å opprettholde mest mulig kontinuerlig drift ved disse anleggene og dermed sikre jevn sysselsetting, ser departementet det som viktig å opprettholde en tilpasset trålerflåte. En slik tilpasset trålerflåte vil styrke næringsgrunnlaget i distrikter med få alternative muligheter utenom fiske.

Fiskeridepartementet ser det derfor som viktig å legge forholdene til rette for trålerrederiene, slik at de kan tilpasse driften til de små kvoter av torsk som nå tildeles, inntil ressursituasjonen har bedret seg. Etter foreliggende prognoser er det grunn til å forvente en bedring i bestandssituasjonen for norsk-arktisk torsk 1987/1988. Rederiene bør derfor gis mulighet til å opprettholde en økonomisk forsvarlig drift inntil trålerne igjen kan gis større torskekvoter. Dette vil kunne skje ved at de beholder kvoter for

FISKE RUDIREKTORATET

12523 30. NOV 88

2

fartøyer som er blitt tatt ut av fiske. Departementet ser således dette som en helt midlertidig ordning for å avhjelpe en spesiell situasjon knyttet til lokale forhold i Nord-Norge - en situasjon som ikke kan sammenlignes med vanskeligheter i andre fartøygrupper."

Som det framgår av ovenstående sitat forutsatte en at bestandsituasjonen ville forbedre seg fra 1987/88. Situasjonen er imidlertid nå endret og totalkvoten for 1989 vil bli sterkt redusert og vil ligge på samme nivå som i 1984/85.

Problemenes vil nå være de samme for alle grupper innen trålerflåten. En tilsvarende ordning med enhetskvoter som ble opprettet i medhold av § 5 a er således til stede for alle grupper.

Uten en bestemmelse som § 5 a første ledd har det vært gitt gyldighet til å overføre kvoter innen samme rederi. Med de små kvoter som forventes for 1989 vil det også være behov for å kunne fastsette enhetskvoter som tildeles samarbeidene enbåtsrederier innen ett og samme distrikt. Spesielt behov vil her kunne oppstå innen småtrålergruppen som består bare av enbåtsrederier. Det samme gjelder også fabrikkskipene og saltfisktrålerne.

Den fordeling av gruppekvoter som fastsettes etter § 5 vil ikke endres ved fastsettelse av enhetskvoter. Etter drøftelse med næringsrepresentanter og departementet foreslår komiteen at § 5 a første ledd gis fornyet gyldighet med gjeldende for alle grupper under innen torsketrålerflåten. § 5 a foreslås således utformet slik:

"Som ledd i en tilpassing av trålerflåten til ressursituasjonen, kan totalkvoten deles i et antall like kvoter, som kan være større enn antall deltakende fartøyer i vedkommende fartøygruppe. Slike kvoter benevnes som enhetskvoter, og kan fordeles ulikt på de deltakende fartøyer innen gruppen. Departementet gir nærmere forskrifter om fastsettelse og fordeling av enhetskvoter."

Komiteen forutsetter at departementet vurderer nærmere behovet for fastsettelse av enhetskvoter og drøfter en eventuell gjennomføring av en slik ordning med næringen.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

Nye telefonnr.:
(088) 72 088 - 72 090
Telefax: (088) 72 092

TELEFAX
=====

Fiskeridirektøren
postboks 185 - 186
5001 BERGEN

Kontoradr. Torret 8300 Svolvær
Postadresse Postb. 406 R.M. Svolvær
Telefon (088) 74 088 - 74 090
Telefax (088) 74 092
Telegramm Trålerred. no
Bank giro 5172 05 5085

8301 Svolvær, 16. desember 1988
AW/re

REGULERINGER I TORSKEFISKET 1989
13214 19. DES 88

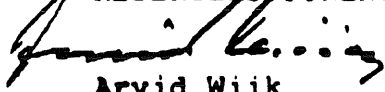
REGULERINGER/KVOTER I TORSKEFISKET 1989

På medlemsmøte i Norske Trålerrederiets Forening
15. desember d.å. i Tromsø behandlet en bl.a. oven-
stående sak. Representanter for 41 forskfisk-/rund-
frysetrålere deltok på møtet.

Særutskrift av styreprotokollen med medlemsmøtets
.//. vedtak/uttalelse under sak nr. 2 følger vedlagt.

Vi tør be om at Reguleringsrådet orienteres tilsvarende.

Med hilsen
fr. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

Vedlegg

Kopi m/vedlegg: Norges Fiskarlag, Trondheim

Norske Trålerrederiers Forening må kunne forutsette at man kommer fram til et opplegg med like fartøyskvoter på stor-trålerne for 1989.

4. I det alt vesentlige slutter Norske Trålerrederiers Forening seg til vedtak i Norges Fiskerilags Landsstyre 08.12.88 under sak 118/88. Medlemsmøtet vil imidlertid presisere at det er nødvendig å få fastlagt en mest mulig realistisk fartøyskvote torsk til trålerne ved årets begynnelse av hensyn til planlegging av fiske og produksjon.

Norske Trålerrederiers Forening krever på prinsipielt grunnlag at 48% av norsk totalkvote torsk avsettes til trålfisket. Dette er nødvendig av hensyn til kontinuitet i leveransene av råstoff til anleggene i land og for å opprettholde et rimelig forhold mellom passive og trålrudskaper i samsvar med fordelingen de siste 3 år. Dersom det blir en betydelig lavere fartøyskvote til fersk-fisktrålerne i 1989 sammenliknet med 1988 anbefales at det ikke avsettes en egen høstkvote, men at disponeringen av torskeknoten for de bedriftsrelaterte trålere skjer etter avtaler mellom vedkommende rederi og produksjonsanlegg.

5. Under medlemsmøtet er Norske Trålerrederiers Forening orientert om at de norsk-sovjetiske fiskeriforhandlinger i Oslo har fastlagt en totalkvote (TAC) norsk-arktisk torsk på 300 000 tonn i 1989, herav fordelt til 3. land 28 000 tonn. Av den sovjetiske torskeknoten er 22 000 tonn overført til Norge i bytte med sovjetisk fangst på andre fiskeslag. Etter dette vil Norge disponere 178 000 tonn torsk inklusive norsk kysttorsk. Med henvisning til foranstående pkt. 4 kreves det avsatt en trålkvote i 1989

- 3 -

13214 19.12.88

- på 85 000 tonn hvorav 20% forutsettes disponert til småtrålerne. Periodereguleringen må utgå. Med flat kvotefordeling på stortrålerne vil dette gi en fartøykvote på ca 895 tonn rund torsk. Det er ca 28% lavere enn i 1988.
6. En fartøykvote til ferskfisktrålerne på ca 640 tonn sløyd/hodekappet torsk innebærer at fartøykvotene må disponeres som rederikvote fra 1. januar 1989. I likhet med Landsstyret i Norges Fiskarlag forventes en del trålere lagt i opplag i 1989 ved kvoteoverføring til andre trålere med sikte på å bedre driftsresultatene for disse fartøyer. Norske Trålerrederiets Forening forutsetter at trålere som må gå i opplag i 1989 på grunn av bl.a. for lav fiskekvote, må gis offentlig opp-lagsstøtte for dekning av lånerenter, assurance og nødvendig vedlikehold. Medlemsmøtet ber foreningens styre forhandle med Norges Fiskarlag og myndighetene om slik støtteordning.
7. Norske Trålerrederiets Forening vil medvirke til at torskefisket i 1989 kan skje i samsvar med gjeldende regelverk. Den frivillige ordningen for 1988 med avstengning av små- og ungfiskområder, strengere innblandingforhold småtorsk og økede småfiskmål foreslås opprettholdt i 1989. For å skjerpe kontrollen i fisket og ved levering i land har foreningens styre under sak 108/88 i møte 25. november 1988 fremmet forslag om en frivillig avtale for 1989 for å gripe inn med nødvendige kontrolltiltak hvor det idag ikke foreligger tilfredsstillende hjemmelsgrunnlag. Medlemsmøtet er enig i dette og gir styret fullmakt til å treffe avtale om slike tiltak.

Rett utskrift:
Tromsø, 15.12.88

Rigmor Eriksen
Rigmor Eriksen

TABELL I.
 40 PUNKT C. OMRÅDET SØRVEST AV TRONSFØLAKET FRA 72° N SØRØVER TIL 70° 12' N
 FANGSTDATA FOR KONSUNTALFISKE 1903 OG 1907. TONN RUND VEKT.

LOKASJON	1903						1907 ¹					
	FANGST	MERAV TØRSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	MERAV TØRSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	MERAV TØRSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER
1201: Desember	-	-	-	-	19	14	2	37				
: Januar	-	-	-	-	-	-	-	-				
1202: Desember	-	-	-	-	120	60	5	70				
: Januar	-	-	-	-	141	126	0	01				
0417: Desember	-	-	-	-	8	1	1	10				
: Januar	3	3	1	0	1000	003	33	401				
0410: Desember	-	-	-	-	-	-	-	-				
: Januar	-	-	-	-	22	22	1	6				
0407: Desember	-	-	-	-	100	52	14	231				
: Januar	10	13	3	51	1669	1441	74	1150				
0534: Desember	-	-	-	-	-	-	-	-				
: Januar	-	-	-	-	424	400	24	319				
0535: Desember	415	132	52	766	263	190	31	445				
: Januar	1903	1207	141	2210	3044	3524	211	2749				
I Sun	2339	1435	197	3036	7704	6707	402	5595				
II Total kons.tr.fang. i des. og januar	20073	12762			43462	34961						
I i X av II.....	0.3	11.2			17.7	19.2						
III Total konsun- tralfangst	190924	67667			240202	157423						
I i X av III	1.2	2.1			3.1	4.3						

¹ Foreløpige tall.

TABELL II.

AD PUNKT E. SØR AV TRALFRI SONE PÅ JENEØGA-MALANØSGRUNNEN TIL OG MED RØSTBANKEN.
 FANGSTDATA FOR KONSUMTRALFISKE 1983 OG 1987¹. TONN RUND VEKT.

LOKASJON		1983				1987 ¹			
		FANGST	HERAV TØRSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	HERAV TØRSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER
0517:	Februar	-	-	-	-	1247	1125	04	1136
" :	Mars	27	2	2	21	410	359	46	555
0518:	Februar	11	4	2	16	2240	1922	137	1703
" :	Mars	131	30	12	154	1043	889	93	1149
0519:	Februar	80	12	7	83	1677	1556	45	578
" :	Mars	41	7	2	36	677	503	50	735
0520:	Februar	-	-	-	-	-	-	-	-
" :	Mars	-	-	-	-	36	22	3	47
0512:	Februar	64	21	4	65	110	84	10	126
" :	Mars	234	40	17	226	294	257	36	513
0513:	Februar	72	10	0	96	568	502	34	474
" :	Mars	1614	804	79	1110	279	226	28	415
0514:	Februar	-	-	-	-	89	82	10	94
" :	Mars	130	91	0	108	41	31	4	63
0515:	Februar	-	-	-	-	-	-	-	-
" :	Mars	-	-	-	-	17	41	2	24
0506:	Februar	-	-	-	-	19	16	3	23
" :	Mars	-	-	-	-	4	3	1	14
0507:	Februar	-	-	-	-	29	23	2	31
" :	Mars	27	6	2	32	14	10	3	34
0508:	Februar	-	-	-	-	24	1	2	5
" :	Mars	-	-	-	-	18	16	1	6
0509:	Februar	-	-	-	-	15	12	2	16
" :	Mars	364	178	22	290	-	-	-	-
I Sum		2003	1293	165	2217	8859	7650	604	7821
II Total kons.tr.fang. februar og mars		48325	16650			45095	21810		

¹ Forløpige tall.

TABELL II (forts.)

LOKASJON	1963					1967 ¹				
	FANGST	NERAV TORSK	AMT. FISKE- DAGER	AMT. TRAL- TIMER	FANGST	NERAV TORSK	AMT. FISKE- DAGER	AMT. TRAL- TIMER		
I I Z av II	5.0	7.0			19.6	35.1				
III Total konsum- trålfangst	100924	67007			240202	157423				
I I Z av III	1.4	1.0			3.6	4.8				

¹ Foreløpige tall.

TABELL III.

AD PUNKT F. OMRÅDET INNENFOR 12 N. MIL FRA SLETTNES FYR TIL LOFOTODDEN.

FANGSTDATA FOR KONSUNTRALFISKE 1983 OG 1987 I JANUAR, FEBRUAR OG MARS. TONN RUND VEKT.

LØKASJON	1983				1987 ¹			
	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE-DAGER	ANT. TRÅL-TIMER	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE-DAGER	ANT. TRÅL-TIMER
HERAV II								
a. Aust-Finnmark	4308	3506	441	7345	2606	1500	176	2571
b. Vest-Finnmark	14887	12551	1300	20184	10521	8208	584	8164
c. Malangegrunnen til Røstbanken (12 n.ost)	888	218	82	828	3205	2722	183	2103
I Sum (a+b+c)...	19814	16353	1811	28185	16412	12430	923	12838
II Total konsentrål-fangst i jan. febr. og mars	68994	27717			74187	44348		
I i % av II.....	28,9	59,-			22,1	28,0		
III Total kons.trål-fangst	198924	67667			248202	157432		
I i % av III.....	10,0	24,2			6,6	7,9		

¹ Foreløpige tall.

TABELL IIIa.

AD PUNKT F. OMRÅDET INNENFOR 12 N. MIL FRA SLETTNES FYR TIL LØFOTØDDEN. HERAV LOKASJONER I HOVEDOMRÅDE 03 AUST-FINNMARK.
FANGSTDATA FOR KONSUMTRALFISKE 1902 OG 1907. TONN RUND VEKT.

LOKASJON	1902				1907 ¹			
	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER
0312: Januar	473	327	49	760	792	509	40	697
" : Februar	410	300	45	602	112	21	5	76
" : Mars	-	-	-	-	164	77	32	405
0311: Januar	1047	836	97	1630	901	511	22	271
" : Februar	116	100	13	172	133	67	9	175
" : Mars	-	-	-	-	214	116	25	370
0310: Januar	2174	1830	200	3773	134	96	0	110
" : Februar	132	93	17	227	107	60	10	120
" : Mars	37	32	11	165	129	35	17	251
I Sum	4309	3506	441	7345	2606	1500	176	2571
II Total kons.tr.fang. i jan. febr og mars	68994	27717			74107	46348		
I i % av II	6.4	12.9			3.6	3.4		
III Tot. kons.tr.fang.	198924	67667			240202	157423		
I i % av III	2.2	5.3			1.1	1.-		

¹ Foreløpige tall.

TABELL 111b.

AD PUNKT F. OMRÅDET INNENFOR 12 N. MIL FRA SLETTNES FYR TIL LOFOTODDEN. HERAV LOKASJON I HOVEDOMRÅDET 04 VEST-FINNMARK.
FANGSTDATA FOR KONSUMTRALFISKE 1983 OG 1987. TONN RUND VEKT.

LOKASJON		1983				1987 ¹			
		FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER
0426:	Januar	786	684	103	1021	81	67	7	99
" :	Februar	160	149	18	279	20	13	3	36
" :	Mars	96	84	9	124	70	17	9	147
0425:	Januar	323	257	43	689	1234	1029	46	571
" :	Februar	705	634	84	960	1081	147	31	389
" :	Mars	914	786	86	1381	108	48	25	386
0424:	Januar	1418	1128	148	2383	8187	5651	328	4533
" :	Februar	2913	2582	233	3447	1124	756	76	1220
" :	Mars	2478	2035	196	2889	86	47	26	323
0412:	Januar	473	375	40	563	160	139	5	78
" :	Februar	189	77	7	100	13	11	1	15
" :	Mars	115	92	11	182	18	12	1	10
0413:	Januar	1261	1074	97	1558	104	72	6	79
" :	Februar	783	526	61	909	97	93	7	94
" :	Mars	889	737	62	955	13	10	1	15
0411:	Januar	282	225	31	467	60	57	4	68
" :	Februar	726	557	51	778	-	-	-	-
" :	Mars	688	528	48	789	38	24	6	85
0402:	Januar	-	-	-	-	9	8	1	9
" :	Februar	-	-	-	-	9	7	1	7
" :	Mars	-	-	-	-	-	-	-	-
0403:	Januar	-	-	-	-	-	-	-	-
" :	Februar	-	-	-	-	-	-	-	-
" :	Mars	-	-	-	-	-	-	-	-
I Sum.....		14967	12551	1388	20194	10521	8288	584	8164

¹ Foreløpige tall.

TABELL IIIb forts.

LOKASJON	1983					1987 ¹				
	FANGST	MERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER	FANGST	MERAV TORSK	ANT. FISKE- DAGER	ANT. TRAL- TIMER		
II Total konsumtråll- fangst i jan., febr. og mars	68984	27717			74187	44368				
I i X av II	21.7	45.3			14.2	18.5				
III Total konsumtråll- fangst	188924	67667			248202	157423				
I i X av III	7.5	18.5			4.2	5.2				

¹ Foreløpige tall.

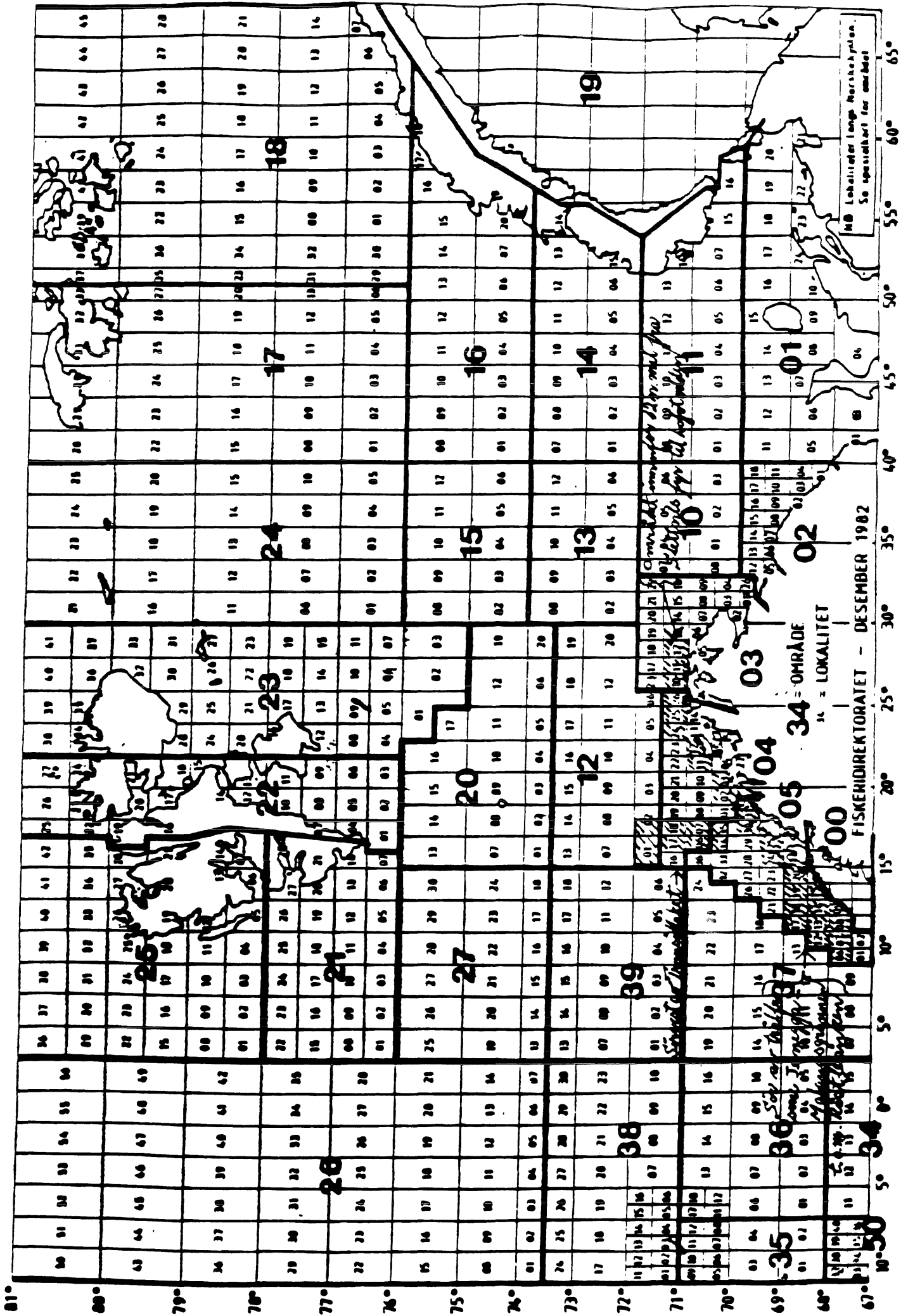
TABELL I-IIc.

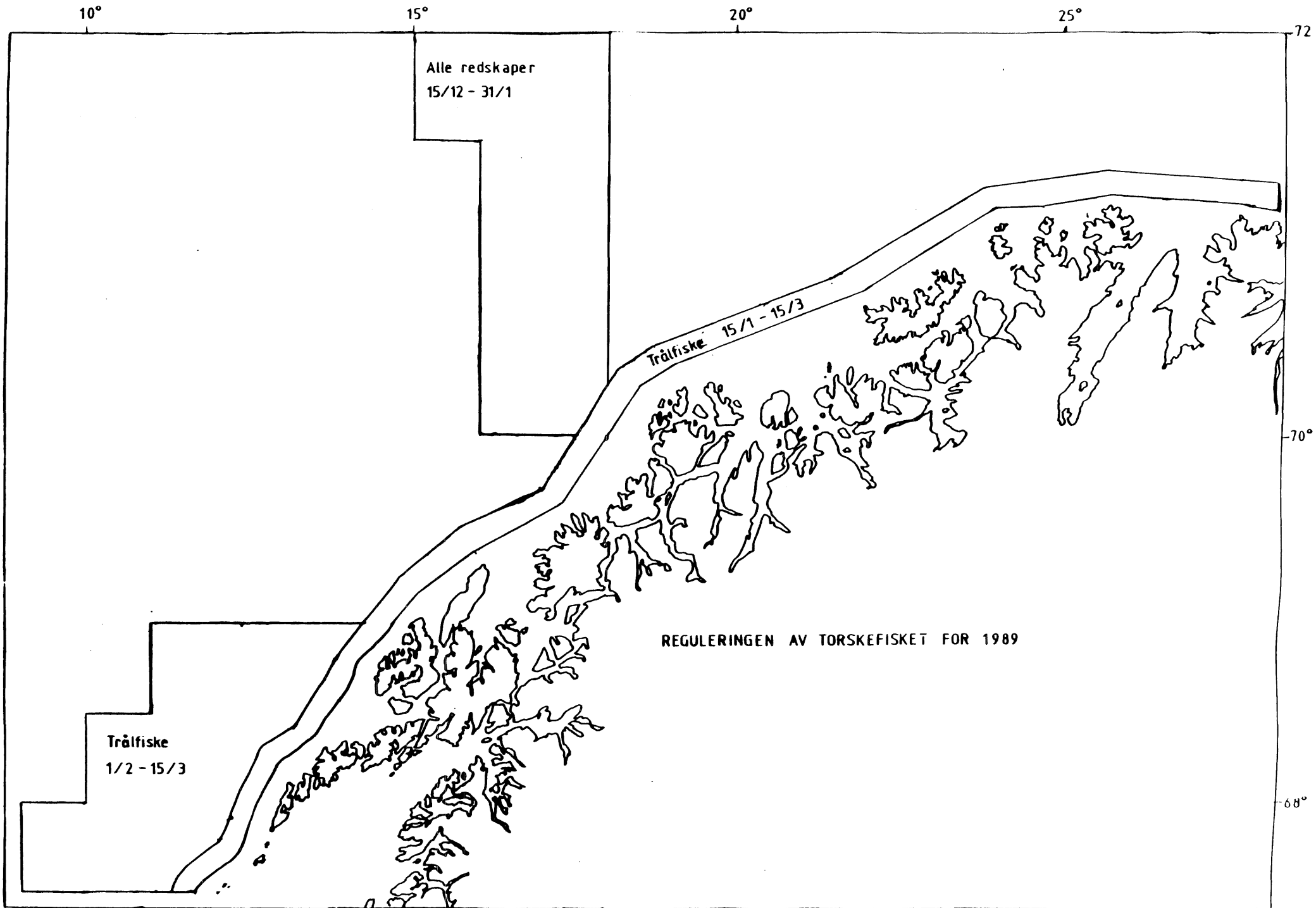
AD PUNKT F. OMRÅDET INNENFOR 12 N. MIL FRA SLETTNES FYR TIL LOFOTØDDEN. HERAV LOKASJONER I HOVEDOMRÅDE 05 RØSTBANKEN TIL HALANGSRUNNEN.

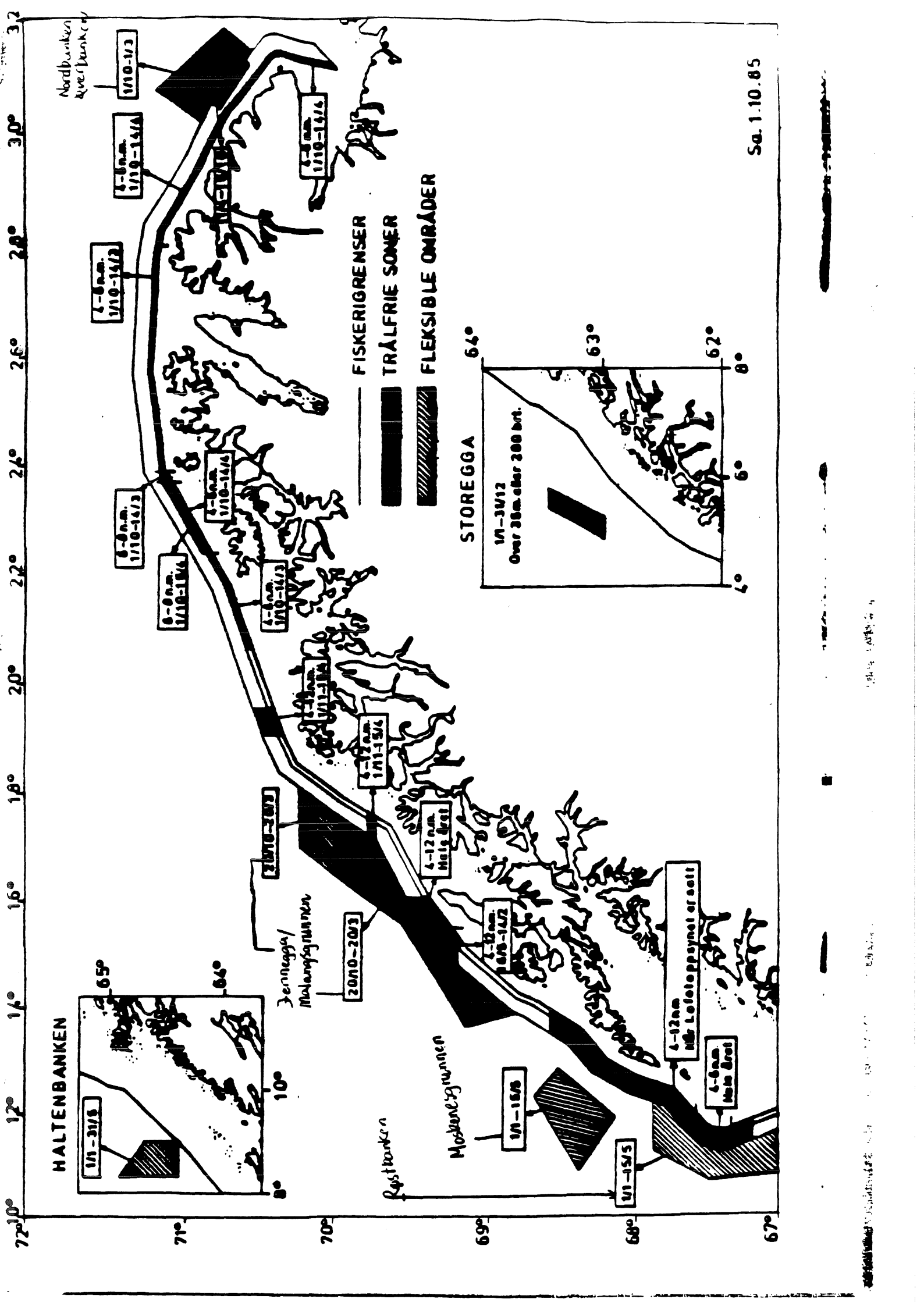
FANGSTDATA FOR KONSUMTRÅLFISKE 1983 OG 1987. TONN RUND VEKT.

LOKASJON	1983				1987 ¹			
	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE-DAGER	ANT. TRÅL-TIMER	FANGST	HERAV TORSK	ANT. FISKE-DAGER	ANT. TRÅL-TIMER
0530: Januar	48	35	5	58	10	8	1	9
" : Februar	54	15	10	105	35	30	2	34
" : Mars	48	11	5	58	288	233	17	259
0524: Januar	-	-	-	-	-	-	-	-
" : Februar	-	-	-	-	20	17	2	15
" : Mars	18	4	13	88	28	3	3	43
0519: Januar	133	41	12	113	264	198	17	205
" : Februar	88	12	7	63	1677	1556	45	578
" : Mars	41	7	2	36	677	503	58	735
0514: Januar	-	-	-	-	68	60	4	68
" : Februar	-	-	-	-	89	82	10	94
" : Mars	138	91	8	108	41	31	4	63
I Sum	558	216	62	626	3205	2722	163	2103
II Total konsuntrål-fangst i jan., feb. og mars	68994	27717			74187	44348		
I i Z av II	0,8	0,8			4,3	6,1		
III Total konsuntrål-fangst	198924	67667			248202	157423		
I i Z av III	0,3	0,3			1,3	1,7		

¹ Foreløpige tall.

SAK 18/88

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1989.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Fisket i 1988.

1.1. SEIFISKET SØR FOR 62⁰ N.

ICES-anbefalingen for 1988 var at den samlede fangst i Nordsjøen og Skagerrak ikke måtte overskride 150.000 tonn (TAC). I forhandlingene mellom Norge og EF ble det enighet om en totalkvote på 165.000 tonn, herav den norske kvoten utgjorde 75.800 tonn etter en overføring på 10.000 tonn til EF, men før overføringer til tredjeland.

Prognosen viser at den samlede norske seifangsten i Nordsjøen og Skagerrak i 1988 vil komme opp i ca. 40.000 tonn. Dette er det laveste kvantum siden 1979.

Tabell A nedenfor viser fangstutviklingen i seifisket fra 1977 til 1988 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell A. Seifisket sør for 62⁰ N. ICES-området IIIA OG IV.
Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

År	Not	Garn	Trål	Annet	Sum konsum	Bifangst ¹ til oppmaling	Total
77	6,4	3,1	4,7	0,7	14,9	-	14,9
78	3,3	9,5	4,2	0,6	17,6	2,5	20,1
79	5,8	4,7	6,3	0,8	17,6	1,1	18,7
80	7,7	15,3	24,1	0,9	48,0	0,4	48,4
81	9,1	22,0	23,3	1,5	55,9	1,3	57,2
82	9,3	15,0	47,5	0,8	72,6	5,0	77,6
83	14,0	9,3	56,8	1,2	81,3	1,4	82,7
84	17,2	7,7	62,3	1,5	88,7	5,6	94,3
85	14,6	5,0	80,6	1,5	101,8	7,5	109,3
86 ²	4,1	2,9	59,1	1,2	67,3	1,5	68,8
87 ²	12,3	4,0	42,8	1,3	60,4	4,1	64,5
88 ³	10	3	26	1	40

¹ Kvantum til oppmaling beregnet ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

² Foreløpige tall.

³ Prognose.

Siden 1980 har trålfangstene av sei utgjort den vesentligste del av samlet fangst. Etter et toppår i 1985, har trålfangstene gått sterkt tilbake. Reduksjonen i fangstene i 1986 og 1987 må sees i sammenheng med de stadige økte trålkvotene av norsk-arktisk torsk i de samme år. Imidlertid ble trålernes torskekvoter redusert i 1988 i forhold til kvotene i 1987. Det var ventet at dette ville føre til et økt fiske etter sei i Nordsjøen, men prognosen viser et kvantum på ca. 26.000 tonn, det laveste trålkvantum av sei siden 1981.

Tabell B nedenfor viser hvordan seifangstene fordeler seg på de ulike gruppene av trålere. For 1987 er tallmaterialet som trålstatistikken bygger på for usikkert til å foreta en slik oppdeling. Isteden har en brukt tall fra sluttseddelstatistikken som et foreløpig anslag.

Tabell B. Trålernes fangster av sei i Nordsjøen og Skagerrak.
Tusen tonn rund vekt.

	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ¹
Småtr. under 250 BRT	4,9	7,9	12,9	17,8	22,7	21
Ferskf.tr. 250 BRT og over	19,4	20,3	19,6	16,3	11,4	5
Saltfisktrålere	6,5	11,1	10,4	18,2	9,4	7
Fabrikktrålere	16,7	17,5	19,4	28,3	15,6	10
Sum trålere	47,5	56,8	62,3	80,6	59,1	43

¹ Foreløpige tall.

Alle trålgruppene har redusert sitt seifiske fra 1986 til 1987. Årsaken til dette ligger nok først og fremst i de rekordhøye trålkvotene av torsk, spesielt synes dette å gjelde for ferskfisktrålergruppen.

Fangsttallene for småtrålerne, med unntak av 1987, er framkommet ved at en har trukket trålstatistikkens fangstopp-gaver for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst av sei sør for 62⁰ N.

Småtrålergruppen omfatter også trålere med industritråltillatelse som har drevet et konsumfiske etter sei. Tradisjonelt drev denne gruppen et trålfiske etter øyepål og tobis. Fangsttallene for 1985, 1986 og 1987 indikerer at denne fartøygruppen i disse årene drev et konsumtrålfiske etter sei i langt større omfang enn tidligere.

Notfisket etter sei vil ut fra prognosen komme opp i en årsfangst på 10.000 tonn, - en tilbakegang på ca. 2.000 tonn i forhold til 1987 da fangsten ble 12.300 tonn.

1.2. SEIFISKET NORD FOR 62⁰ N.

For 1988 var det forventet at en økning i gytebestanden ville gi en økning i oppfisket kvantum i forhold til året før. Reguleringsrådet anbefalte i desember i fjor å begrense det norske fisket innenfor en

ramme på 100.000 tonn i tråd med havforskernes anbefaling. Prognosen viser at fisket i år vil komme opp i et kvantum på ca. 100.000 tonn, en økning på vel 14.000 tonn i forhold til året før.

Tabell C nedenfor viser hvorledes seifangstene nord for 62⁰ N har fordelt seg mellom de ulike redskapsgrupper fra 1977 til 1988.

Tabell C: ICES-området I og II. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

År	Not	Garn	Trål	Annet	Sum
1977	75,2	19,3	26,4	12,7	133,6
1978	62,9	21,1	24,3	13,9	122,2
1979	74,7	21,6	29,2	15,8	141,3
1980	61,3	21,1	31,1	15,4	128,9
1981	64,3	24,0	63,0	14,8	166,1
1982	76,4	16,7	51,0	15,6	159,7
1983	54,1	19,6	60,8	15,1	149,6
1984	36,4	23,7	79,6	13,1	152,8
1985	31,1	14,6	46,0	11,5	103,5
1986 ¹	7,9	12,3	34,7	8,3	63,2
1987 ¹	34,8	19,0	21,3	10,8	85,9
1988 ²	42	16	32	10	100

¹ Foreløpige oppgaver.

² Prognose.

Prognosen for 1988 viser at i forhold til 1987 er det not og trål som har økt sitt fangstkvantum. Årets notkvantum ligger vel 7.000 tonn over fjorårets kvantum. Som i fjor har notfisket i hovedsak foregått på kysten av Finnmark. På grunn av avtaksproblemer ble det gitt dispensasjon til å levere notfanget sei direkte til russiske fabrikkskip. Disse avtaksproblemerne i Finnmark har sannsynligvis hatt en viss begrensende effekt på notfisket etter sei.

Trålfangstene har økt med nesten 11.000 tonn i forhold til året før. Årsaken til dette ligger nok som før nevnt i at de har fått tildelt mindre kvoter av torsk. At trålernes fangst av sei ikke har blitt større, har nok sammenheng med at de også tildels har blitt rammet av avtaksproblem i land på grunn av liten interesse i markedet etter

sei.

Garnfangstene har blitt redusert med vel 3.000 tonn i forhold til i fjor, mens annet og da i hovedsak juksa ligger på samme nivå som i 1987.

1.2.1. SEINOTFISKET NORD FOR 62⁰ N.

Tabell D viser seinotflåtens seikvantum fordelt etter fangstens størrelse.

Tabell D: Seinotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter fangstens størrelse.

Fangst- kvantum (tonn) fra:	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1985	1986	1987 ¹	1985	1986	1987 ¹	1985	1986	1987 ¹
0-199	119	110	114	4.191	4.277	4.793	35,2	38,9	42,0
200-399	16	7	24	4.654	1.736	6.053	290,9	248,0	227,2
400-599	12	1	10	6.452	404	4.885	537,7	404,0	488,5
600-799	8	-	10	5.615	-	6.889	701,9	-	689,9
800-999	5	-	6	4.575	-	5.231	915,0	-	871,8
1000 og over	3	1	4	5.382	1.085	6.247	1.794,0	1.085,0	1.561,7
Sum	163	119	168	30.869	7.502	34.708	189,4	63,0	206,6
Uopgitt	-	-	-	200	430	154	-	-	-
Total	163	119	168	31.068	7.932	34.862	189,4	63,0	206,6

¹ Foreløpige tall.

Tabell E viser notflåtens fangst av sei fordelt etter fartøyenes størrelse.

Tabell E: Seinotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter størrelse.

Fartøy- gruppe (i meter)	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1985	1986	1987 ¹	1985	1986	1987 ¹	1985	1986	1987 ¹
0,0-12,9	34	20	51	492	186	1.260	14,5	9,3	24,7
13,0-16,9	27	19	23	1.237	673	2.733	45,8	35,4	118,8
17,0-20,9	43	22	42	4.519	1.050	8.211	105,1	47,7	195,5
21,0-24,9	43	37	35	16.230	2.953	12.844	377,4	79,8	367,0
25,0 og over	16	21	17	8.391	2.643	9.659	524,4	125,9	568,2
Sum	162	119	168	30.869	7.502	34.708	189,4	63,0	206,6

¹ Foreløpige tall.

Begge tabellene gir et bilde av endringene i notfisket fra 1985 til 1987.

Fra 1985 til 1986 skjedde det en sterk reduksjon i deltakelsen fra 164 til 119 fartøy. I 1987 økte deltakelsen igjen til 168 fartøy, og det var særlig i den minste fartøygruppen at deltakelsen økte. Den lave deltakelsen i 1986 skyldes dårlig tilgjengelighet på sei over minstemål langs hele kysten nord for 62⁰ N.

Den gjennomsnittlige fangstmengde for den minste fartøygruppen har økt fra 1985 til 1987. I alle fartøygruppene med unntak av den nest største økte gjennomsnittlig fangstmende i 1987 i forhold til 1985.

Alle fartøygruppene økte sin gjennomsnittsfangst i 1987 i forhold til året før.

1.2.2. TRALFISKET ETTER SEI NORD FOR 62⁰ N.

Tabell F viser trålerens fangster av sei nord for 62⁰ N fordelt på de ulike trålgrupper.

Tabell F. Trålernes fangster av sei nord for 62⁰ n.br. Tusen tonn rund vekt.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986 ¹	1987 ¹
Småtr. under 250 BRT	15,8	9,9	9,9	15,4	8,3	6,1	7
Ferskf.tr. 250 BRT og over	30,7	32,0	37,4	47,5	28,1	20,3	9
Saltfisktrålere	5,6	4,0	5,8	7,8	4,2	2,7	1
Fabrikktrålere	10,8	5,1	7,7	8,9	5,4	5,6	4
Sum trålere	63,0	51,0	60,8	79,6	46,0	34,7	21

¹ Foreløpige tall.

Utviklingen i trålfisket etter 1985 nord for 62⁰ N må på tilsvarende måte som for trålfisket etter sei i Nordsjøen sees i sammenheng med de årlige kvoteøkningene i torskefisket fra 1985 til 1987. Det lave fangstkvantumet i 1987, det minste kvantumet en har registrert siden 1977, har sin klare årsak i de rekordhøye trålkvotene på norsk-arktisk torsk i fjor.

Utenom fartøy under 250 BRT som har torsketråltillatelse, omfatter småtrålerflåten også de såkalte skalleseitrålere, - dvs. fartøy med industritråltillatelse som driver et trålfiske etter sei i store deler av året.

Fangsttallene for småtrålergruppen i tabell F viser en del svingninger. Trålstatistikken er mangelfull når det gjelder fartøy i denne størrelsekategori. Oppgavene for småtrålerne i tabell F er framkommet ved at en har trukket trålstatikkens fangstoppgaver for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst nord for 62⁰ N.

En har tidligere anslått småtrålernes fangstkvantum av sei til å ligge rundt 10.000 tonn årlig. I 1987 utgjorde fangsten ca. 7.000 tonn i henhold til foreløpige oppgaver. Fangsttallene tyder på at denne fartøygruppen har i de senere år økt sin fangstinnsetts i Nordsjøen (jfr. tabell B).

Trålernes fangstresultat i alle områder sett under ett, tyder på at markedsforholdene i 1988 kan ha hatt en kvantumsbegrensende på

fisket.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

2.1. SEI I NORDSJØEN.

Etter å ha økt over flere år, gikk fiskedødeligheten noe ned i 1987. Gytebestanden har økt siden bunnåret 1986 da den utgjorde bare 150.000 tonn og er foreløpig beregnet til å utgjøre 301.000 tonn i 1989.

ACFM's anbefaling om en TAC på 170.000 tonn for 1989, forutsetter at fiskedødeligheten holdes på samme nivå som i 1987. Det understrekes i rapporten at bestandsanalysene er forbundet med en betydelig usikkerhet.

2.2. SEI NORD FOR 62⁰ N.

Ifølge havforskerne, synes seibestanden nord for 62⁰ N nå å være økende på grunn av god rekruttering fra årsklassen 1983. På grunn av mangelfull prøvetaking i det norske seifisket er bestandsberegningene usikre, men ACFM anslår at med samme fiskedødelighet i 1989 som i 1988, vil fangsten ligge mellom 100.000 og 120.000 tonn. ACFM anbefaler derfor at fangsten i 1989 ikke må overstige 120.000 tonn.

Anbefalingen avhenger av styrken på 1983-årsklassen som synes betydelig sterkere enn tidligere antatt. Det ser ut som om 1984-årsklassen er svakere enn 1983-årsklassen. Fra og med 1985 er det gjennomført O-gruppe undersøkelser som tyder på avtakende rekruttering fra 1985 til 1988, men nivået på disse årsklassene er foreløpig ukjent.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER AV SEIFISKET I 1989.

3.1. SEIFISKET SØR FOR 62⁰ N.

I forhandlingene mellom EF og Norge ble totalkvoten av sei i Nordsjøen fastsatt til 170.000 tonn. Av dette fikk Norge en kvote på 81.900 tonn etter overføring til EF, men før kvotetildeling til tredjeland.

Notfisket på Vestlandet medfører en relativt stor beskatning av ungfiskbestanden. For å beskytte denne og samtidig bidra til å øke gytebestanden og langtidsutbyttet av sei i Nordsjøen, er det ønskelig med en begrensning av notfisket etter sei sør for 62⁰ N.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det på bakgrunn av fisket de senere år settes en totalkvote for not i 1989, og at denne settes til 13.000 tonn.

Fiskeridirektøren anbefaler ingen begrensninger på garn og andre konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren ber rådet om å diskutere behovet for nå å fastsette særskilte reguleringer i trålfisket etter sei sør for 62⁰ N, eller om en eventuelt skal komme tilbake til dette på et senere tidspunkt.

3.2. SEIFISKET NORD FOR 62⁰ N.

På bakgrunn av ACFM's anbefaling om en TAC på 120.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at det norske seifisket nord for 62⁰ N ikke skal overstige 113.000 tonn.

Det er da tatt hensyn til kvoteavsetninger til EF og tredjeland.

Fiskeridirektøren ber rådet om å diskutere behovet fra årets begynnelse å fastsette ytterligere reguleringer i seifisket med not og trål nord for 62⁰ N, eller om en eventuelt skal komme tilbake til dette senere."

V. J. Olsen uttrykte bekymring for situasjonen for seien da han

regnet med et press på denne bestanden da torsk kvotene blir små. Han ba så forskerne om å si noe om bestandssituasjonen.

Jakobsen sa at når det gjelder seien nord for 62⁰ N har det gjennom lang tid vært dårlig rekruttering til bestanden. Det er nå imidlertid gode indikasjoner på vekst i bestanden. 1983-årsklassen er av middels størrelse, mens en del av 84- og 85-årsklassene vil komme inn i notfangstene. Han opplyste videre om at det er de unge årsklasseene som dominerer. Disse har redusert vekst og vi får et etterslep fremover da seien er små for alderen. De kommer da senere enn normalt inn i trålfisket.

Bakkevik spurte hvordan det står til i Nordsjøen.

Jakobsen sa at det var stor usikkerhet knyttet til bestandsanslagene i Nordsjøen. Det er sprikende synspunkter om hvor stor dødeligheten er. Kvoteanbefalingen er på 170.000 tonn.

Nakken repliserte at anslaget er usikkert - dermed er også kvoteanbefalingen usikker. Han mente vi kanskje burde lagt lavere i kvote.

V. J. Olsen viste til forslaget om å begrense notfisket sør for 62⁰ N til 13.000 tonn.

Bakkevik mente kvoten burde være 17.000 tonn.

Fladmark sa at småseifisket må trappes ned. Han mente at selv 13.000 tonn til not var mye. Notfisket representerer et lite hensiktsmessig beskatningsmønster. Han spurte hvor stor kvote EF har fått overført fra Norge i Nordsjøen.

Mietle svarte at EF har fått 6.500 tonn.

Leine antydte 13.000 tonn til notfisket, men at en eventuell økning måtte kunne vurderes senere.

Bakkevik påpekte at det ble fisket 17.000 tonn med not i 1934.

Ved avstemming gikk 3 representanter (Bakkevik, Johansen og Leine) inn for en kvote på 17.000 tonn til notfisket sør for 62⁰ N og representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Fladmark, Nakken, Wold, Strand, Evensen og Andersen) gikk inn for 13.000 tonn.

V. J. Olsen ba så om rådets synspunkt på om det var nødvendig med en regulering av trålfisket nord for 62⁰ N allerede nå.

Fladmark mente vi burde skyve på dette til neste møte.

Leine støttet Fladmark på dette punkt.

Det var enighet i rådet om at spørsmålet om en eventuell regulering av seifisket nord for 62⁰ N blir behandlet på neste møte i Reguleringsrådet.

SAK 19/88

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1989.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

A) VED GRØNLAND

FISKET I 1988

Norge ble også i 1988 tildelt kvoter på 2050 tonn reker ved Øst-Grønland og 450 tonn reker ved Vest-Grønland.

Vest-Grønland

I samsvar med reguleringsforskriften ble 4 fartøy trukket ut til deltakelse i rekefisket ved Vest-Grønland.

Kvoten på 450 tonn reker ble tatt.

Øst-Grønland

I likhet med 1987 fylte 22 fartøy vilkårene for deltakelse i dette fisket.

Fristen for å delta i fisket var i samsvar med tilrådning fra Fiskebåtredernes Forbund satt til 15. september, og samtlige 22 fartøy deltok. Fisket var inntil 1. november regulert ved fartøykvoter. Den del av totalkvoten som gjensto pr. denne dato, ble i samsvar med reguleringsopplegget fordelt på de fartøyene som da var i sonen.

Totalkvoten på 2050 tonn reker ble tatt.

Grønlandske myndigheter har som kjen de siste årene praktisert

en lisensieringsordning som bare tillater 15 fartøy i sonen samtidig.

Under henvisning til de vanskeligheter dette har skapt for den praktiske avviklingen av fisket, ba Fiskeridirektøren primært om at grønlandske myndigheter måtte oppheve kravet om et begrenset antall fartøy i sonen. Dersom nevnte myndigheter ikke fant å kunne gå inn for en slik ordning, ba en om at samtlige fartøy som skule delta i fisket ble tildelt lisens fra 1. januar og at Fiskeridirektøren kunne regulere avviklingen av fisket innenfor begrensningen på 15 fartøy i sonen samtidig.

Grønlandske myndigheter aksepterte sistnevnte ordning, og dette har som ventet forenklet gjennomføringen av fisket. Formålet med en refordelingsdato er å sikre at totalkvoten blir tatt. I henhold til reguleringsopplegget var det således fartøy som pr. refordelingsdato var i fiske i sonen som var tiltenkt refordelt kvote.

Imidlertid ønsket også fartøy som hadde tatt sin fartøykvote å være med ved refordelingen. Dette forårsaket praktiske problemer for avviklingen av fisket, samt uklarheter mht. når fartøyene måtte anses for å ha fisket sin kvote.

I 1988 ville det i realiteten ikke være behov for en refordeling fordi fartøy med restkvote var på feltet og ikke ville hatt problemer med å fiske denne innen utgangen av året. Erfaringene fra inneværende år viser at hvordan en eventuell refordeling skal foregår bør vurderes ut fra den konkrete situasjonen på refordelingstidspunktet.

Fisket i 1989

Norge er etter forhandlingene med EF også for 1989 tildelt 2050 tonn reker ved Øst-Grønland og 450 tonn reker ved Vest-Grønland.

Fiskeridirketøren foreslår at en følger et tilsvarende reguleringsopplegg i 1989 som i 1988, men at Fiskeridirketøren kan avvikle en eventuell refordeling etter 1. november på den mest hensiktsmessige måten.

Det var enighet i rådet om dette.

B) BARENTSHAVET.

1. INNLEDNING

Rekefisket har i 1988 vært fritt, bare begrenset av stopp i forbindelse med avsetningsvansker og ved stenging av områder med for store konsentrasjoner av torsk- og hyseyngel, samt småreker.

Nord for N 62⁰ var fangsten av reker ved utgangen av oktober totalt 24.330 tonn, mot 27.278 tonn på samme tid i fjor. I 1987 ble det i alt tatt 31.669 tonn i dette området.

I 1988 kunne Norge fiske inntil 2000 tonn reker i Sovjets økonomiske sone. En vil anta at det vil bli gitt en tilsvarende adgang i 1989. Endelige avgjørelse vil imidlertid ikke foreligge før etter at forhandlingene mellom Norge og Sovjet er avsluttet.

2. OVERVÅKINGSPROGRAMMET FOR KONTROLL MED INNBLANDING AV YNGEL.

2.1. Innledning

I samsvar med det revurderte overvåkingsprogrammet for 1987, fortsatte en i 1988 overvåking av fiskefeltene utenfor Nordland, Troms og Finnmark, i Barentshavet og ved Svalbard.

Det er foretatt kontroller av torsketral-, snurrevad-, reke- og seifelt.

I mai ble overvåkingen av seifelt utvidet til å omfatte

Trøndelag.

Det er i år iverksatt en utvidet bruk av hurtiggående fartøy til kontroll av fiskefelt innenfor 4 n. mil. Denne kontrollen har vist seg meget effektiv. I tillegg til at en på relativ kort tid får kontrollert et stort område, virker denne kontrollmetoden også preventivt.

Også programmet i 1988 ble finansiert over støtteavtalen via Fondet for fiskeleting og forsøk.

2.2. Oversikt over aktiviteten i forhold til rekefisket i 1988.

Oversikten over aktiviteter i 1988 er for perioden 1. januar til 15. oktober.

2.21 Havrekefisket.

Til overvåking av havrekefelt har det i år til 15.10. vært leiet fartøyer i 94 døgn. I samme tidsrom i fjor ble det leiet fartøyer i 72 døgn. Som observatører på åpne rekefelt har kontrollørene deltatt i til sammen 39 døgn.

I mai i år ble det på Mehamnleira utført forsøk med sorteringsnett i rekestrål. På grunn av at mye uer ble fanget foran nettet, ble trykket på sorteringsnettet så stort at det revnet. På bakgrunn av forsøkene som er utført med sorteringsnett i rekestrål på havrekefelt, er en av den oppfatning at nåværende metode å innmontere sorteringsnett på i rekestrål ikke egner seg til havrekefelt.

Det er utført kontroll av rekefelt utenfor kysten av Finnmark, i "Gråsonen" og i vernesonen rundt Svalbard.

På grunn av for høy innblanding av undermåls fisk, har det vært nødvendig å stenge rekefelt i området Nordkappleira, Banan- og Tidlybanken i til sammen 6 måneder i år.

2.22 Kyst- og fjordrekefelt.

Til 15.10. i år har det vært leiet fartøy til 12 tokt i til sammen 251 døgn til kontroll av kyst- og fjordrekefelt fra Brønnøysund til Varangerfjorden. Kontrollører har vært med fartøyer på stengte felt på 17 tokt i til sammen 44 døgn, og som observatører med fartøyer i ordinært fiske på tokt i 13 døgn. Til sammen er det utført overvåking av kyst- og fjordrekefelt med rekefartøyer i 308 døgn. I samme tidsrom i fjor 275 døgn. I tillegg har en med hurtiggående fartøy foretatt en rekke kontroller av bl.a. reketrålere i fiske.

Det har på grunn av for høy innblanding av undermåls torsk, hyse og reke, vært nødvendig å foreta en rekke stengninger av rekefelt fra Brønnøysund til Varanger. I Varanger, Kvænangen, Lyngen og Ullsfjord har en i perioder kunnet holde fisket i gang ved å tillate bruk av sorteringsnett i reketrål. Områder er blitt åpnet straks innblandingen av undermåls fisk og reke er kommet på akseptabelt nivå.

Varangerfjorden og en rekke rekefelt i Finnmark, Troms og Nordland er nå stengt for rekefiske.

2.3. STENGING AV ICES STATISTIKKOMRADE I. NORGES ØKONOMISKE SONE.

På bakgrunn av erfaringer og biologiske vurderinger var det i årene 1985 - 1987 enighet om å stenge den del av ICES-statistikk-område I som ligger i Norges økonomiske sone for reketrålfiske. Feltene ble da åpnet etter hvert som prøvefisket viste at innblandingen av yngel ikke overskred den fastsatte norm.

På Reguleringsrådets møte 8. og 9. desember 1987 gikk en bort fra denne ordningen og ble enige om at en først kartla feltene og holdt åpne de feltene som ikke hadde for store innslag av yngel. En vil foreslå at en følger dette opplegget også i 1989.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger samme reguleringsform i 1989 som i 1988.

Reguleringsrådet tok orientering til etterretning.

C) SØR FOR N 62⁰.

Situasjonen for rekebestanden i Nordsjøen og Skagerrak ble behandlet på maimøtet i ACFM. ACFM uttrykte bekymring for beskatningsgraden, men var ikke istand til å anbefale en TAC.

Denne bekymring for bestanden ble uttrykt av ACFM allerede for to år siden.

Som en konsekvens av dette har en fra norsk side søkt å begrense innsatsen i fisket etter reker. I 1987 ble det fastsatt en turkvote på 4 tonn. En antok at en slik turkvoteordning ville gjøre at fangstinnnsatsen ble mindre da fartøyene ble tvunget til å avbryte turen for levering når 4 tonn ble nådd.

Etter at turkvotereguleringen ble innført mottok Fiskeridirektøren henvendelser fra organisasjoner og redere som viste til vansker for rekefrysetrålerne med hensyn til avsetningsmulighetene for frossenreke. En del av disse fartøyene er ikke egnet til å levere fersk reke og må derfor fryse fangsten om bord. Det ble hevdet at det var vanskelig for disse fartøyene å få levert frossen reke i Sør-Norge og at det i tillegg var problemer med å skaffe lagerplass på land.

Som en konsekvens av dette fastsatte Fiskeridirektøren i mars 1988 bestemmelser om at dersom et fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets kontrollverk før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

Under Skagerrakforhandlingene i 1988 uttrykte partene bekymring

Under Skagerrakforhandlingene i 1988 uttrykte partene bekymring for den høye beskatningsgraden av reker i Skagerrak. Partene ble enige om å redusere sine respektive fangster i 1989 til omkring 70% av gjennomsnittsfangsten for 1985/1986. Det norske fangstkvantumet i Skagerrak for 1985 og 1986 var henholdsvis 4.772 og 4.795 tonn. Dette betyr at den norske fangst i 1989 ikke bør overstige 3.400 tonn. Fangst pr. utgangen av oktober 1988 ligger på 4.093 tonn.

For å oppfylle de forpliktelser som er nedfelt i Skagerrakavtalen vil Fiskeridirektøren foreslå at det i tillegg til en videreføring av en turkvoteordning innføres helgedagsfredning i hele området sør for N 62⁰. Når det gjelder turkvotens størrelse ber en om rådets merknader.

Fiskeridirektøren vil videre følge utviklingen i fisket nøye, og om nødvendig komme tilbake til endringer i reguleringsopplegget.

Bakkevik spurte hva som mentes med at rådet skulle komme med merknader om turkvotens størrelse. Han viste til at Norges Fiskarlag har foreslått 4 tonn som i år.

Viggo Jan Olsen mente kvoten kunne settes til 3 tonn.

Vea viste til at Sør-Norges Trålerlag går inn for en turkvote på 3 tonn. Han mente at den tradisjonelle flåten ikke vil rammes av en 3 tonns regel.

Det var enighet i Reguleringsrådet om en turkvote på 4 tonn og helgefredning.

SAK 20/88**REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1989.**

V. J. Olsen henviste til saksdokumentene der det er sagt følgende:

Fisket i 1988.Kvote.

Totalkvoten for 1988 er på 20.000 tonn som ble fordelt som følger:

Totalkvote	20.000 t.
USSR	<u>3.000 t.</u>
Til norske fartøy	<u>17.000 t.</u>

Regulering.

Fisket i 1. halvår ble regulert med maksimalkvote. Denne ble først satt til 700 t. med adgang til å øke denne dersom det var sannsynlig at totalkvoten ikke ville bli oppfisket. Maksimalkvoten ble 20.04.88 hevet til 1.200 tonn og 18.05.88 til 2.000 tonn. For 2. halvår har en hatt fritt fiske.

På Reguleringsrådsmøte 9. mai 1988 ble det anbefalt å fortsette forsøksfiske nord for 67⁰ 30'. Fiskeridirektøren har gitt 3 tillatelser, men ingen er benyttet.

Fangst.

Fangst av vassild nord for Stad (uke 46) er på 10.585 tonn rund vekt (1987 7.588 t. på samme tidspunkt).

USSR hadde i 1988 en bifangstkvote på vassild på 5.000 t. På bakgrunn av at USSR tidligere år ikke hadde rapportert om noe særlig vassildfiske i NØS, fant en i fjor ikke å ville avsette

mer enn 3.000 t. av kvoten til dette fisket. Pr. 01.12.88 hadde USSR fartøy meldt inn 4 tonn vassild. Også tidligere år har disse fartøy bare meldt inn et helt ubetydelig kvantum vassild.

Regulering av fisket i 1989.

Kvote.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 28.11.88.

"Regulering av vassildfisket nord for 62⁰ N i 1989.

I 1988 er det frem til 6. november tatt opp 10.579 tonn vassild i konsumfisket nord for Stad. Det er en økning på 27% i forhold til 1987, og bare i 1983 har det vært tatt like mye (Tabell 1 og Appendix 1).

Tabell 1. Norske månedsfangster av vassild (tonn) i konsumfisket nord for Stad 1981 - 1988.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
Januar	83	18	-	-	56	-	264	349
Februar	162	15	28	9	66	253	447	443
Mars	755	148	206	254	5	462	853	1916
April	1901	1306	3829	1780	923	1130	2321	2325
Mai	4758	3212	5530	3859	2402	2713	1878	2064
Juni	438	459	775	260	939	622	463	1131
Juli	-	-	-	36	120	346	160	570
August	110	230	-	320	229	908	523	1172
September	327	276	607	147	344	680	438	465
Oktober	70	106	-	381	36	304	176	121
November	9	-	-	6	-	71	106	23
Desember	3	-	-	-	-	128	67	-
Total	8616	5770	10973	7052	5120	7617	7696	10579

Kilde: Norges Råfisklag

I alt deltok omlag 30 båter i vassildfisket nord for Stad og 23 stk. leverte fangst i Norges Råfisklag's distrikt (9091 tonn) med følgende fangstmengder pr. båt:

Over 1.000 t.:	3	båter
500 - 1.000 t.:	3	"
300 - 500 t.:	4	"
100 - 300 t.:	7	"
Under 100 t.:	6	"

Flest båter hadde fangster på under 500 tonn, men de to beste hadde nesten 1.400 tonn hver.

Fisket i 1988 har foregått i hver måned med de beste fangstene i april og mai. Det tradisjonelle bunnetrålfisket foregikk mest i Sklinnadjupet om våren, mens det senere på høsten ble bedre fangsting i Suladjupet. Syv båter hadde konsesjon for bruk av flytetral, og fire av disse leverte til sammen 3.047 tonn hvorav to over 1.000 tonn. Fiske med flytetral foregikk for det meste ved eggakanten utenfor Helgelandskysten.

Vassild taes også som bifangst, og nord for Stad er dette tredjeparten av industritrålfangsten. Fangstmengden har variert en del, men siden 1985 har det utgjort mindre enn 1.000 tonn pr. år.

Ser en på strukturen i vassildbestanden finner en liten forandring i de senere år. Figurene 1 og 2 viser lengde- og alderssammensetning i prøver fra kommersielle fangster i Suladjupet og Sklinnadjupet siden 1982. Det fremgår at fisket her foregår på en voksenbestand hvor 20 år og eldre fisk utgjør den største gruppen. Prøver fra fisket med flytetral langs eggakanten viser at det også her er eldre fisk som beskattes (Figur 3).

Det er overveiende hannfisk som beskattes av vassildbestanden (Tabell 2) og prøvene viser at i enkelte år er det mer enn 90% hannfisk i fangstene. Bare i 1987 var det omtrent jevn fordeling. Dette kan skyldes forskjellig atferd mellom

kjønnene.

Tabell 2. Prosent hanner (antall) i prøver av vassild fra kommersielle fangster, vårsesong 1982 - 1988.

År	Suladj.	Sklinnadj.	Egga
1982	86.9	91.0	
1983	81.3		
1984	81.3	82.4	
1985	79.3	78.0	81.2
1986	83.3	79.1	
1987	59.4	52.0	66.8
1988	92.5	71.9	

Fra 26. april til 12. mai 1988 ble forekomstene av vassild kartlagt i området fra Tampen til Andenes (Figur 4). Bildet av utbredelsen er stort sett som i tidligere år med de høyeste konsentrasjonene langs eggakanten mellom 64⁰ og 68⁰ N, og mindre tette forekomster dypholene i inne på kontinentalsokkelen.

Til forskjell fra tidligere år ble ikke de svært tette forekomstene som i april har vært vanlige i eggakanten ved Trænasnaget (67⁰ N), funnet i 1988. Det kan imidlertid skyldes at noe senere tidspunkt for gjennomføringen av undersøkelsene enn vanlig.

Nord for Vestfjorden ble det bare registrert beskjedne forekomster, likeledes på de tradisjonelle fiskefeltene i Suladjupet og Sklinnadjupet. Lengde- og aldersfordelingen fra dette toktet viser lite forandring i fordelingene fra tilsvarende områder i tidligere år.

Det foreliggende materialet viser små forandringer gjennom årene, både i bestandens utbredelse og struktur. Det kan således ikke påvises at fisket hittil har forårsaket forandringer av betydning. Selv om årsfangstene har ligget godt under gjeldende kvoter har det likevel vært opprettholdt reguleringer i fisket. Disse bestemmelsene har først og fremst hatt til hensikt å hindre en ukontrollert

innsatsøkning, da et altfor sterkt fiske på en forholdsvis lite beskattet bestand, lett vil kunne forårsake forskyvninger i alderssammensetningen. Den sene kjønnsmodningen hos vassild vil gjøre at den naturlige balansen i bestanden bare vil bli gjenopprettet etter forholdsvis lang tid.

Havforskningsinstituttet vil derfor anbefale at det fortsatt opprettholdes en forebyggende reguleringsform i vassildfisket. For 1989 foreslåes det således at totalkvoten blir som tidligere, dvs. 20.000 tonn i konsumfisket nord for Stad."

Kopi av brevet er vedlagt (./.).

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling av kvoten i 1989:

Totalkvote	20.000 t.
USSR	<u>1.000 t.</u>
Norske fartøy	<u>19.000 t.</u>

For å kunne delta i dette fisket må en ha vassildtråltillatelse. På bakgrunn av at kvoten ikke er blitt tatt de siste årene bestemte Fiskeridepartementet 13.07.87 at det skulle gis vassildtrålkonsesjon til et begrenset antall ringnotfartøy. Det har vært tillyst en konsesjonsrunde og 8 fartøyer har fått tillatelse.

Regulering.

Tidligere års erfaringer skulle tilsi at det ikke er nødvendig å sette maksimalkvoter i dette fisket. Fordi en nå har fått en rekke større fartøy med adgang til å fiske vassild, bør en likevel etter Fiskeridirektoratets oppfatning sette en maksimalkvote for 1. halvår på 2.000 tonn med adgang for Fiskeridirektøren til endre denne dersom det ser ut til at totalkvantumet ikke blir tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at totalkvoten i 1989 settes til 19.000 t. fordelt med 17.000 tonn på 1. halvår og 2.000 tonn på 2. halvår.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fisket 1. halvår reguleres ved en maksimumskvote. Denne settes til 2.000 t.. Fiskeridirektøren gis adgang til å endre denne kvoten dersom totalkvantumet ikke blir tatt.

Leine sa at det kommer flere båter inn. Han var innstilt på en max-kvote på 1.000 tonn. Han viste videre til at det måtte lages et opplegg for en vassildregulering i Skagerrak for senere diskusjon.

Bakkevik viste til at danskene fisker vassild til oppmaling. Forholdene i Skagerrak er en oppgave i Skagerrak-forhandlingene.

Fladmark sa at i 1988 har vi fisket 10.500 tonn av en kvote på 17.000 tonn. Vi ligger langt unna. Han mente at de burde få fiske vassild de som ønsker dette. Det er en kort sesong og vi har behov for denne fisken.

Leine viste til at det nå er større deltakelse enn tidligere. Han mente vi burde være litt tilbakeholdne til å begynne med og så se på utviklingen.

Det ble enighet i rådet om en maksimalkvote pr. fartøy på 1.200 tonn.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

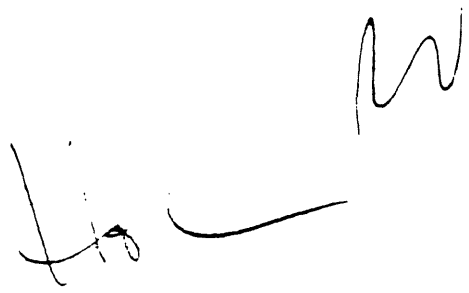
NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - NORDNES
5024 BERGEN - NORGE
TELEFAX: 32 13 59
TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN 28. nov. 1988
SENTRALBORD 32 77 60

J NR. 88/74/14 ON/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

Her

12507
29. NOV 88
FISKERIDIREKTORATET

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1989

./., Vedlagt et notat utarbeidet av forsker Terje Monstad. Det anbefales en kvote for 1989 for konsumfisket nord for Stad på 20.000 tonn.

Odd Nakken

NOTAT

Regulering av vassildfisket nord for 62⁰ N i 1989

I 1988 er det frem til 6. november tatt opp 10579 tonn vassild i konsumfisket nord for Stad. Det er en økning på 27 % i forhold til 1987, og bare i 1983 har det vært tatt like mye (Tabell 1 og Appendix 1).

Tabell 1. Norske månedsfangster av vassild (tonn) i konsumfisket nord for Stad 1981 - 1988.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
Januar	83	18	-	-	56	-	264	349
Februar	162	15	28	9	66	253	447	443
Mars	755	148	206	254	5	462	853	1916
April	1901	1306	3829	1780	923	1130	2321	2325
Mai	4758	3212	5530	3859	2402	2713	1878	2064
Juni	438	459	775	260	939	622	463	1131
Juli	-	-	-	36	120	346	160	570
August	110	230	-	320	229	908	523	1172
September	327	276	607	147	344	680	438	465
Oktober	70	106	-	381	36	304	176	121
November	9	-	-	6	-	71	106	23
Desember	3	-	-	-	-	128	67	
Total	8616	5770	10973	7052	5120	7617	7696	10579

Kilde: Norges Råfisklag

Ialt deltok omlag 30 båter i vassildfisket nord for Stad og 23 stk. leverte fangst i Norges Råfisklag's distrikt (9091 tonn) med følgende fangstmengder pr båt:

Over 1000 t:	3 båter
500 - 1000 t:	3 "
300 - 500 t:	4 "
100 - 300 t:	7 "
Under 100 t:	6 "

Flest båter hadde fangster på under 500 tonn, mens de to beste hadde nesten 1400 tonn hver.

Fisket i 1988 har foregått i hver måned med de beste fangstene i april og mai. Det tradisjonelle bunntrålfisket foregikk mest i Sklinnadjupet om våren, mens det senere på høsten ble bedre fangsting i Suladjupet. Syv båter hadde konsesjon for bruk av flytetral, og fire av disse leverte tilsammen 3047 tonn hvorav to over 1000 tonn. Fiske med flytetral foregikk for det meste ved eggakanten utfor Helgelandskysten.

Vassild taes også som bifangst, og nord for Stad er dette tredjeparten av industritrålfangsten. Fangstmengdene har variert en del, men siden 1985 har det utgjort mindre enn 1000 tonn pr. år.

Ser en på strukturen i vassildbestanden finner en liten forandring i de senere år. Figurene 1 og 2 viser lengde- og alderssammensetning i prøver fra kommersielle fangster i Suladjupet og Sklinnadjupet siden 1982. Det fremgår at fisket her foregår på en voksenbestand hvor 20 år og eldre fisk utgjør den største gruppen. Prøver fra fisket med

flytetral langs eggakanten viser at det også her er eldre fisk som beskattes (Figur 3).

Det er overveiende hannfisk som beskattes av vassildbestanden (Tabell 2) og prøvene viser at i enkelte år er det mer enn 90 % hannfisk i fangstene. Bare i 1987 var det omtrent jevn fordeling. Dette kan skyldes forskjellig atferd mellom kjønnene.

Tabell 2. Prosent hanner (antall) i prøver av vassild fra kommersielle fangster, vårsesong 1982 - 1988.

År	Suladj.	Sklinnadj.	Egga
1982	86.9	91.0	
1983	81.3		
1984	81.3	82.4	
1985	79.3	78.0	81.2
1986	83.3	79.1	
1987	59.4	52.0	66.8
1988	92.5	71.9	

Fra 26. april til 12. mai 1988 ble forekomstene av vassild kartlagt i området fra Tampen til Andenes (Figur 4). Bildet av utbredelsen er stort sett som i tidligere år med de høyeste konsentrasjonene langs eggakanten mellom 64° og 68° N, og mindre tette forekomster dypholene i inne på kontinentalsokkelen.

Til forskjell fra tidligere år ble ikke de svært tette forekomstene som i april har vært vanlige i eggakanten ved Trønasnaget (67° N), funnet i 1988. Det kan imidlertid skyldes et noe senere tidspunkt for gjennomføringen av undersøkelsene enn vanlig.

Nord for Vestfjorden ble det bare registrert beskjedne forekomster, likeledes på de tradisjonelle fiskefeltene i Suladjupet og Sklinnadjupet. Lengde- og aldersfordelingen fra dette toktet viser lite forandring i fordelingene fra tilsvarende områder i tidligere år.

Det foreliggende materialet viser små forandringer gjennom årene, både i bestandens utbredelse og struktur. Det kan således ikke påvises at fisket hittil har forårsaket forandringer av betydning. Selv om årsfangstene har lagt godt under gjeldende kvoter har det likevel vært opprettholdt reguleringer i fisket. Disse bestemmelsene har først og fremst hatt til hensikt å hindre en ukontrollert innsatsøkning, da et altfor sterkt fiske på en forholdsvis lite beskattet bestand, lett vil kunne forårsake forskyvninger i alderssammensetningen. Den sene kjønnsmodningen hos vassild vil gjøre at den naturlige balansen i bestanden bare vil bli gjenopprettet etter forholdsvis lang tid.

Havforskningsinstituttet vil derfor anbefale at det fortsatt opprettholdes en forebyggende reguleringsform i vassildfisket. For 1989 foreslås det således at totalkvoten blir som tidligere, d.v.s. 20 000 tonn i konsumfisket nord for Stad.

Bergen 24 november 1988

Terje Monstad

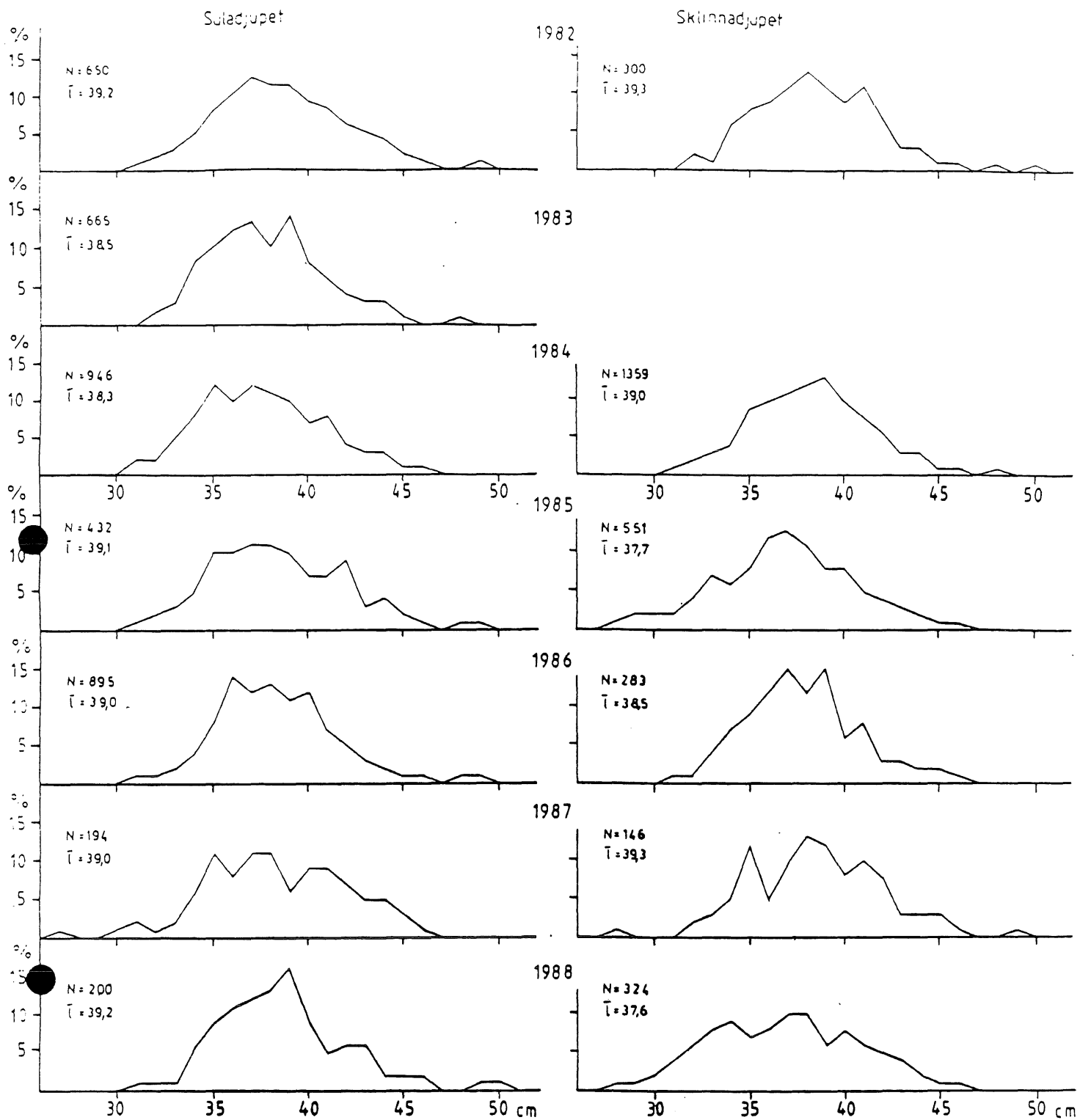

Fig. 1. Lengdefordeling med gjennomsnittslengder av vassild i prøver fra kommersielle fangster i Suladjupef og Sklinnadjupef, vårsesong 1982 - 1988.

Suladjupe*

Sklinnadjupe*

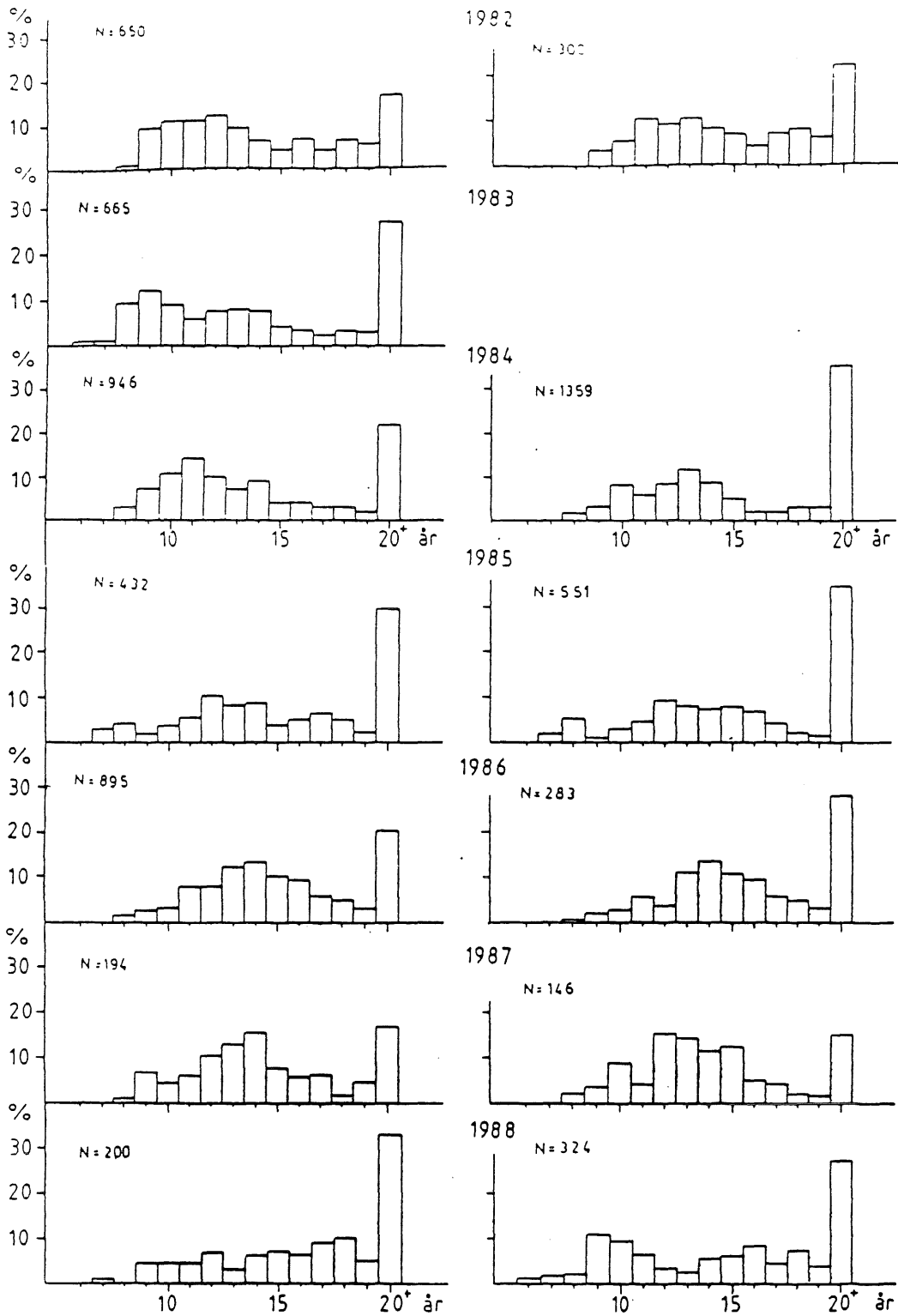

Fig. 2. Aldersfordeling av vassild i prøver fra kommersielle fangster i Suladjupe og Sklinnadjupe, vårsesong 1982 - 1988.

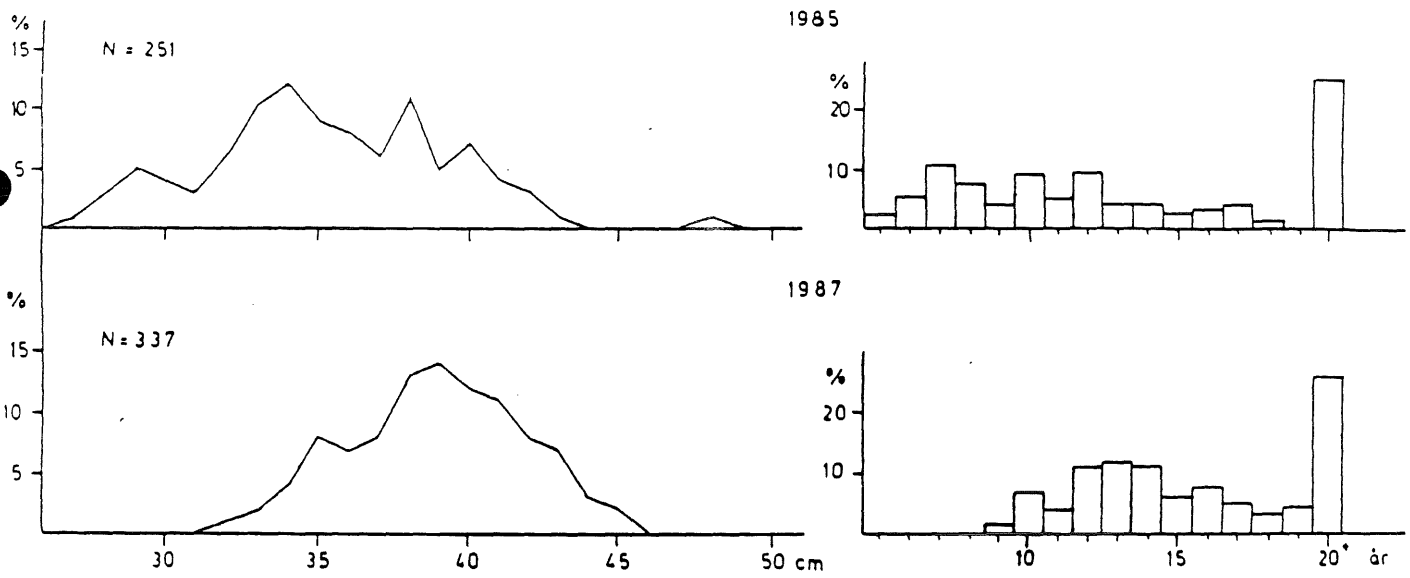

Fig. 3. Lengde- og aldersfordeling av vassild i prøver fra kommersielle fangster tatt i Eggakanten, vårsesong 1985 og 1987.

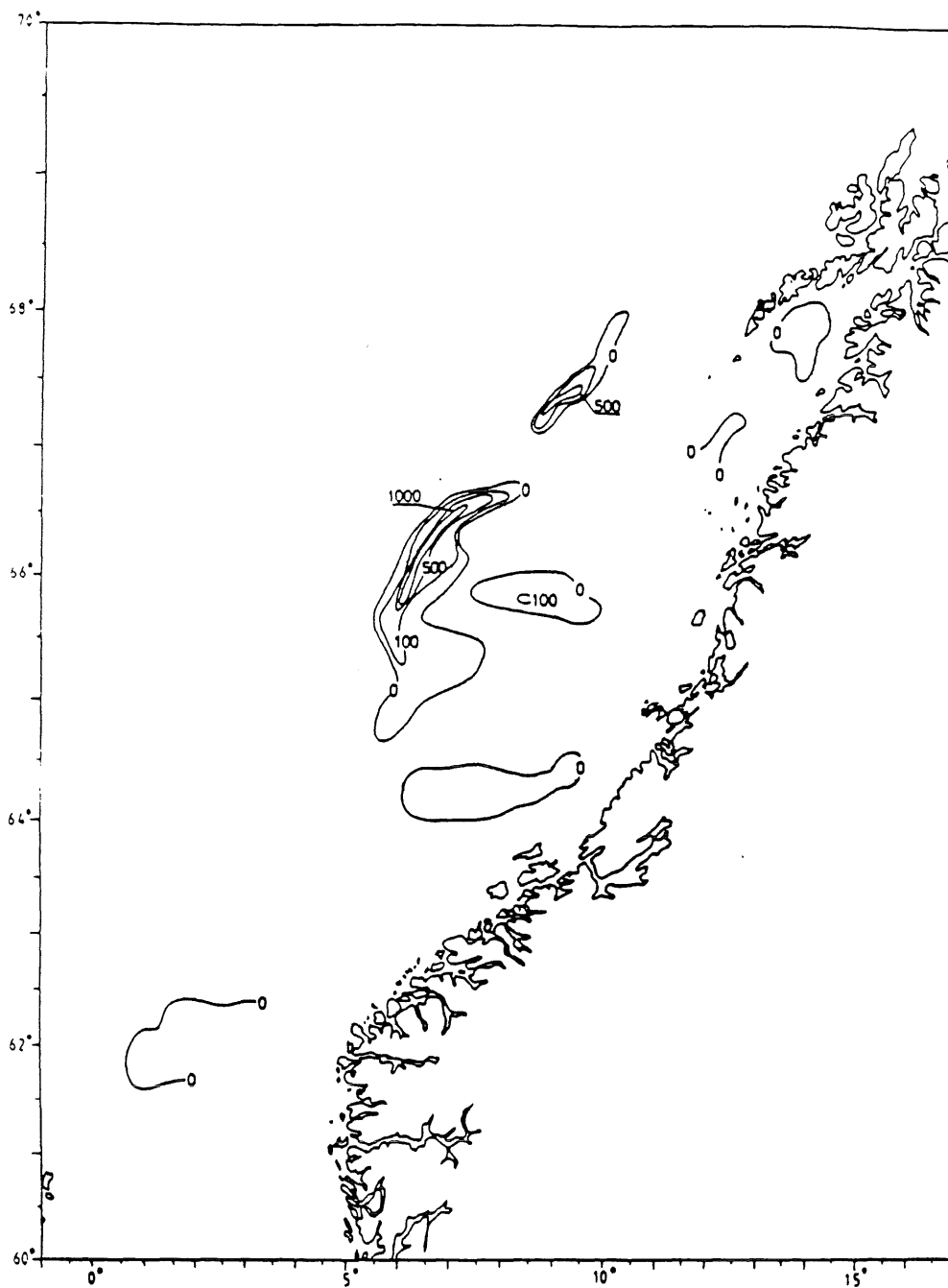

Fig. 4. Utbredelse og relativ tetthet av vassild, april/mai 1988. Integrrert ekkomengde.

APPENDIX 1

Norsk fangst av vassild (tonn) i norske farvann 1979 - 1988

Område	1979	1980	1981	1982	1983
N. for Stad					
Direkte fiske/konsum	2 000	5 460	8 545	5 770	10 973
Industrietrålfangst	2 460	1 570	300	200	630
S. for Stad					
Direkte fiske/konsum	640	20	190	149	210
Industrietrålfangst	3 840	5 618	4 261	4 889	10 069
Total	8 940	12 668	13 296	11 008	21 882

Område	1984	1985	1986	1987	1988
N. for Stad					
Direkte fiske/konsum	7 052	5 120	7 596	7 696	10 579
Industrietrålfangst	2 040	750	540	760	800
S. for Stad					
Direkte fiske/konsum	350	707	751	945	1 325
Industrietrålfangst	6 977	8 700	4 300	1 900	1 200
Total	16 419	15 277	13 187	11 301	13 904

(Siden 1983 er bifangst av vassild nord for Stad beregnet som 1/3 av industrietrålfangsten)

SAK 21/88

REGULERING AV LINEFISKET VED ISLAND I 1989.

V.J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Norge ble i likhet med de senere år også for 1988 tildelt en kvote på 400 tonn bunnfisk ved Island.

Under forutsetning av at kvotetildelingen vil bli tilsvarende i 1989 vil Fiskeridirektøren bemerke følgende:

DELTAKELSEN

Deltakelsen i linefisket ved Island har siden 1985 vært betinget av deltakelse i to av de tre siste år. Dette kriteriet er fastsatt i samråd med Norges Fiskarlag og Fiskebåtrederne Forbund.

I 1988 mottok Fiskeridirektøren 30 søknader om deltakelse i dette fisket, men bare 7 fartøy fikk slik tillatelse.

Fiskeridirektøren har mottatt en rekke henvendelser med anmodning om å endre vilkåret for deltakelse. Dersom en opprettholder nevnte kriterium, vil ikke øvrige fartøy få adgang til å delta i dette fisket.

På bakgrunn av ovennevnte ble reguleringen av linefisket ved Island drøftet på Reguleringsrådets møte i mai d.å.

Landsstyret i Norges Fiskarlag fattet i sak 32C / 88 vedtak om at samtlige fartøy som er rustet for kveitefiske får adgang til å søke om å være med, og at 6 til 8 fartøy ved loddtrekning får tillatelse til å delta. Antall fartøy må stå i forhold til bunnfiskkvoten og lønnsomheten i fisket.

Fiskeridirektøren var imidlertid av den oppfatning at en så vesentlig endring av reguleringsopplegget som en omlegging av

deltakelseskriteriet er, burde skje i god tid før fisket starter.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag fattet i møte 5. mai d.å. et vedtak som støttet Fiskeridirektørens forslag.

Reguleringsrådet ga sin tilslutning til at deltakelseskriteriene benyttet de senere år ble opprettholdt også i 1988.

Deltakelseskriterier

Linefisket ved Island drives som kjent hovedsaklig som et kveitefiske. Etter det en forstår finnes det totalt 10 - 12 fartøy som er egnet til å drive etter fisket. Søknad om deltagelse i fisket har imidlertid som tidligere nevnt vært vesentlig større. Dersom gjeldende deltakelseskriterier opprettholdes vil bare 6 fartøy eventuelt få adgang til å delta i 1989.

Alternative deltakelseskriterier:

- a) Opprettholde gjeldende vilkår for deltakelse.
- b) Opprettholde gjeldende vilkår som vil gi 6 fartøy adgang til å delta, samt utvide deltakelsen til 8 - 10 ved loddtrekning blant de øvrige fartøyene.
- c) Fritt fiske for samtlige påmeldte fartøy innenfor totalkvoten.
- d) Begrenset deltakelse ved loddtrekning blant samtlige fartøy som ønsker å delta.
- e) Begrenset deltakelse blant fartøy som er egnet for å delta i dette fisket.

Totalkvoten har som nevnt de senere år vært begrenset til 400 tonn bunnfisk. Når det gjelder pkt. c) vil en derfor bemerke at et fritt fiske på en tilsvarende kvote vil gi små muligheter for lønnsomme

turer.

Dersom en går inn for en regulering av deltakelsen i trål med pkt. d) eller e), vil fartøy som de senere år har deltatt i linefisket ved Island kunne bli utelukket fra dette fisket i 1989. Et grunnleggende prinsipp i norsk fiskeriforvaltning har imidlertid vært at en ved innføring av deltakelsesregulerende tiltak har tillagt tidligere deltakelse i det aktuelle fisket avgjørende vekt. Det bør videre ved en regulering blant fartøy som er "egnet til" å drive dette fisket, fastsettes kriterier for hvilke fartøy dette gjelder.

Av de alternative kriteriene som er nevnt ovenfor er det i realiteten bare pkt. a) og b) som er aktuelle.

KVOTEKONTROLL

Det var på møtet i mai enighet om å ta opp spørsmålet om en bedret og lettere kvotekontroll av linefisket ved Island. I henhold til de fangstmeldingene og fangstdagbøkene Fiskeridirektøren mottar fra fartøyene som deltar i dette fisket, har en grunn til å tro at det forekommer en gangske betydelig grad av feilrapportering. En vil i den forbindelse vise til innstillingen fra det såkalte "Fisk og fusk" utvalget, der en påpeker de problemer feil- og underrapportering skaper for forvaltningen av fiskeriene.

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte foreslå følgende endring i reguleringsopplegget for linefisket:

- 1) Fartøyene får bare adgang til å gå en tur i islandsk sone.
- 2) Fisket er begrenset til islandsk sone, slik at en ikke på samme tur også kan fiske i andre områder.

OPPSUMMERING

Lønnsomheten av turen begrenses dersom en åpner for fiskeadgang

blant samtlige interesserte fartøy, enten en har et fritt fiske eller fastsetter fartøykvoter. Såvidt en forstår bør fartøyene for å få en lønnsom tur ha en kvote på rundt 40 tonn bunnfisk. Dette vil medføre at forutsatt en kvote på 400 tonn bør deltakelsen begrenses til maksimum 10 fartøy.

Fiskeridirektøren vil også på nytt presisere behovet for at det settes vilkår om at fartøyene når de vil fiske i islandsk sone ikke på samme tur også kan fiske i f.eks. Færøysonen og EF-sonen. Dette anses for å være av avgjørende betydning for en bedret kvotekontroll av linefisket ved Island. Dersom dette kravet skal kombineres med en lønnsom tur for fartøyene, bør antall deltakende fartøy begrenses til maksimalt 8.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av ovenstående tilrå at gjeldende vilkår for deltakelse opprettholdes, men at deltakelsen utvides til 8 fartøy ved loddtrekning blant øvrige påmeldte fartøy.

Som et vilkår for deltakelse settes krav om at fartøyene bare får gå en tur i islandsk sone, og at fisket på denne turen er begrenset til islandsk sone."

Leine mente at dersom det ble satt vilkår som foreslått av Fiskeridirektøren er det for mye med 8 fartøy. Han sto ellers på det gamle forslaget fra landsstyret om at det måtte foretas loddtrekning blant påmeldte fartøy.

Wåge sa at et prinsipp i deltakerloven er tidligere deltakelse. Loddtrekning gir tilfeldige utslag.

Ved avstemming gikk 9 representanter (Olsen, Rasmussen, Leine, Bakkevik, Fladmark, Evensen, Nakken, Andersen og Bjørklund) inn for nåværende ordning med tillegg av vilkår om bare en tur begrenset til islandsk sone. 3 representanter (Johansen, Strand og Wold) gikk imot.

SAK 22/88

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1989.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det er sagt følgende:

"Fisket i 1988.

1988 vart det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at hovedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Deltagende fartøy fikk adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy.

Fisket i 1989.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet regulering av rognkjeksfisket i 1989 under sak 47/88 hvor det ble fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag mener at fisket etter rognkjeks må reguleres i 1989 etter de samme prinsipper som lå til grunn for innføringen av reguleringen i 1988.

Fartøy som skal nyttes må være innført i merkeregistret. Videre vil Norges Fiskarlag gå inn for at de som deltar i dette fisket, må være registrert på blad A eller blad B i fiskarmanntallet.

Norges Fiskarlag vil, for å unngå at denne ressursen blir for hardt beskattet, gå inn for at kvoten blir fastsatt til max. 6.500 liter pr. fartøy. Videre at denne kvoten differensieres i forhold til antall mann om bord, der fartøy med en mann tillates å levere 4.000 liter. Fartøy med to mann gis en kvote på 5.000 liter, mens fartøy med flere enn to mann blir tildelt 6.500 liter."

Den kvoteregulering som her blir foreslått med kvote pr. mann vil etter Fiskeridirektørens oppfatning medføre så store kontrollmessige problemer at det ikke er tilrådelig å gå inn for en slik kvoteordning.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som i 1988, med lik kvote for alle deltakende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Det var enighet i rådet om å følge Fiskeridirektørens forslag.

Norges Fiskerilag

Handwritten signature

45/9 V Rognkjeks Fiskerilag

Olav Tryggvassons gt 24
Postboks 518
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Boks 185
5001 BERGEN

FISKERIDIREKTORATE
09535 14.SEP 88

Telefax

14.09.88.
Jnr. 1520/88
EL/AR
Ark.

fønt kl 1235

Handwritten signature

REGULERING AV ROGNKJEKSFISKET I 1989

LUP/TH

Landestyret i Norges Fiskerilag møtte 13.09.88 og fattet følgende vedtak i sak 47/88.

"Norges Fiskerilag mener at fisket etter rognkjeks må reguleres i 1989 etter de samme prinsipper som lå til grunn for innføringen av reguleringen i 1988.

Fartøy som skal nyttes må være innført i merkeregistret. Videre vil Norges Fiskerilag gå inn for at de som deltar i dette fisket, må være registrert på blad A eller blad B i fiskermanntallet.

Norges Fiskerilag vil, for å unngå at denne ressursen blir for hardt beskattet, gå inn for at kvoten blir fastsatt til max. 6.500 liter pr. fartøy. Videre at denne kvoten differensieres i forhold til antall mann ombord, der fartøy med en mann tillates å levere 4.000 liter. Fartøy med to mann gis en kvote på 5.000 liter, mens fartøy med flere enn to mann blir tildelt 6.500 liter."

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

Handwritten signature
Olav Tryggvasson

Handwritten signature
Elling Lorentsen

SAK 23/88**REGULERING AV FANGST AV SKJELL I FISKEVERNSONEN VED SVALBARD.**

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fiskeridirektøren nedsatte i oktober 1987 en arbeidsgruppe for å vurdere hensiktsmessige reguleringsmåter for haneskjellskraping i Svalbardsonen.

Mandatet for arbeidsgruppen var å utrede aktuelle reguleringsiltak basert på forutseneringer om at det fra et biologisk synspunkt er behov for å regulere skjellressursene i Svalbardsonen.

Reguleringsrådet ble på møtet i desember 1987 orientert om foreløpig status i gruppens arbeid. Rådet anbefalte at det eventuelt kunne foretas sperringer i samsvar med arbeidsgruppens tilrådninger. Det var videre enighet om at arbeidsgruppen måtte fortsette arbeidet og komme med konkrete tilrådninger om regulering av fangst av skjell.

Arbeidsgruppen har nå avsluttet sitt arbeid, og utarbeidet rapport følger som vedlegg til sakspapirene.

På bakgrunn av nevnte rapport og øvrige undersøkelser foretatt i 1988 har en mottatt følgende tilrådning fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt:

"FORSLAG TIL REGULERINGER AV FANGST AV HANESKJELL (CLAMYS ISLANDICA) VED JAN MAYEN OG I SVALBARDSONEN.

Forslag til innføring av et generelt minstemål for haneskjell ved Jan Mayen og i Svalbardsonen.

Med henvisning til rapport utarbeidet av en arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektøren, foreslår en innført et generelt minstemål ved fangst av haneskjell (Clamys islandica) i områdene nevnt ovenfor, på 60 mm skallhøyde. Med skallhøyde menes lengste

avstand målt fra skallhengsel til ytterste skallkant.

Det bør ikke tillates større innblanding av skjell under minstemålet enn 10% i antall etter at skjellene har passert sorteringsinstallasjonene om bord i fartøyet.

JAN MAYEN

Feltene ved Jan Mayen ble stengt for alt fiske etter haneskjell i 1987, og de foreløpige resultatene fra undersøkelsene i 1988 indikerer at området fortsatt bør holdes stengt da bestands-situasjonen i liten grad er endret.

SVALBARDSONEN

Generelt viser undersøkelsene av haneskjellforekomstene at fisket så langt har vært konsentrert om to felter; Moffenfeltet nord og Svalbard, og Bjørnøyfeltet nord for Bjørnøya. Resultatene fra undersøkelsene viser bare små forandringer på de øvrige feltene. En har derfor i denne forbindelse valgt å omtale de felter/områder en mener bør stenges for fiske.

Moffenfeltet

Dette ser ut til å være det største enkeltområdet i Svalbardsonen med fangstbare haneskjellforekomster, og siden vinteren 1986/87 har hovedtyngden av skjellskrapingen foregått her. Resultatene fra undersøkelsene av dette feltet i 1987 og 1988 viser også tydelig at spesielt deler av feltet er sterkt nedfisket. Dette gjelder først og fremst de sør og vestlige deler av feltet. Totalt for den vestre delen av feltet (vest for 14⁰ E) er reduksjonen i gjennomsnittlig antall skjell pr. skrapetrek fra 174.3 i 1986 til 142.2 i 1988.

Denne reduksjonen synes i størst grad å være forårsaket av en til dels stor nedgang i de sør-vestlige deler av feltet. I tillegg viser videoopptak av bunnen, foretatt i dette området, at i

gjennomsnitt er halvpartene av bunnarealet berørt av fangstaktiviteten.

Størrelsesfordelingen i haneskjellbestanden på Moffenfeltet synes ikke å ha blitt endret i løpet av de tre årene undersøkelsene har pågått. Dette indikerer enten at det ikke foregår noe selektivt uttak av store skjell ved fangstingen, eller at småskjellbestanden i utgangspunktet var så lav at småskjellbestanden i utgangspunktet var så lav at en eventuell selektivitet ved fisket ikke gir seg utslag i størrelsesfordelingen.

Forslag til stenging av området på Moffenfeltet.

De ovenfor gitte data når det gjelder grad av nedfisking tilsier ikke at en forløpig bør stenge dette området for fangst. På grunn av at Moffenfeltet i dag er det området som er utsatt for størst skrapevirksomhet bør de imidlertid overvåkes nøye, spesielt når det gjelder å studere rekrutteringen i området og eventuell vandring innen feltet. En foreslår derfor at en mindre del av Moffenfeltet stenges for fiske med det formål å kunne undersøke de nevnte parametrene i et tildels nedfisket område (se arbeidsgruppens rapport angående stenging av områder for forskningsformål). Et slikt område gir en mulighet til å gjøre sammenlignende studier med utviklingen av skjellpopulasjonen i området blir fangstet på. En foreslår derfor at et område begrenset av koordinatene gitt nedenfor, stenges for alt fiske etter haneskjell inntil videre.

Avgrensning av området: I sør følger avgrensningen av området grenselinjen for Moffen naturreservat mellom koordinatene 80.01, N 13.58,0 E og 80.06,4 N 14.26,3 E. For øvrig avgrenses det foreslåtte området av rette linjer mellom de gitte koordinatene på grenselinjen, og de følgende; 80.04,4 N 13,27,0 E og 80.14,1 N 14.04,0 E.

Bjørnøyafeltet.

Etter at haneskjellfisket ved Jan Mayen mer eller mindre ble avsluttet i 1986, gikk flåten over til å fiske på feltet nord av Bjørnøya (Kveitehola).

dette feltet ble utsatt for en kraftig beskatning fra begynnelsen, siden de fleste av de norske skjelltrålerne på dette tidspunkt var i virksomhet. Etter vinteren 1986/87 ble fangstintensiteten på dette feltet redusert i og med at flåten flyttet til nordsida av Svalbard.

Gjennomsnittlige antall skjell pr. skrapetrekke på Bjørnøyafeltet viser en kraftig nedgang fra 1986 (254 stk.) til 1988 (43.3 stk.). Det samme er tilfelle for varisasjonen mellom de enkelte skrapetrekkene (SD=435.0 i 1986 og 67.5 i 1988). Dette viser en sterk nedfisking av de områdene innenfor feltet som i utgangspunktet hadde en høy skjelltetthet.

Dersom det gjennomsnittlige antall skjell pr. skrape viser den relative nedgangen i bestanden på Bjørnøyafeltet, inneholder dette feltet i 1988 bare 17% av sitt opprinnelige bestandsnivå. Dette er en grad av nedfisking som langt overstiger det f.eks. Island bruker som kriterium for stenging av felter. Der fiskes feltene ned med 60-70% av de opprinnelige nivå før felter stenges.

Størrelsesfordelingen av skjell fra Bjørnøyafeltet har både i 1986, 1987 og 1988 vist at det har vært lite småskjell på dette feltet.

Forslag til stenging av Bjørnøyafeltet.

På bakgrunn av det ovenstående vil en foreslå at hele Bjørnøyafeltet stenges for fangst etter haneskjell inntil videre. Det stengte området bør avgrensnes av rette linjer mellom følgende koordinater: 74.42,0 N 18.51,0 E - 74.55,0 N 18.40,0 E - 74.54,0 N

19.52,0 E og 74.46, N 20.00,0 E.

Åpning av stengte områder.

Stengte områder bør overvåkes med jevne mellomrom. Et område bør ikke gjenåpnes før resultatene viser at det har funnet sted en vestentlig rekruttering til fangstbar bestand som angir et biologisk grunnlag for igangsetting av fisket.

Fiskeridirektøren bør generelt kunne gi dispensasjon fra de foreslåtte reguleringene når det gjelder fangst av haneskjell, eller skraping i de nevnte områder, for forskningsformål."

TILRADNINGER

Minstemål

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte tilrå at det for fangst av haneskjell i Svalbardsonen og ved Jan Mayen innføres et minstemål på 60 mm skallhøyde målt fra skallhengsel til ytterste skallkant.

Innblanding av skjell under minstemål må ikke være mer enn 10% i antall etter at skjellene har passert sorteringsinstallasjonene om bord i fartøyet.

Stenging av områder

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte tilrå at områder i samsvar med anbefalingen fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt inntil videre stenges for fangst av haneskjell.

Åpning av områdene skjer ved at en ved overvåking av områdene finner at det er biologisk grunnlag for igangsetting av ny fangsting."

Sundet refererte til rapporten som ga en utførlig oversikt over

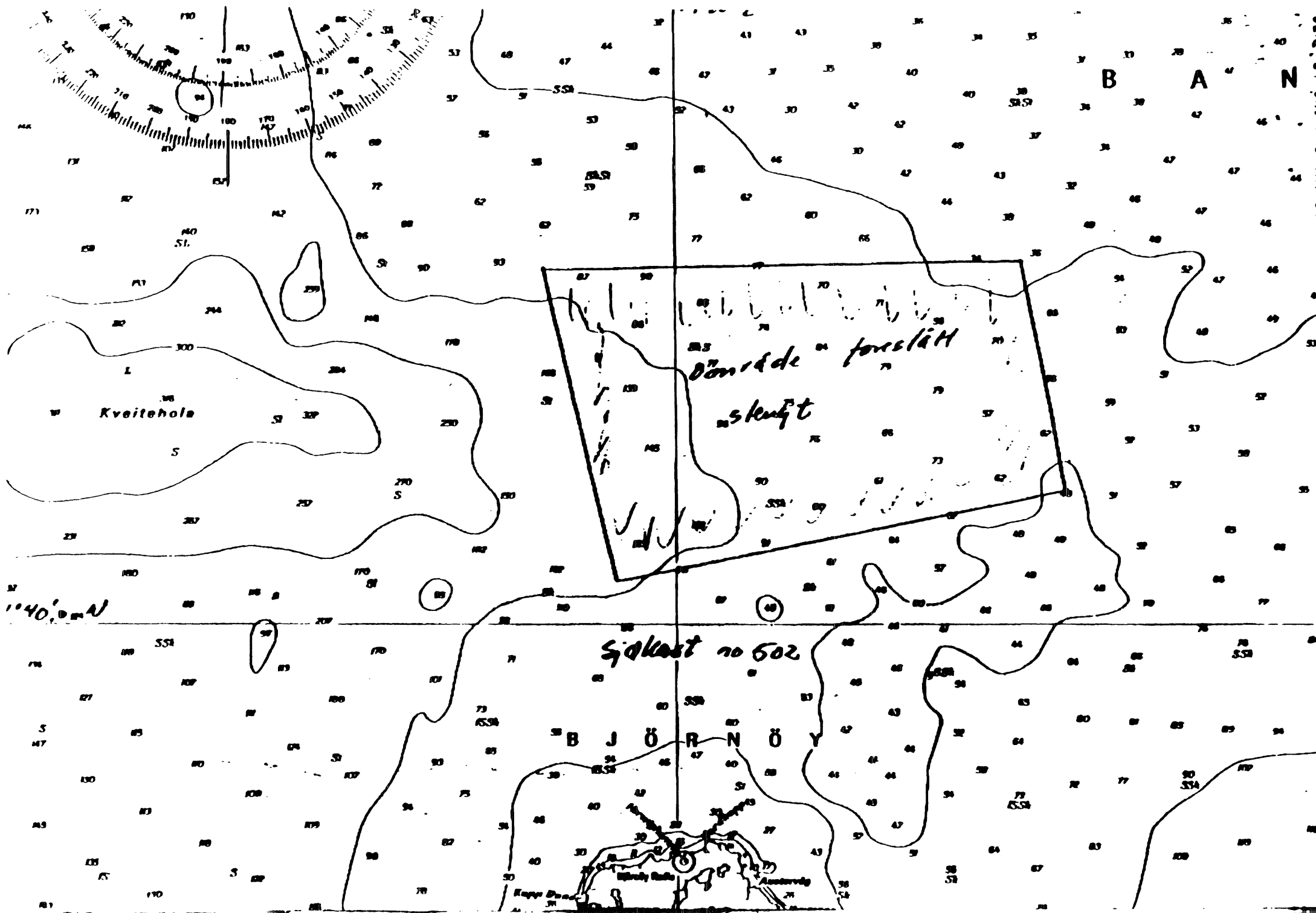
situasjonen. Som en oppsummering kan det nevnes at det har vært en betydelig nedgang på feltene ved Bjørnøya og Moffen. Det var i disse områdene de fleste forekomstene tidligere var observert. Nå er feltene mer eller mindre utfisket.

Strand spurte om forslaget bare ville ramme norske fartøy.

Wåge sa at eventuelle stenginger også måtte gjelde i forhold til utlendinger.

Rasmussen viste til at dette var nevnt under Færøy-forhandlingene.

Det var enighet om å tilrå minstemål og stenging av områder i samsvar med Fiskeridirektørens forslag.

B A N

Dönredde föreslätt
skärgård

Sjökart no 502

BJÖRNÖY

Kveitehol

1140' 0" N

SAK 24/88

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1989.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Fisket i 1988.

For 1988 ble det fastsatt en totalkvote på 1.075.000 hl.

Det var forbudt å levere sild til oppmaling og til fôr 1. halvår i 1988. På møte i Reguleringsrådet 9. mai 1988 var det enighet om å opprettholde forbudet også for 2. halvår i 1988.

På møte i Reguleringsrådet 24. oktober 1988 ble det anbefalt at konsumpåbudet skulle stå ved lag, men at man for å lette avviklingen av konsumfisket burde kunne tillate at et visst overløpskvantum gikk til mel/olje/fôr.

Totalkvoten norsk vårgytende sild ble fordelt på tre følgende fartøygrupper:

Ringnot	462.000 hl (43%)
Kystfartøygruppen	570.000 hl (53%)
Trål	<u>43.000 hl (4%)</u>
Total	(1.075.000 hl)

Fangster pr. 01.12.1988, 865.117 hl., fordeler seg således:

Ringnot	415.689 hl
Kystfartøygruppen	399.540 hl
Trål	<u>49.888 hl</u>
Totalt	865.117 hl

Fangster i ovennevnte periode fordelt på leveranser til:

Utenlands havn	73.430 hl
----------------	-----------

Øst-Europeiske skip	140.361 hl
Norge - konsum	585.219 hl
Sjøtilvirket	39.577 hl
Mel/olje/fôr	<u>26.530 hl</u>
	865.117 hl

2. Ressurssituasjonen i 1989.

ACFM anbefaler at fiskedødeligheten i 1989 må reduseres og at TAC for 1989 ikke må overskride 100.000 tonn. Det bemerkes spesielt at uregistrert fiskedødlighet som følge av utkast og sprenging av redskap/nøter har utgjort en anselig del av den samlede dødlighet på bestanden de siste årene. Det understrekes at man må ta denne dødeligheten i betraktning når man fastsetter TAC.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 25.11.88 om ressurssituasjonen:

"VOKSEN SILD.

Utgangsbestanden for prognose- og kvoteberegningene i 1989 er det akustisk bestandsestimat fra gytefeltene i februar/mars 1988. Her ble 1983-årsklassen, som nå utgjør over 90% av gytebestanden, beregnet til ca. 1.4. millioner tonn. Dette var noe høyere enn forventet.

Imidlertid, mengden av sild eldre enn 1983-årsklassen ble beregnet til i **underkant** av 100 tusen tonn. I prognosen for 1988 utgjorde de eldre **årsklassene** 240 tusen tonn. Prognosen for den eldre silda er beregnet på grunnlag av merkeforsøk som gir et "forsinket mål" på bestandsstørrelsen. Utgangspunktet er et bestandsmål fra 1984. Framskrivningen til 1988 er gjort på basis av fangststatistikken i årene 1984-1987, og forutsetter at rapportert fangst gir et riktig mål på fiskedødeligheten. Det er imidlertid alminnelig kjent at mer sild dør på grunn av fisket enn hva fangststatistikken tilsier. Selv om det er metodiske problem forbundet med å sammenligne et

bestandsestimat beregnet på grunnlag av merkeforsøk med et akustisk bestandsestimat, så antyder resultatet at det har vært en betydelig høyere fiskedødelighet på norsk vårgytende sild enn hva den offisielle fangststatistikk tilsier.

Havforskningsinstituttet har tidligere pekt på faktorer som bidrar til uregistrert fiskedødelighet i forbindelse med fisket etter norsk vårgytende sild. Det kan være:

- Slipping av overskuddsfangst
- Låsetting
- Sprenging av nøter
- Innmelding av norsk vårgytende sild som nordsjøsil
- Illegal omsetning

Havforskningsinstituttet har i brev av 25.4.1988 til Fiskeridirektøren tatt opp spørsmålet om en i Fiskeridirektørens regi kan få gjennomført undersøkelser som tar sikte på å få kvantifisert den uregistrerte fiskedødeligheten. Dette fordi fiskedødeligheten er et av de viktigste element i vår bestandsprognoser.

UMODEN SILD.

En regner nå med at den sterke 1983-årsklassen er fullt ut rekruttert til gytebestanden. 1984 og 1985-årsklassen var i utgangspunktet betydelig sterkere enn andre årsklasser siden 1970, men er blitt sterkt nedbeitet. O-gruppe undersøkelsene i 1986 og 1987 har vist at disse årsklassene er svake. Foreløpige resultater av undersøkelsene av 1988-årsklassen viser at den på O-gruppe stadiet er sammenlignbar med årsklassene 1984 og 1985, men en vet lite om hvilket beitepress denne årsklassen vil bli utsatt for. Utfra dette må en forvente at rekrutteringen til gytebestanden i slutten av 1980-årene og begynnelsen av 1990-årene vil bli liten.

KVOTEANBEFALING.

På overnevnte bakgrunn har ICES' rådgivende komite (ACFM) anbefalt at totalfangsten i 1989 ikke overstiger 100 tusen tonn. ACFM presiserer at en må ta i betrakning den uregistrerte fiskedødeligheten når den endelige TAC for denne bestanden fastsettes."

3. Forslag til totalkvote.Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At det for 1989 settes en TAC som ikke overstiger 100.000 tonn.
Dette inkludert uregistrert uttak og eventuell kvote til USSR.

Det er vanskelig å kvantifisere det uregistrerte uttaket av bestanden på en udiskutabel måte. Fiskeridirektøren mangler grunnlag for å foreta slike beregninger. For å ta hensyn til bestanden mener Fiskeridirektøren det må utvises forsiktighet ved fastsettelsen av TAC for 1989.

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At en for 1989 fastsetter TAC til 90.000 tonn.

Forhandlingene med USSR er som kjent ennå ikke kommet igang. En vet derfor ikke hvor stort kvantum som vil bli tildelt USSR.

En kan imidlertid vise til at USSR i 1988 fikk 20.000 tonn av en TAC på 120.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en:

- I de videre drøftinger legger til grunn en kvote til USSR på
10 - 15.000 t.

Under ovenfornevnte forutsetninger disponeres 75 - 80.000 t. til
fordeling på norske fartøy.

4. Den sydlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har i brev av 25.11.88 uttalt:

"I 1988 er den sørligste posisjon, hvor en har funnet norsk vårgytende sild, $61^{\circ} 51'N$, $04^{\circ} 41'Ø$.

Sørgrensen for utbredelsen av norsk vårgytende sild vil ikke være statisk, men vil avhenge av beite- og gytevandring, etc. Videre kan det være norsk vårgytende sild i et område i en tid av året, mens det kan være sild av nordsjøtype i samme område til en annen tid. Historiske data viser at utbredelsesgrensen for norsk vårgytende sild kan gå betydelig lengre sør enn hva tilfellet er i dag.

Dersom grensen for utbredelsen settes ved $61^{\circ} N$ vil det være fare for å få statistikkført norsk vårgytende sild som egentlig ikke tilhører denne bestanden. Imidlertid, settes grensen lengre nord, vil en kunne risikere at norsk vårgytende sild blir statistikkført som andre typer sild.

Etter en samlet vurdering av relevant dagsaktuell informasjon vil Havforskningsinstituttet tilrå at den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild settes til 61° nordlig bredde og vestgrensen til 4° grader østlig lengde."

I dag går som kjent den sydlige grensen ved Klovningen ($61^{\circ} 56' N$). Det området som Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt foreslår overført faller geografisk innenfor reguleringsforskriftene for nordsjø-sild.

Ifølge nordsjø-sildeforskriftens § 4 er det forbudt å fiske sild fra grunnlinjen og ut til 12 nautiske mil. Fra 12-milsgrensen til 4° østlig lengde har man et belte på 2,5 til ca. 7 n.mil. Innenfor grunnlinjen har fartøyer under 90 fot på visse vilkår

kunnet fiske sild som er blitt belastet nordsjøsildevoten.

Ifølge sak 25/88 er det fisket omlag 5.000 tonn norsk vårgytende sild hittil i 1988 syd for dagens grense. Fiskeridirektoratet ser det som ønskelig at reguleringsområder i størst mulig grad er identisk med utbredelsesområdet for den enkelte bestand.

Fiskeridirektøren vil foreslå at:

- Fiske i området innenfor grunnlinjen fra Klovningen (61° 56' N) til 61° N omfattes av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild i første halvår. I annet halvår vil fisket i dette området bli regulert etter reglene om nordsjøsildefisket.
- Den gjeldene størrelsesbegrensning på 90 fot skal fortsatt gjelde i dette området.
- Forbudet mot å fiske sild i området fra 62° N til 60° 30' N fra grunnlinjene og ut til 12 n.mil. opprettholdes.

5. Sperring av områder.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har i brev av 25.11.88 uttalt:

"I Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland er det pr. 20. november 1988 observert store, tette forekomster av sild. En regner med at hovedmengden av 1983-årsklassen har dette området som overvintrings område. Disse fjordene bør sperres for alt sildefiske. Grensen bør gå helt ut til Tjeldsund/Barøyområdet.

I følgende fjorder er det tette stimer av mindre omfang. Her bør fisket utøves med stor varsomhet. En bør her vurdere tiltak som periodevis stenging, puljevis innseiling mm.

- Salangen

- Lavangen
- Øyhellesundet
- Sagfjord
- Sørfjorden/Gildeskål

I Sørfjorden/Gildeskål er 1983-årsklassen delvis oppblandet med sild av 1984 og 1985-årsklassene. Disse har en middellengde på rundt 25 cm., og et eventuelt fiske her kan komme i konflikt med gjeldende minstemålsbestemmelser.

Områder på Møre som tidligere har vært sperret for sildefiske vil bli undersøkt i begynnelsen av desember."

Som i tidligere år har en også i 1988 for å unngå neddrepning av sild satt forbud mot å fiske sild i visse områder. I 1986, 1987 og 1988 har en sperret områder på Møre også ut fra ønsket om å beskytte gytebestanden. I enkelte av disse områdene har en likevel tillatt et mindre antall kystfartøy å fiske ved puljevis innseiling etter tillatelse fra Kontrollverket. Dette har vært på de strekningene av kysten hvor kystfiskerne ikke har hatt andre alternative fiskeområder. Ordningen er blitt administrert av Kontrollverket og forutsetter at Kontrollverket har mulighet for å være på feltet.

I september 1988 ble det satt forbud mot å fiske innenfor næmere avgrensede områder i Nordland med havgående fartøyer over 90 fot. Forbudet gjelder inntil videre.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At de tradisjonelle områdene i Nordland, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal blir sperret som tidligere i år, med mulighet for å adgang til puljevise innseilinger i visse deler av sperrede områder.

Områdeavgrensningene tilpasses anbefalingene fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt så snart resultatet av toktet foreligger.

Nye områder:

Som det fremgår ovenfor regner Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt med at hovedmengden av 1983-årsklassen har Ofotfjorden og Tysfjord som overvintringsområde. Det er observert store, tette forekomster med sild her, og instituttet tilråd at fjordene sperres helt ut til Tjeldsund/Barøyområdet.

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At Ofotfjorden og Tysfjorden sperres for alt fiske fra Nordøy nord av Tysnes til Rotvær fyr (indre del av Vestfjorden).

Videre opplyser Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt at det er tette stimer i Salangen og Lavangen i Troms og i Sagfjord og Sørfjorden/Gildeskål i Nordland. Det må påpekes at fisket må utøves med stor varsomhet, og det foreslås restriksjoner som periodevis stenging, puljevis innseiling m.m. For Sørfjorden/Gildeskål er det særlig pekt på delvis oppblanding med 1984/85-årsklassen, slik at en kan komme i konflikt med minstemålsbestemmelsene.

En har forelagt saken for Fiskeridirektoratets Kontrollverk i Nordland og Troms.

Nordland distriktskontor uttaler at det trolig vil beløpe seg til omlag kr 60.000 pr. måned ut over dagens kostnader dersom en skal ha bemannet båt i områdene der Havforskningsinstituttet mener det bør vurderes tiltak.

Også Troms og Finnmark distriktskontor mener mulighetene for å håndtere puljevis innstilling osv. er avhengig av de ressurser kontorer eventuelt får disponere til å være på fjordene.

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At Salangen og Lavangen i Troms fylke samt Sagfjorden og

Sørfjorden/Gildeskål i Nordland fylke stenges for alt fiske.

- Det kan vurderes å gi adgang til puljevís innselling såfremt det settes tilstrekkelige midler til kontrolltiltak

6. Konsumspørsmålet.

Norges Sildesalslag uttaler i telefax av 01.12.1988:

"Når det gjelder prognose for NVG-sild til konsum i 1989, er forholdet at kjøperne er innkalt til prisforhandlingsmøte 8.12.1988. På dette møtet vil avtakssituasjonen i 1989 bli gjennomgått.

Dersom vi skal si noe i dag, må det være at vi antar at det skal være mulig å avsette til konsum et kvantum tilsvarende 1988-kvantumet."

Dette betyr at Norges Sildesalgslag kan forventes å omsette alt til konsum i 1989.

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At det i 1989, som i 1988, settes konsumkrav med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere.

7. Hvilke fartøygrupper skal delta i fisket etter norsk vårgytende sild.

I 1988 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Trålere med
 - a) industritråltillatelse
 - b) loddetråltillatelse

I en situasjon med begrensede ressurser er det ressourcemessig en fordel at antallet kvoteberettigede fartøy holdes på et lavest

mulig nivå. Det bør derfor drøftes om de fartøygruppene som deltok i 1988 fremdeles bør delta i 1989 eller om en kan begrense deltakelsen i fisket etter norsk vårgytende sild ved dels å tilby økte kvoter i andre fiskeri f.eks. nordsjøsilde.

Ad konsesjonspliktige fartøy.

Det er nå ca. 120 operative konsesjonspliktige fartøy.

Ad kystfartøy.

En har ikke tidligere drøftet eksplisitt om fartøy under 90 fot som fisker med snurrevad bør inkluderes i kystfartøygruppen på lik linje med landnot og snurpenotfartøy og tillates å drive sildefiske med snurrevad. En har imidlertid ikke tatt skritt til å utelukke de snurrevadfartøy som ellers fylte vilkårene for å delta i kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av fortsatt deltakelse i sildefiske med snurrevad for fartøy under 90 fot i kystfartøygruppen.

Det er i kystfartøygruppen at en har flest kvoteberettigede fartøy. Det er mange små fartøy som ønsker å delta i dette fisket. En oversikt over 659 fartøy som er klarert for landnotfiske i Nord-Norge i 1987 viser at ca. 70 fartøy er under 8 meter, 98 er mellom 8-9 meter, 155 er mellom 9-10 meter, 138 er mellom 10-11 meter. 176 av disse er oppgitt å være 1-mannsfartøy og 254 er oppgitt å være 2-mannsfartøy.

Videre er det ved Nordland distriktskontor klarert 89 fartøy for garn, hov og snurrevadfiske. En har ikke lengdefordelingen for disse, men det er vel grunn til å tro at fartøy klarert for garn og hovfisket ikke er særlig store.

Da et hvert fartøy som Kontrollverket anser utstyrt og egnet for

deltakelse i sildefisket får adgang til å delta ifølge forskriften, er det umulig på forhånd å vite hvor mange fartøy det dreier seg om i kystfartøygruppen. Uttalelser fra Kontrollverk og Salgslag tyder på at det dreier seg om rundt 2.000 fartøy (i 1987 var påmeldt 2.356 fartøy pr. 30.11.87).

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At Kontrollverket skjerper kontrollen med at fartøy må være av en slik størrelse og utrusting inklusive bemanning at det vil kunne klare å fiske kvoter på en forsvarlig måte uten hjelp fra andre fartøy.

Ad trålere.

I 1988 kunne fartøy med industritråltillatelse og fartøy med loddetråltillatelse delta. Fartøyene må gi påmelding til vedkommende salgslag.

04.04.88 ble det foretatt endring i konsesjonsbestemmelsene av 12.12.86 slik at industritråltillatelse nå benevnes nordsjøtråltillatelse. Denne tillatelse omfatter pr. i dag rett til å drive trålfiske etter sild, makrell, øyepål, tobis, m.v. syd for 64⁰ 00' n.br. Ifølge konsesjonene er det således ikke adgang til å fiske sild nord for 64⁰ n.br. mot 65⁰ n.br. før endringen.

Videre har fartøy med loddetrålkonsesjon ikke adgang etter konsesjonsbestemmelsene til å drive trålfiske etter sild.

Prinsipielt bør de årlige reguleringer samsvare mest mulig med de mer permanente konsesjonsreguleringer. Fiskerirettighetene bør bestemmes av de konsesjoner fartøyet har, og kvoter bør tildeles i samsvar med de rettigheter en har etter disse.

I 1988 var det påmeldt 34 fartøyer, 20 fartøyer deltok, 1 deltaker hadde loddetrålkonsesjon og resten fisket på nordsjøtrålkonsesjon (industritrålkonsesjon).

Når det gjelder nordsjøtrålerne bør deres adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild eventuelt kunne sees i sammenheng med størrelsen på deres andel av kvoten på nordsjøtsild.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsrådet syn på om trålere med henholdsvis:

- Loddetrålkonsesjon
- Nordsjøtrålkonsesjon

fortsatt bør gis adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild.

8. Fordeling av totalkvoten på fartøygrupper.

I 1988 var fordelingen av totalkvoten:

Konsesjonspliktige ringnotfartøy	43%
Kystfartøy	53%
Trålere	4%

Under forutsetning av at samme fartøygrupper kan delta i 1989 som i 1988, foreslår Fiskeridirektøren at totalkvoten i 1989 fordeles på de deltakende fartøygrupper med samme prosentvis andel som i 1988.

Med totalkvote på 75.000 tonn vil en da få følgende gruppekvoter:

Ringnotfartøy.....	347.000 hl
kystfartøy.....	427.000 hl
Trålere.....	32.000 hl

9. Ringnot.

- Deltakelseskriterier.

I 1988 hadde en følgende deltakelseskriterier:

- Ringnotkonsesjon.
- Påmelding til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At en har de samme deltakelseskriterier i 1989 som i 1988.
- Kvotenøkkel.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At gruppekvoten fordeles etter samme nøkkel som for fisket etter nordsjø-sild.

10. Kystfartøy.

- Deltakelseskriterier

I 1988 hadde en følgende deltakelseskriterier for kystfartøy:

- a) Vedkommende fisker må stå i blad B i fiskermantallet. Personer som hadde kystnotttillatelse, ekstraordinær landnotttillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på "Kystfiskekvoten" kan delta i fisket selv om det står på blad A.
- b) Vedkommende må eie fartøyet som benyttes.
- c) Fartøyet må være fiskeriregistrert og under 90 fot l.l. Fartøy mellom 90 og 110 for l.l. som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan likevel delta i 1987.
- d) Fartøyet må være egnet til, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller garn.

e) fartøyet må ikke ha ringnotkonsesjon.

f) fartøyet må være påmeldt til vedkommende salgslag.

Det er de senere år blitt alminnelig med andre eierformer enn eiereier eller partrederi, også i kystfartøygruppen. En har i den senere tid fått en rekke henvendelser fra aksjeselskap som eier kystfartøy med spørsmål om dette fartøyet kan delta i fisket etter norsk vårgytende sild med leieskipper. Fiskeridirektoratet har i slike saker vist til kravet i gjeldende forskrifter om at vedkommende fisker må være eier/medeier i det fartøy som skal benyttes.

Det kan tenkes at vi nå får en utvikling i retning av at også mindre fiskefartøy eies av aksjeselskap eller f.eks. disponeres av en bank og at eierne dermed vil bestå av en gruppe personer uten slik tilknytning til fiskeryrket at de fyller kravene til å stå på blad B i fiskermanntallet. Med lagens regler om vilkår for detakelse i kystfisket etter norsk vårgytende sild vil slike fartøy ikke kunne ha krav på kvote.

Det vil da være spørsmål om det er tilstrekkelig at hovedsmannen står på blad B i fiskermanntallet, eller om man fortsatt skal kreve at vedkommende fisker har eierandeler i fartøyet. Faren ved å gi slipp på den sterke tilknytning mellom det å være aktiv fisker (blad B) og det å eie angjeldende fartøy er at enhver eier av et merkereg. fartøy enten fartøyet deltar i fisket vanligvis eller ikke vil kunne leie en fisker som står på blad B til å være skipper/hovedsmann og derved gjøre krav på sildekvote. I en situasjon der bestands-situasjonen er slik at en må regne med reduserte kvoter i årene fremover, bør en være forsiktig med å endre reguleringsbestemmelsene slik at det øker antallet kvoteberettigede.

For øvrig vil en minne om at Reguleringsrådet har både i 1986 og i 1987 sagt seg enig i et forbud mot leie av fartøy, derunder erstatningsfartøy ved havari.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå:

- At en opprettholder kravet om at vedkommende fisker fortsatt må være eier/medeier i det fartøy som benyttes.
- At en har de samme deltakelseskriterier i 1989 som i 1988
- I tillegg presiseres i forskriften at fartøy under 90 fot som er utrustet for å fiske sild med snurrevad kan delta i fisket.

I 1988 ble kvoten fordelt på deltakende fartøy med maksimalkvote etter en skala som relaterte seg til fartøyets lengde. Det største kystfartøyet hadde like stor kvote som det minste konsesjonspliktige ringnotfartøy. Enhetskvoten var satt til 125 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at:

- Kystfartøygruppens maksimalkvote for fisket i 1989 fastsettes etter samme skala som i 1988.
- Enhetskvoten beregnes med utgangspunkt i at kystfartøy på 90 fot skal ha like stor kvote som et konsesjonspliktig ringnotfartøy på 90 fot/1.500 hl basert på faktor fastsatt for ringnot ved årsskiftet 1988/89 (Enhetskvote for kystfartøygruppen vil da bli 95 hl. Høyeste fartøykvote vil bli på 1995 hl.)
- Fisket stanses når gruppekvoten er tatt.

11. Trålerne.

Om deltakelseskriterier vises til pkt. 7 om deltagelse ovenfor. I 1988 kunne fartøy med nordsjøtråltillatelse (industri-trål-) og loddetråltillatelse delta. 20 fartøy hadde deltatt før fisket ble stoppet 08.02.88.

Såfremt Reguleringsrådet har anbefalt at trålerne skal gis adgang til å delta i 1989, foreslår Fiskeridirektøren at en i 1989 har samme deltakelseskriterier som i 1988 (loddetrål og/eller nord-sjøtrål).

Kvoter.

I 1988 ble trålerne tildelt en gruppekvote på 43.000 hl, og det ble fastsatt en maksimalkvote for trålerne tilsvarende kvote for de minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At det fastsettes maksimalkvote for trålerne tilsvarende kvoter for konsesjonspliktig ringnotfartøy på 90 fot/1.500 hl, basert på faktor fastsatt for ringnot ved årsskriftet 1988/89. (dvs. 1995 hl eller 2000)

12. Åpningstider.Fiskeridirektøren foreslår:

- At fisket etter norsk vårgytende sild i 1989 åpnes i begynnelsen av januar. Salgslaget stopper fisket i perioder hvis det blir nødvendig av omsetningsmessige hensyn.
- Fiskeridirektøren stopper fisket når de respektive gruppekvoter eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

13. Kontroll av fartøy.Fiskeridirektøren foreslår:

- At kontrollen med at fartøyene er utrustet og egnet for fisket gjennomføres også i 1989 og at fartøy skal fremstille seg til kontroll før fisket påbegynnes.

14. Samfiske.

En har i 1988 som tidligere år bygget på at det enkelte fartøy ikke må fange eller låssette større fangster enn det som må anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote.

Det har vært påberopt ulik praksis m.h.t. håndhevelse av bestem-

melsen, og Fiskeridirektoratet har derfor i høst igjen presisert at samfiske ikke er tillatt.

Som tidligere år har en fått en rekke henvendelser om dette forhold. Samarbeidsrådet for Fylkesfiskerlagene, Nordland Fylkes Fiskerlag og Norges Fiskerlag har alle krevd at særlig ved landnotfiske må godkjente fartøyer kunne gå sammen om kast. Samfiske opplyses å muliggjøre deltakelse av mindre fartøyer.

Kontrollverket i Svolvær mente opprinnelig at det burde kunne være mulig å komme fram til en ordning der inntil 3 fartøyer kan fiske sammen. Man risikerte større fare for neddreping og mindre sikkerhet for et forsvarlig fiske når fartøyene opererer på egen hånd, ble det hevdet. For å unngå de mest urimelige utslag av "skipperfiske" foreslo Kontrollverket i Svolvær en øvre størrelse på fartøyer som har anledning til å drive samfiske. Distriktskontoret i Svolvær har senere opplyst at de fremdeles mener samfiske bør kunne tillates, men at forbudet mot samfiske har vært mindre problematisk å håndheve enn forutsatt.

Kontrollverkene i Kristiansund og Tromsø er entydig og uforbeholdent mot samfiske, idet en har erfaring for at dersom det har vært fanget og låssatt større kvanta sild enn fartøyet er egnet og utstyrt for, har en opplevd neddreping, ukontrollert ressursuttak og forurensning. I tilfelle samfiske tillates ser Kontrollverket i Kristiansund N. fare for at store mengder sild blir presset sammen og i mange tilfeller dør. Kontrollen med at fartøyene er på feltet vil bli nesten umulig og ved store lås og flere opptak vil silden kvalitetsmessig bli redusert.

Fiskeridirektoratet ser det slik at alle i prinsippet er enige om at det enkelte fartøy skal være egnet, bemannet og utstyrt for fiske. En streng kontroll med at fartøyet virkelig er utstyrt og bemannet slik at det kan fiske egen kvote på en forsvarlig måte alene, vil trolig føre til at "behovet" for samfiske vil bli redusert. Dette fordi de minste og dårligste utstyrte fartøy da ikke vil bli

klarert for landnotfiske. Fiskeridirektoratet mener at bestemmelsen om at det ikke skal fanges og låssettes større kvanta sild enn fartøyet er godkjent (egnet, utstyrt og bemannet) for er en forsvarlig regel. En har vært redd for eventuell utglidning, økt fare for neddreping og kontrollproblemer dersom en tillater at flere fartøyer skal kunne basere seg på adgang til å fiske sammen.

Under Reguleringsrådsmøte 9. mai 1988 var det fremmet ønske om å diskutere samfiskeproblematikken nærmere. Opprinnelig hadde en tenkt en oppfølging fra Fiskeridirektoratets side i høst i tilknytning til et videre arbeid med "fisk og fusk" - innstillingen. En har imidlertid ikke lyktes i å innpasse et møte om saken før møtet i Reguleringsrådet. Fiskeridirektoratet har nå til hensikt å avholde et slikt møte så snart det er praktisk mulig etter årsskriftet.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå:

- At en opprettholder forbudet mot samfiske inntil videre.

15. Overføring av fangst.

Etter gjeldende forskrifter er overføring av fangst tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tidspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring må innhentes fra Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1989.

16. Slipping av fangst.

I henhold til gjeldende forskrifter om utøvelse og kontroll kan det enkelte fartøy ikke fange og låssette større fangster enn det som anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote.

Dersom det er misforhold mellom det kvantum som er fanget/låssatt og angjeldende fartøys kvote, forutsettes at ansvarshavende slipper den

overskytende del av fangsten. Dersom politi/kontrollverk finner at det er misforhold, kan ansvarshavende pålegges å slippe det overskytende. Myndighetene på feltet har etterlyst en bestemmelse som gir dem adgang til selv å slippe det overskytende hvis ansvarshavende ikke kan eller nekter å etterkomme påbudet. Fiskeridirektoratet vil her vise til forskrifter for fredning av brisling og småsild gitt i medhold av kgl. res. av 08.04.60 om kvalitetskontroll og med hjemmel i sildelovens § 37, hvor det heter at ulovlige steng skal slippe og at kontrolløren kan besørge noten løftet såfremt notbasen ikke etterkommer påbud om å slippe fangsten.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At politi/kontrollverk kan slippe den overskytende del av fangsten såfremt ansvarshavende ikke etterkommer påbud om å slippe den overskytende del.

17. Et fartøy bare en kvote.

I 1988 har en hatt bestemmelse om at det enkelte fartøy bare kunne ha kvote i en av fartøygruppene. Den enkelte fisker kunne bare ta en kvote.

Fartøyer som oppfylte vilkårene for å delta i flere grupper, f.eks. fartøy som både hadde industritråltillatelse og fylte vilkårene for deltakelse i kystfartøygruppen, kunne velge hvilken gruppe de ville delta i. Men dersom et fartøy hadde levert fangst i en gruppe, tillot en ikke at fartøyet skiftet over til annen gruppe senere.

Når det gjelder spørsmålet om hvilket redskap fartøyet skal ta kvote med har en praktisert den regel at fartøy må benytte det redskap som det har fått kvote i henhold til. Dvs. at fartøy med industritråltillatelse som deltar i sildefisket i henhold til sin trålkonsesjon også må fiske kvoten med trål.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1989 som i 1988.

18. Fritidsfiske.

I henhold til gjeldende forskrifter kan det drives fiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme bestemmelse i 1989.

3. Totalkvote.

Olsen viste til ACFM anbefaling om at totalfangsten i 1989 ikke overstiger 100.000 tonn. Videre at ACFM har presisert at en må ta i betraktning den uregistrerte fiskedødeligheten når den endelige TAC for denne bestanden fastsettes.

Bekkevik spurte om ACFM hadde trukket fra for uregistrert fiskedødelighet når TAC anbefales til 100.000 tonn.

Nakken sa at i tallet 100.000 tonn var det ikke gjort fratrekk for uregistrert fiskedødelighet. Anbefalingen på 100.000 tonn omfatter all fiskedødelighet inkludert uregistrert fiskedødelighet.

Det var enighet om å kvantifisere det uregistrerte uttaket til 10.000 tonn, slik at endelig TAC for 1989 fastsettes til 90.000 tonn inklusiv kvote til USSR.

4. Den sydlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Olsen viste til forslaget om å endre reguleringsgrensen for norsk vårgytende sild fra Klovningen ($61^{\circ} 56' N$) til $61^{\circ} N$ innenfor grunnlinjen i første halvår. Han opplyste at i 1988 ble det fisket ca. 5.000 tonn sild i dette området.

Bakkevik mente at endringsforslaget ville virke kompliserende.

Plassa mente det var viktig at reguleringsområdet ble gjort sammenfallende med utbredelsesområdet for norsk vårgytende sild. Hun viste til at det var Havforskningsinstituttet som hadde anbefalt grenseendringen.

Nakken sa at etterhvert som sildebestanden vokser så vil en helt klart måtte ta standpunkt til spørsmålet. Spørsmålet er allerede aktualisert, og vil bygge på seg de neste 20-årene.

Fiskeridirektørens forslag om å endre reguleringsgrensen for norsk vårgytende sild fra Klovningen (61° 56' N) til 61° N innenfor grunnlinjen i første halvår ble vedtatt mot 2 stemmer (Leine og Bakkevik).

Det var enighet om at den gjeldende størrelsesbegrensning på 90 fot fortsatt skal gjelde i dette området.

Det var enighet om at forbudet mot å fiske sild i området fra 62° N til 60° 30' N fra grunnlinjene og ut til 12 n. mil opprettholdes.

5. Sperring av områder.

Det var enighet om at de tradisjonelle områdene i Nordland, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal blir sperret som tidligere år, med mulighet for å gi adgang til puljevise innseilinger i visse deler av de sperrede områdene.

Det var enighet om at Ofotfjorden og Tysfjorden sperres for alt fiske fra Nordøy nord av Tysnes til Rotvær fyr (indre del av Vestfjorden).

Det var videre enighet om at Salangen og Lavangen i Troms fylke samt Sagfjorden og Sørfjorden/Gildeskål i Nordland fylke stenges for alt fiske. Det kan vurderes å gi adgang til puljevis innseiling såfremt det settes tilstrekkelige midler til kontroll.

6. Konsumspørsmålet.

Lerne viste til vedtaket i Norges Fiskerilags Landsstyre om at også andre anvendelser enn konsum må kunne tillates dersom dette vil gi størst økonomisk utbytte.

Olsen sa at mulighet for slik tillatelse låg inne i dispensasjonsadgangen.

Det var enighet om at det settes konsumkrav med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere.

7. Deltakende fartøygrupper.

Wold sa at snurrevad var et velegnet redskap for sildefiske. Han opplyste at snurrevadfiskerne var enige om at det ikke burde brukes større sekk enn 12 meter.

Det var enighet om at det fortsatt skulle være deltagelsesadgang i sildefiske med snurrevad for fartøy under 90 fot i kystfartøygruppen.

Det var videre enighet om at trålere med henholdsvis:

- Loddetrålkonsesjon

- Nordsjøtrålkonsesjon

fortsatt skal gis adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild.

8. Fordeling av totalkvoten på fartøygrupper.

Det var enighet om at totalkvoten i 1989 fordeles på de deltakende fartøygrupper med samme prosentvise andel som i 1988.

9. Ringnot.

Det var enighet om at en har de samme deltagelseskriterier i 1989

som i 1988.

10. Kystfartøy.

Det var enighet om at en opprettholder kravet om at vedkommende fisker fortsatt må være eier/medeier i det fartøy som benyttes. Videre var det enighet om at en har de samme deltagelseskriterier i 1989 som i 1988 og at fartøy under 90 fot som er utrustet for å fiske sild med snurrevad kan delta i fisket.

Det var enighet om at kystfartøygruppens maksimalkvote for fisket i 1989 fastsettes etter samme skala som i 1988. Videre var det enighet om at enhetskvoten beregnes med utgangspunkt i at kystfartøy på 90 fot skal ha like stor kvote som et konsesjonspliktig ringnotfartøy på 90 fot/1.500 hl basert på faktor fastsatt for ringnot ved årsskiftet 1988/89.

11. Trålerne.

Det var enighet om å ha de samme deltagelseskriterier i 1989 som i 1988 (loddetrål og/eller nordsiøtrål).

Videre var det enighet om at det fastsettes maksimalkvote for trålerne tilsvarende kvoter for konsesjonspliktige ringnotfartøy på 90 fot/1.500 hl, basert på faktor fastsatt for ringnot ved årsskiftet 1988/-89.

12. Åpningstider.

Det var enighet om at fisket etter norsk vårgytende sild i 1989 åpnes i begynnelsen av januar. Salgslaget stopper fisket i perioder hvis det blir nødvendig av omsetningsmessige hensyn. Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren stopper fisket når de respektive gruppekvoter eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

13. Kontroll av fartøy.

Det var enighet om at kontrollen med at fartøyene er utrustet og egnet for fisket gjennomføres også i 1989 og at fartøy skal fremstille seg til kontroll før fisket påbegynnes.

14. Samfiske.

Det var enighet om å opprettholde forbudet mot samfiske inntil videre.

15. Overføring av fangst.

Det var enighet om å opprettholde bestemmelsen om at overføring av fangst skal være tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tildspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring må innhentes fra Fiskeridirektoratets kontrollverk.

16. Slipping av fangst.

Det var enighet om at politi/kontrollverk kan slippe den overskytende del av fangsten såfremt ansvarshavende ikke etterkommer påbud om å slippe den overskytende del.

17. Et fartøy bare en kvote.

Det var enighet om å ha samme ordning i 1989 som i 1988.

18. Fritidsfiske.

Det var enighet om å opprettholde bestemmelsen om at det kan drives fiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

2.12 Atlanto-Scandian Herring

2.12.3 Norwegian Spring-spawning herring

Source of information: Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group report, Octo. 1988 (C.M. 1989/Assess:7).

Year	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	Max ²	Min ²	Mean ²
Recom. TAC	0	0	0	38	50	150	150	120-150	150	0	55.4
Agreed TAC	9.3	12	21	38	60	126	115	120	115	9.3	54.5
Actual landings	13.7	16.7	23.1	53.5	81.0	136.8	122.9	-	136.8	13.7	62.9
Sp. stock biomass	544	549	613	636	573	526	491	1353 ¹	636	491	562
Recruitment (age 3)	398	635	99	66	97	10000	191	267 ¹	10000	66	1641
Mean F(4-9,w)	0.02	0.02	0.03	0.10	-	-	0.07	-	-	-	-

¹ Predicted or assumed. ² Over period 1981-1987. ³ National quotas. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Kept at a low level until 1984, but have increased in later years (Table 2.12.3).

Data and assessment: Analytical assessment, catch at age (VPA) and abundance estimates based on acoustic survey.

Fishing mortality: Kept at low level except for the years 1985 and 1986, when unrecorded fishing mortality, due to discarding of catches and breaking of gear, appears to have formed a considerable part of the total mortality.

Recruitment: Extremely low except for the 1983 year class (Figure 2.12.3).

State of stock: Depleted, but slowly recovering.

Forecast for 1989: Assuming F(88) = 0.07, Catch(88) = 120,000 t.

Option	Basis	F(89)	Predicted			Consequences/implications
			SSB(89)	Catch(89)	SSB(90)	
A	No fishing	0.00	1,533	0	1,636	Spawning stock slightly increased
B	0.8F(88)	0.05		95	1,546	Spawning stock slightly increased
C	F(88)	0.07		118	1,524	Spawning stock slightly decreased

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a decline in the stock.

Recommendation: Due to the expected poor recruitment from the 1984-1987 year classes, ACFM noted that the preferred level of spawning stock of 2.5 million t will not be reached in the near future regardless which catch option is chosen. Fishing at the current level of fishing mortality in 1989 will lead to a slight decrease in spawning stock biomass already in 1990. ACFM therefore recommends that the fishing mortality in 1989 should be reduced and that the TAC for 1989 should not exceed 100,000 t.

Special comments: ACFM noted that unrecorded fishing mortality due to discards and breaking of gear has formed a considerable proportion of the total mortality on this stock in recent years. It is stressed that this mortality should be taken into account when setting the TAC.

Bergen, 24.11-1988

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

HER

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1989

Viser til brev av 14/11 d.å.

VOKSEN SILD

Utgangsbestanden for prognose- og kvoteberegningene i 1989 er et akustisk bestandsestimat fra gytefeltene i februar/mars 1988. Her ble 1983 årsklassen, som nå utgjør over 90% av gytebestanden, beregnet til ca 1.4 millioner tonn. Dette var noe høyere enn forventet.

Imidlertid, mengden av sild eldre enn 1983-årsklassen ble beregnet til i underkant av 100 tusen tonn. I prognosen for 1988 utgjorde de eldre årsklassene 240 tusen tonn. Prognosen for den eldre silda er beregnet på grunnlag av merkeforsøk som gir et "forsinket mål" på bestandsstørrelsen. Utgangspunktet er et bestandsmål fra 1984. Framskrivningen til 1988 er gjort på basis av fangststatistikken i årene 1984-1987, og forutsetter at rapportert fangst gir et riktig mål på fiskedødeligheten. Det er imidlertid alminnelig kjent at mer sild dør på grunn av fisket enn hva fangststatistikken tilsier. Selv om det er metodiske problem forbundet med å sammenligne et bestandsestimat beregnet på grunnlag av merkeforsøk med et akustisk bestandsestimat, så antyder resultatet at det har vært en betydelig høyere fiskedødelighet på norsk vårgytende sild enn hva den offisielle fangststatistikk tilsier.

Havforskningsinstituttet har tidligere pekt på faktorer som bidrar til uregistrert fiskedødelighet i forbindelse med fisket etter norsk vårgytende sild. Det kan være:

- Slipping av overskuddsfangst
- Låsetting
- Sprenging av netter
- Innmelding av norsk vårgytende sild som nordsjøsild
- Illegal omsetning

Havforskningsinstituttet har i brev av 25.4-1988 til Fiskeridirektøren tatt opp spørsmålet om en i Fiskeridirektørens regi kan få gjennomført undersøker som tar sikte på å få kvantifisert den uregistrerte fiskedødeligheten. Dette fordi fiskedødeligheten er et de viktigste element i våre bestandsprognoser.

UMODEN SILD

En regner nå med at den sterke 1983 årsklassen er fullt ut rekruttert til gytebestanden. 1984 og 1985 årsklassene var i utgangspunktet betydelig sterkere enn andre årsklasser siden 1970, men er blitt sterkt nedbeitet. 0-gruppe undersøkelsene i 1986 og 1987 har vist at disse årsklassene er svake. Foreløpige resultater av undersøkelsene av 1988 årsklassen viser at den på 0-gruppe stadiet er sammenlignbar med årsklassene 1984 og 1985, men en vet lite om hvilket beitepress denne årsklassen vil bli utsatt for. Utfra dette må en forvente at rekrutteringen til gytebestanden i slutten av 1980-årene og begynnelsen av 1990-årene vil bli liten.

KVOTEANBEFALING

På overnevnte bakgrunn har ICES' rådgivende komite (ACFM) anbefalt at totalfangsten i 1989 ikke overstiger 100 tusen tonn. ACFM presiserer at en må ta i betraktning den uregistrerte fiskedødeligheten når den endelige TAC for denne bestanden fastsettes.

SØRGRENSE FOR FISKET

I 1988 er den sørligste posisjon, hvor en har funnet norsk vårgytende sild, 61° 51' N, 04° 41' Ø.

Sørgrensen for utbredelsen av norsk vårgytende sild vil ikke være statisk, men vil avhenge av beite- og gytevandringer, etc. Videre kan det være norsk vårgytende sild i et område i en tid av året, mens det kan være sild av nordsjøtype i samme område til en annen tid. Historiske data viser at utbredelsesgrensen for norsk vårgytende sild kan gå betydelig lengre sør enn hva tilfellet er idag.

Dersom grensen for utbredelsen settes ved 61° N vil det være fare for å få statistikkført norsk vårgytende sild som egentlig ikke tilhører denne bestanden. Imidlertid, settes grensen lengre nord, vil en kunne risikere at norsk vårgytende sild blir statistikkført som andre typer sild.

Etter en samlet vurdering av relevant dagsaktuell informasjon vil Havforskningsinstituttet tilrå at den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild settes til 61° nordlig bredde og vestgrensen til 4° grader østlig lengde.

SPERREDE OMRÅDER

I Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland er det pr. 20 november 1988 observert store, tette forekomster av sild. En regner med at hovedmengden av 1983 årsklassen har dette området som overvintringsområde. Disse fjordene bør sperres for alt sildefiske. Grensen bør gå helt ut til Tjeldsund/Barøyområdet.

I følgende fjorder er det tette stimer av mindre omfang. Her bør fisket utøves med stor varsomhet. En bør her vurdere tiltak som periodevis stegning, puljevis innseiling mm:

- Salangen
- Lavangen
- Øyhellesundet
- Sagfjord
- Sørfjorden/Gildeskål

I Sørfjorden/Gildeskål er 1983 årsklassen delvis oppblandet med sild av 1984 og 1985 årsklassene. Disse har en middellengde på rundt 25 cm, og et eventuelt fiske her kan komme i konflikt med gjeldende minstemålsbestemmelser.

Områder på Møre som tidligere har vært sperret for sildefiske vil bli undersøkt i begynnelsen av desember.

John Håmre

Ingolf Røttingen

12 88 14143 NORGES FISKERILAG NO 808 F001 001

Arpa

Wørn

jur. f. d. l. 13

ES

Norges Fiskerilag

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185,
5001 Bergen.

10881 17. Okt 88

TELEFAX

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr. Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

14.10.88.
Jnr. 1719/88
Ark.
KK/TR

FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD - SPØRSMÅLET OM SAMFISKE.

Det vises til tidligere henvendelser i saken, deriblant Landstyreets vedtak 3. desember 1987:

"De deltagende fartøy i notfiske skal være egnet, utstyrt og bemannet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig måte. Det enkelte fartøy skal fiske sin kvote selv. Fartøy som på forhånd er godkjent av Kontrollverket og er på feltet må kunne gå sammen om kast. Det må tillates overføring av kvanta utover fartøyets egen kvote til annet fartøy som befinner seg på feltet og er utstyrt og bemannet for sildefiske."

Norges Fiskerilag har fått en rekke henvendelser fra medlemslag og enkeltmedlemmer i spørsmålet om samfiske. Norges Fiskerilag er av den oppfatning at Fiskeridirektoratet må håndheve forskriftene slik at man sikrer en mest mulig rasjonell og økonomisk avvikling av fisket. Det vises i denne sammenheng til telefaks av 13. oktober 1988 fra Nordland Fylkes Fiskerilag til Fiskeridirektoratet.

Når det gjelder spørsmålet om utvidet adgang til samfiske mellom flere fartøy, forutsetter Norges Fiskerilag at Fiskeridirektoratet tar initiativ til en utvidet drøfting av saken i tråd med uttalelser gitt i Reguleringsrådsmøtet 9. mai 1988.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harevik
Vigdis Harevik

Kurt Karlson
Kurt Karlson

Kopi:
Fylkesfiskerilagene i
Norges Råfisklags distrikt.

SAK 25/88

A. Generelt.

Ringnotflåtenes adgang til å fiske makrell og sild med flytetral

Dette viste til saksdokumentene der det heter:

Som kjent ble det ved Kongelig Resolusjon av 4. mars 1988 gitt ny § 9-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"§ 9-1 Ringnotfartøy.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot og tildelt kvote som ringnotfartøy i fiske etter makrell og sild i Nordsjøen, kan gis tillatelse til å fiske sin kvote med flytetral. Slik tillatelse kan også gis til fartøy mellom 70-90 fot som er tildelt kvote av nevnte arter."

Spørsmålet om ringnotfartøy skal gis adgang til å fiske med flytetral er av Fiskeridepartementet forutsatt avgjort i forbindelse med fastsettelsen av de årlige reguleringsforskrifter for vedkommende bestand.

Landsstyret i Norges Fiskarlag gikk i møte 16. september d.å. inn for at det ble gitt generell tillatelse til bruk av flytetral i fiske på tildelte fartøykvoter etter nordsjø-sild og makrell for resten av sesongen i 1988. Tillatelsen ble foreslått gitt som en forsøksordning i fisket utenfor 12 n. mil av grunnlinjen.

Etter forslag fra Fiskeridirektøren bestemte Fiskeridepartementet den 8. november d.å. at ringnotfartøy med tildelt kvote av sild bør for 62⁰ n.br. kunne fiske sin kvote med flytetral utenfor 12

nautiske mil av grunnlinjen. Adgangen ble begrenset til å gjelde ut sesongen 1988. Videre ble det bestemt at fisket med flytetral kunne inneholde bifangst av andre fiskeslag med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord.

Formålet med å begrense ordningen til å gjelde ut 1988 var at en ønsket å innhente praktisk erfaring før en vurderte å gå over på en mer varig tillatelse. Imidlertid kom forsøksordningen så sent i gang at den neppe har hatt praktisk betydning i 1988.

En vil derfor nedenfor gi en mer generell vurdering av de problemstillinger som naturlig vil knytte seg til ringnotflåten adgang til å nytte flytetral i fisket etter sild og makrell i Nordsjøen.

Overgang fra bruk av ringnot til hel eller delvis bruk av flytetral kan gi fordeler for ringnotflåten. For den enkelte ringnotfartøyreder må det antas at valgfriheten med hensyn til redskap vil være udelt positiv.

Jacobsen & Sønner A/S, Tromsø har i brev hit oppsummert fordelene slik:

1. Det er mer ressursvennlig å ta de enkelte kvoter med trål, når man driver ombordproduksjon. Med trål har man bedre kontroll med hvor mye en får kontra en ringnot hvor man kan risikere å få flere tusen hektoliter hvis man bare skal ha f.eks. 1.000 hl.
2. Man vil få jevnere produksjon hvis en bruker trål. Dette fordi man slipper å ta folk fra fabrikken for å kaste med ringnoten. Dette vil igjen bedre lønnsomheten noe som er meget viktig på et slikt kostbart prosjekt.
3. Hvis man må bygge inn en ringnotfunksjon så vil dette bli meget kostbart. En må ha det aktuelle tekniske utstyr samt at en er nødt til å holde flere redskaper i orden, noe som er

meget kostbart. Behovet til et slikt fartøy er minst 2 nordsjønøtter samt 2 loddenøtter. Alt dette vil beløpe seg til mellom 12 og 15 mill. kr. Dette vil igjen gå ut over lønnsomheten på prosjektet.

4. Byggingen av ringnotfunksjonen vil også ta en del plass og dette vil føre til at effektiviteten i trålfisket vil bli hemmet, og igjen vil dette gå ut over lønnsomheten.

5. Man vil få en enklere drift p.g.a. man trenger kun trålfolk om bord."

Fartøy fra andre land som fisker på de samme ressursene som norske ringnotfartøy bruker hovedsaklig trål der norske fartøy bruker ringnot. Norske fiskere hevder at de utenlandske fartøyene er mere effektive enn de norske.

Overgang til mer tilvirkning av fangstene om bord på ringnotfartøyene gjør det ønskelig å bedre kunne tilpasse fangstmengden til tilvirkningskapasiteten. Fisket med trål gjør at fartøyene vil få bedre styring med fangstmengden enn om de nytter ringnot. Trål vil også gi bedre muligheter til å fiske i den dypde hvor erfaringsvis den største fisken står. I disse sammenhengene vil trolig overgang til trål være positivt for ressursene.

I perioder med dårlig vær og i perioder hvor fisken står dypt vil også flytetral være et mere effektivt redskap enn ringnot.

En isolert vurdering av bestemmelsens primære hensikt er imidlertid neppe tilstrekkelig.

Sør-Norges Trålerlag har påpekt nødvendigheten av at spørsmålet om bifangst blir viet særskilt oppmerksomhet bl.a. for å unngå at ordningen vil påføre uheldige konsekvenser for den flåten som tradisjonelt har drevet trålfiske sør for 62° n.br.

Bifangstspørsmålet kan deles i 2

- 1) Bifangst av vernet fiskeslag som t.d. sei og hyse
- 2) Bifangst av ikke-vernede fiskeslag, men fiskeslag som f.eks. med bare ringnotkonsesjon ikke lovlig kan fiske, t.d. tobis og sjepål.

Den første problemstillingen, bifangst av vernede fiskeslag, vil være noe mindre for ringnotfartøyer som tråler med flytetrål enn det som er tilfelle for andre trålere i de samme områdene til de samme tidene av året. Spørsmålet er om omlegging fra ringnot til trål for ringnotfartøyene vil føre til økt uttak av bifangst i forhold til det gruppen ville ha tatt av bifangst dersom de bare brukte ringnot. Pelagisk tråling vil trolig ikke føre til at ringnotfartøyene får mere bifangst enn om de fisket med ringnot. Men det er rimelig å tro at det også vil forekomme tråling etter sild og makrell nærmere botnen, og da må det påregnes at bifangsten vil være større enn i fisket med ringnot. Det er grunn til å tro at ved en utvidelse av trålfisket innenfor det potensialet ringnotflåten representerer, så vil uttaket av andre fiskeslag enn sild og makrell øke. Å kvantifisere økningen er ikke mulig, men trolig vil det ikke være tale om særlig stor økning.

Bifangst i den forstand at ringnotflåten indirekte tar til å fiske etter andre fiskeslag enn det denne gruppa kan, må også vurderes. En kan ikke se bort fra at også slik "bifangst" kan være aktuell. En utvikling i denne retning vil være med å svekke driftsgrunnlaget for andre fartøygrupper. De fiskeslag det her er tale om opptreer noe ulikt de fiskeslag som ringnotfartøyene kan fiske på. De står normalt på ulike dybder og felt. Det hender at ulike fiskeslag kan stå blandet slik at en kan få store innslag av flere fiskeslag i en tauing, men vanligvis vil fangstene være rene. Størst risiko er det for sei og hyse som står pelagisk, men heller ikke for seien sitt vedkommende vil dette fenomenet opptre ofte. Fiskerne vil også vanligvis med stor sikkerhet kunne

fastslå hvilke fiskeslag angisningsnet og flytetral ved hjelp av erfaring og instrument.

Det må imidlertid konstateres at det bare vil være gjennom høsting av erfaring med en utvidet forsøksordning for ringnotflåten til å nytte flytetral at en i praksis vil få et korrekt bilde av virkningene med en permanent ordning.

Fiskeridirektøren vil foreslå at konsesjonspliktige ringnotfartøyer og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som tildeles kvote av Nordsjøild i 1989 får tillatelse til å fiske sin kvote med flytetral fram til 1. juli 1989.

Fiskeridirektøren vil foreslå at tillatelsen begrenses til å gjelde utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen.

Videre vil en foreslå at spørsmålet om ringnotflåten skal få adgang til å fiske med flytetral i fisket etter makrell og sild i 2. halvår 1989 blir tatt opp til vurdering på møte i Reguleringsrådet i mai 1989.

For å unngå uheldige spekulasjoner omkring spørsmålet om bifangst og for å forhindre at enkelte ringnotfartøyer blir "fristet" til å fiske etter andre fiskeslag enn makrell og sild vil Fiskeridirektøren foreslå at det ikke skal være tillatt å ta andre fiskeslag som bifangst i fisket med flytetral. En slik bestemmelse vil ta bort det økonomiske motiv for å fiske på andre fiskearter ved at verdien blir inndratt til fordel for salgslaget. For å forhindre at en slik bestemmelse skal virke urimelig hardt og for å forhindre omgåelse av utkastforbudet, vil Fiskeridirektøren ta opp med Fiskeridepartementet spørsmål om det skal gis forskrifter om kompensasjon for ilandføringskostnader.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke skal være tillatt å ta andre fiskeslag som bifangst i ringnotflåtens fiske etter sild og med flytetral.

Spørsmålet om maskevidde

I Nåsøy har det vært registrert store mengder sild på 1-2-kilogrammelle industritrålfeltene. Industritrålere som har fisket etter øyepål i Nordsjøen har tildels fått store mengder sild i øyepålfangstene, tildels rene sildefangster. Det har blitt hevdet at det har vært vanskelig å skille mellom øyepål og sild. En midlertidig tro at det for ringnotfartøy som tråler etter sild ikke vil bli tilsvarende problem med innblanding av øyepål.

Sør-Norges Trålerlag har ved brev av 18.11.88 uttalt at uheldige regler for bifangst og maskeviddestørrelser kan få konsekvenser for ressursene til en annen gruppe.

Det er mulig at det bifangstproblem som er påpekt ovenfor kan reduseres gjennom fastsettelse av særskilt maskevidde-bestemmelse for ringnotfartøyenes adgang til å fiske med flytetral. Det bør også av hensyn til å unngå bifangst være et mål at maskevidden ikke blir satt lavere enn strengt nødvendig for å kunne utøve et fiske etter sild over lovlig størrelse. Gjeldende bestemmelser om maskevidde i Skagerrak i trålfisket etter sild er 32 mm, mens tilsvarende regler for Nordsjøen er 16 mm.

Tilsvarende minstemålsbestemmelser for sild er 18 cm i Skagerrak og 20 cm i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det inntil videre legges til grunn en minste tillatt maskevidde på 40 mm i ringnotfartøyenes bruk av flytetral etter Nordsjøersild.

Det var enighet om at konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som tildeles kvote av Nordsjøersild i 1989 får tillatelse til å fiske sin kvote med flytetral frem til 1. juli 1989. Tillatelsen begrenses til å gjelde utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen.

Videre var det enighet om at spørsmålet om ringnotflåten skal få

Adgang til å fiske med flytetraler i lokket etter makse i
2. halvår 1939 blir tatt opp til vurdering i møte i Regulerings-
rådet 2. mai 1939.

B. Fangst.

Det var enighet om at det ikke skal være tillatt å ta andre fisker-
slag som bifangst i ringnotflåtens fiske etter sild med flytetral

Maskevidde.

Bakkevik sa at dersom en la til grunn forslaget om en minste til-
latt maskevidde på 40 mm var det fare for at sild ville bli
selektert ut og bli neddrept. Han foreslo at spørsmålet om maske-
vidde ble nærmere vurdert, for å finne frem til en maskevidde-
størrelse som passet for dette fisket.

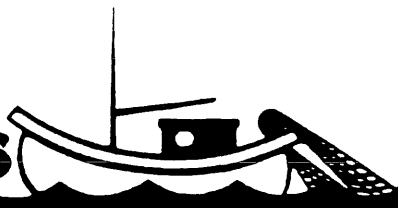
Veg sa seg enig med Bakkevik. Ut fra egne erfaringer mente han at
40 mm. vil være for stor, men understreket samtidig at en måtte
endre gjeldende bestemmelser om 16 mm.

Leine mente prinsipielt at det burde gjelde samme maskevidde-
bestemmelse for ringnotfartøyenes bruk av flytetral etter nordsjø-
sild som for industritrålerne som driver pelagisk fiske etter
nordsjø-sild.

Det var enighet om å overlate til Fiskeridirektøren å vurdere en
minste tillatt maksevidde i ringnotfartøyenes bruk av flytetral
etter Nordsjø-sild.

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 04 81 55 66
Formann 04 82 44 52
Sekretær 04 82 46 42

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet

5000 BERGEN

Bankgiro 5340.10.08828

Postgiro 3 58 88 87

Telefax 04 81 72 15

Åkrehamn 18.11.88.

10000 22.11.88

RINGNOTFLÅTENS ADGANG TIL Å FISKE SILD OG MAKRELL I NORDSJØEN - BIFANGST OG MASKEVIDDE STØRRELSER

Sør-Norges Trålerlag er kjent med at landsstyret i Norges Fiskarlag i sak 79/88 har gått inn for at ringnotflåten, som en prøveordning, får generell tillatelse for resten av 1988 sesongen til å ta sin kvote av nordsjø-sild og makrell, med trål.

Hvilket fangstredskap en fartøygruppe bruker for å ta sin tildelte kvote skulle egentlig være irrelevant.

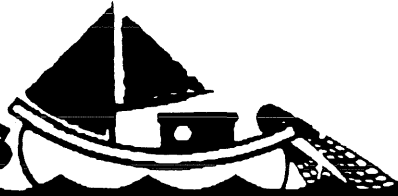
Vi vil imidlertid påpeke at uheldige regler for bifangst og maskeviddestørrelser kan få konsekvenser for ressursene til en annen gruppe. Vi gjør også oppmerksom på at gjeldende regler om maskevidde størrelse i Skagerrak for sild- og makrell tråling er 32 mm, mens tilsvarende regler for Nordsjøen er 16 mm.

I brev av 06.04.88 til Fiskeridirektoratet påpekte Sør-Norges Trålerlag problemene med bifangst som kunne oppstå i forbindelse med at ringnotflåten ble gitt tillatelse til å ta sin tildelte kvote av nordsjø-sild og makrell med flytetral. I brevet ba vi om at det ble satt i gang spesielle tiltak for å følge opp art og mengde bifangst slik tråling medførte. Vi ber om å bli meddelt hvilke erfaringer som hittil er gjort.

Sør-Norges Trålerlag ber om at bifangst/maskevidde problematikken blir viet spesiell oppmerksomhet i denne saken og vi ber om å bli underrettet om utfallet.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Olav Munkejord
Olav Munkejord
sekretær

Sør-Norges**TRÅLERLAG**

TELEFONER

Kontor	04	81 55 88
Formann	04	82 44 52
Sekretær	04	82 46 42

**Postboks 97
4270 ÅKREHAMN**

 Fiskeridepartementet
5000 BERGEN

 Bankgiro 5340 10.06628
Postgiro 3 58 89 87
Telefax 04 - 81 72 15

Åkrehamn 05.12.1988.

1207.7 05.12.88

**RINGNOTFLATENS ADGANG TIL Å FISKE SILD OG MAKRELL I NORDSJØEN -
BIFANGST OG MASKEVIDDE STØRRELSER**

Vi viser til vårt brev til Dem av 19.11.88 vedr. ovennevnte som ble avsendt uten at vi var bedt om å komme med noen uttalelse.

Spørsmålet om ringnotflatens adgang til å fiske sild og makrell i Nordsjøen med trål har imidlertid engasjert våre medlemmer i en slik grad at styret fant det riktig å behandle det. Denne saken ble derfor behandlet på telefonstyremøte den 04.12.88 og det ble enstemmig fattet slikt vedtak.

Styret viser til sine brev til Fiskeridirektoratet av h.h.v. 23.11.87 og 06.04.88 der en gikk imot at det ble gitt tillatelse til prøvetrålning. Styret har siden ikke endret sin oppfatning.

Det er flere forhold som ligger til grunn for dette standpunkt. Bifangst problemene er vesentlige i denne sammenheng. Særlig på grunn av at en i Nordsjøen tillater maskevidde ned til 16 mm, mens en f.eks. i Skagerrak ikke tillater mindre maskevidde enn 32 mm.

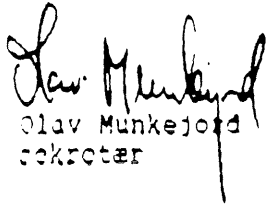
Problemenene med prøvehal og bifangst skal også påpekes. Etter hva vi forstår er det lovlig å fiske lagt mer enn 10 % bifangst dersom en kan definere halet som prøvehal.

Av aktuell bifangst kan nevnes øyepål, blåhvitting og konsumfisk. Vi understreker at dette er fiskeslag som gjennom regelverket er forbeholdt en annen gruppe.

Styret vil også påpeke at tråling etter sild og makrell sør for 62 grader inngår i nordsjøtråltillatelsen. Siden tråling etter sild og makrell er en integrert del av nordsjøtråltillatelsen, oppfatter vi det som et prinsipp fra myndighetenes side om at bare de med nordsjøtråltillatelse kan drive slikt fiske. Dersom ringnotflåten nå skal gis permanent adgang til tråling etter sild og makrell sør for 62 grader, oppfatter vi det som et brudd på omtalte prinsipp. Våre medlemmer har reagert ekstra sterkt på dette samt på at en vesentlig del av ringnotflåten er over maksimumstørrelsen for nordsjøtrålerne som er 300 tonn.

Styret stiller seg også noe skeptisk til ringnotflåten behov for å ta sin kvote med trål.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Olav Munkejord
sekretær

12077 05.11.68

gjenpart. Fiskeridepartementet
Norges Fiskerilag

A

B Deltagelseskriteriet for kystmakrellfiske for fartøy mellom 70 og 90 fot

Såes viste til saksdokumentene der det heter:

Norges Fiskerilag har i brev av 30.8.88 tatt opp spørsmålet om deltagelseskriterier i makrellfiske for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot. I brevet blir det uttalt følgende:

"Vi vil presisere at Norges Fiskerilags oppfatning av gjeldende deltagelseskriterier i kystmakrellfiske er å hindre en ukontrollert oppbygging av ringnotkapasiteten under konsesjonsgrensen samtidig som det pågår en styrt kapasitetstilpasning av ringnotflåten for øvrig.

En ønsker med dette ikke at eksisterende kystfiskefartøy marginalt over 70 fot ikke skal kunne drive makrellfiske med nettersom det faller naturlig sammen med den øvrige driften for fartøyet.

På denne bakgrunn ønsker Norges Fiskerilag at følgende tillegg blir inntatt i forskrift om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og EF-sonen vest om 4° V i 1988, kystmakrellfiske:

"Fiskeridirektoratet kan i spesielle tilfeller dispensere fra **bestemmelsene om deltakelse i kystmakrellfiske for fartøy over 70 fot som tidligere har deltatt i kystmakrellfiske eller i kystsildfiske sør for 62° n.br.**"

Norges Fiskerilag forutsetter at fartøy som får dispensasjon for deltakelse i kystmakrellfiske ikke opparbeider rettigheter for deltakelse i havfiske etter sild og makrell."

En har forstått det slik at Norges Fiskerilag fremmet denne saken i forbindelse med søknad om deltakelse fra ett enkelt fartøy. Forholdet var her at vedkommende søker tidligere hadde deltatt i

kystfisket med et fartøy under 70 fot. I 1985 ble dette fartøyskiftet ut med et annet fartøy over 70 fot som ikke hadde rett i makrellfisket tidligere.

Til forslaget fra Norges Fiskarlag vil en innledningsvis bemerke at en ikke kjenner til ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som tidligere har deltatt i kystmakrellfisket, utenom de fartøy som allerede har deltagelsesrett i makrellfisket.

Når det gjelder forslaget om at også deltagelse i kystfisket etter sild sør for 62° n.br. skal kvalifisere til deltagelse i kystmakrellfisket må en ha i erindring at deltagelsen i sildefisket har vært fritt i 1988. Dette forslaget vil dermed åpne for et større antall fartøy til å komme inn i makrellfisket.

En vil gjøre oppmerksom på at skillet mellom kyst- og havfiske etter makrell med ringnotfartøy ikke har med formelle geografiske begrensninger å gjøre, men med hvilket kvotegrunnlag fartøygrupper av ulik størrelse fisker på.

Fartøy som i dag deltar i kystmakrellfisket (fartøy under 70 fot) deltar således i makrellfisket i Nordsjøen. Disse fartøyene er ikke fartøykvoteregulert, men er begrenset med en turkvote på 40 tonn.

Fartøy mellom 70 og 90 fot som har deltakelsesrett i makrellfisket er regulert sammen med den konsesjonspliktige ringnotflåten.

De forhold som her er nevnt gjør at det er vanskelig å tillate fartøy over 70 fot å komme inn i makrellfisket, uten at dette vil gå på tvers av formålet om å forhindre en oppbygging av ringnotkapasiteten i makrellfisket.

Fiskeridirektøren kan derfor ikke tilrå at det foretas en endring av deltagelsesvilkårene i makrellfisket for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Fiskeridirektøren vil be Regjeringens side vurdere om det er hensiktsmessig at kystfiskeet bør tas med en dispensasjonsadgang for deltakere i kystfisket, med følgende vilkår: Dispensasjonen kan gis til eldre fartøy marginalt over 70 fot og eies av fiskere som tradisjonelt har drevet et kystnotfiske etter makrell med fartøy under 70 fot. Utskiftningsfartøyet må ikke medføre noen vesentlig kapasitetsøkning i fisket.

Laine viste til at det var 8 fartøy i gruppen 70-90 fot som deltok i havmakrellfisket i 1985, og at dette antallet nå var gått ned i 6. Han mente at antallet burde opprettholdes på 1985-nivå, men så samtidig problem med hvilke kriterier som i tilfelle skulle legges til grunn.

Bakkevik sa seg enig i å opprettholde detagelsesantallet i havmakrellfisket. Han foreslo imidlertid at Fiskeridirektørens forslag ble gjort gjeldende inntil videre. Han påpekte dessuten at det her dreide seg om to forskjellige grupper.

Det var enighet om at det inntil videre ikke foretas en endring av deltagelsesvilkårene i havmakrellfisket for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Det var videre enighet om at det ble fastsatt en dispensasjonsadgang for deltakere i kystfisket, med følgende vilkår: Dispensasjon kan gis til eldre fartøy marginalt over 70 fot som eies av fiskere som tradisjonelt har drevet et kystnotfiske etter makrell med fartøy under 70 fot. Utskiftningsfartøyet må ikke medføre noen vesentlig kapasitetsøkning i fisket.

Uopi Plurra 6/9

2/9 V. 2/9 11.5.1988

LHF

TH

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET
09139 02 SEP 88

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
5001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 60
Telegr. adr. Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185,
5001 Bergen.

TELEFAX

30.8.1988
Jnr. 1438/88
Ark.
KK/TR

DELTAKELSESKRITERIER I KYSTMAKRELLFISKE.

fortell 1040

Det vises til tidligere henvendelser i anledning deltakelse i kystmakrellfiske for Kjell Henning Sjø, P/R "FJELLDUR".

Vi vil presisere at Norges Fiskerilags oppfatning av gjeldende deltakelseskriterier i kystmakrellfiske er å hindre en ukontrollert oppbygging av ringnotkapasiteten under konsesjonsgrensen samtidig som det pågår en styrt kapasitetstilpasning av ringnotflåten forøvrig.

En ønsker med dette ikke at eksisterende kystfiskefartøy marginalt over 70 fot ikke skal kunne drive makrellfiske med not dersom det faller naturlig sammen med den øvrige driften for fartøyet.

På denne bakgrunn ønsker Norges Fiskerilag at følgende tillegg blir inntatt i forskrift om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og EF-sonen vest om 4° V i 1988, kystmakrellfiske:

"Fiskeridirektoratet kan i spesielle tilfelles dispensere fra bestemmelsene om deltakelse i kystmakrellfiske for fartøy over 70 fot som tidligere har deltatt i kystmakrellfiske eller i kystsildfiske sør for 62°N.br."

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

09139

02. SEP 88

Øst-Tryggvassonegt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr. Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

-2-

Norges Fiskarlag forutsetter at fartøy som får dispensasjon for deltakelse i kystmakrellfiske ikke opparbeider rettigheter for deltakelse i havfiske etter sild og makrell.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Otto Gregussen
Otto Gregussen

Kurt Karlsen
Kurt Karlsen

Kopi:
Anton Leine
Edvin Bakkevik
Hordaland Fiskarlag
Kjell Henning Sjø.

B), C) og D).

FISKET ETTER NORDSJØSILD I NORDSJØEN, SKAGERRAK OG OMRÅDET VEST AV 4 GRADER VESTLEG LENGDE.

Disse viste til saksdokumentene der det heter:

FISKET I 1988.

1. Reguleringsopplegget.

I 1988 vart ringnotfisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4 grader vestleg lengde regulert under eitt, slik at kvart fartøy hadde ein kvote for alle tre områda. Den disponible totalkvoten for desse tre områda (totalkvoten - 2.600 tonn i avsetning til tredjeland) var på 224.100 tonn.

Kvoten i Nordsjøen i 1988 etter avsetning til tredjeland var på 201.100 tonn. 5.000 tonn vart avsett til kystfisket, og trålarane fekk tildelt 2.000 tonn. 194.100 tonn stod att til ringnotflåten.

Skagerrak-kvoten var 18.400 tonn. 2.000 tonn vart avsett til kystfisket og 1.500 tonn til trålarane. Ringnotflåten hadde då att 14.900 tonn i dette området.

I området vest av 4 grader vestleg lengde galdt ein kvote på 4.600 tonn som vart disponert av ringnotflåten.

Den konsesjonspliktige ringnotflåten og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som fyller deltakingsvilkåra, hadde ein samla disponibel kvote på 213.600 tonn som vart fordelt ved fartøykvoter.

Etter endring av kvoteavtalen med EF tidlegare i haust fekk Noreg ein ekstra kvote på 3.000 tonn i Nordsjøen som vart fordelt med 1.000 tonn på trålarane og 2.000 tonn på ringnotflåten. Kvoteauke og tidlegare overfiske gav etter dette trålarane ei reell

Fiskemoglegheite på 5.700 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 1988. Ringnotflåten sin totalkvote var 215.600 tonn. Der i tillegg til lokal kvoten var det i dette 227.100 tonn.

2. Avviklinga av fisket i 1988.

	<u>Avsetning/Kvote</u>	<u>Prognose for opp- siska kvantum (tunn)</u>
Kystfisket Lindesnes- Klovnengen		1.600
Mussafisket		2.500
Kystfisket i alt	<u>7.000 tonn</u>	<u>4.100</u>
Konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK m/deltakingsrett	215.600 tonn	217.000
Trålarar	<u>4.500 tonn</u>	<u>6.000</u>
Totalt (alle grupper)	<u>227.100 tonn</u>	<u>227.100</u>

Faktoren i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket (konsesjonspliktige og ringnotfartøy 70-90 fot) vart sett til 5,6. Det er lagt inn heller stor overfordleing fordi ein visste at mange fartøy ville gå ut av fisket.

11. november vart faktoren heva til 6,0 for å sikra at totalkvoten **skulle verta teken**. Samstundes vart skjeringsdatoen 15. november **utsett** inntil vidare, førebels til 1. desember.

REGULERING AV FISKET I 1989.

1. Kvoter i 1989

Etter EF-avtalen for 1989 disponerer Noreg inkludert overføringar frå EF 166.000 tonn sild i Nordsjøen. I Skagerrak er sildekvoten på 18.400 tonn som i 1988. I området vest av 4° vestleg lengde

har Noreg etter EF-avtalen ein kvote på 5.300 tonn. Denne kvota kan verta revidert. Samla disponerer altså Noreg 190.200 tonn i dei ovafor nemnde områda.

2. Kystfisket

Det vart avsett 7.000 tonn til kystfisket i 1988 fordelt med 5.000 tonn i Nordisjøen og 2.000 tonn i Skagerrak. Dette viste seg å vera tilstrekkeleg då det samla fangstkvantum for kystsild i fjordsild og massa pr. utgangen av november er om lag 4.000 tonn. Situasjonen kan likevel endra seg slik at det vert behov for eit større kvantum enn 1988-fangsttalet skulle tilseia. Ein vil difor ikkje tilrå at kystkvantumet vert redusert.

I samband med vintersildefisket vart det teke om lag 5.000 tonn sild på kysten utanfor Bremanger. Dette er sør for Klovningen og er altså innafor statistikkområdet til Nordsjøisild. Biologisk tilhørde denne silda stamma av norsk vårgytande sild, og ho er statistikkført som norsk vårgytande sild. For ei nærare utgreiing om denne saka, viser ein til sak 24/88 i sakspapira til dette Reguleringsrådet.

Fiskeridirektøren vil føreslå at det for 1989 vert avsett 7.000 tonn til kystfisket.

3. Ringnotfartøy under 70 fot

Fiskeridirektøren vil føreslå følgjande for denne fartøygruppa:

- Fisket i Nordisjøen og Skagerrak vert regulert med ein maksimalkvote på tilsaman 5.500 hektoliter pr. fartøy
- Fisket på kvotane kan også føregå utanfor grunnlina.

Forslaga ovafor er i samsvar med reguleringsopplegget for 1988.

4. Trålarar

I 1988 hadde trålarane separate gruppekvoter i Nordsjøen og Skagerrak. Medrekna overfisket var avsetninga til gruppa 4 200 tonn i Nordsjøen, medan kvoten i Skagerrak var 1 500 tonn.

Etter vurdering av Fiskeridirektøren vart trålarane ikkje stogga då gruppekvoteane i Nordsjøen og Skagerrak var tekne, slik at trålarane hadde overfiska med om lag 1.500 tonn då trålfisket vart stogga 6. september.

Som følgje av endring av kvoteavtalen med EF fekk trålarane ein tilleggskvote på 1.000 tonn. Dette fisket vart avvikla i løpet av 6 dagar.

I 1987 tok trålarane eit ubetydeleg kvantum. I 1986 vart gruppekvote på 2.000 tonn i Nordsjøen mest teken, men avsetninga var tilstrekkeleg.

I 1988 kunne trålarane utnytta om lag 2,5 prosent av samla kvote for trålarar og ringnotflåte.

Situasjonen i 1988 skil seg såleis frå tidlegare år ved at trålarane har nytta gruppekvote sin fullt ut og har eigentleg ønskt å fiska meir sild. Opplysningar frå m.a. Sør-Norges Trålerlag kan tyda på at silda i 1988 står djupt på dei tradisjonelle felta for industritrålfiske. Dette har i følge Sør-Norges Trålerlag auka behovet for større sildekvote til trålarane i 1989, jfr. vedlagde brev (./.) frå Sør-Norges Trålerlag til Fiskeridirektoratet om saka. Dersom situasjonen i 1989 vert tilnærma lik 1988, vil trålarane sannsynlegvis ha behov for noko større gruppekvote enn i 1988.

Temperaturskifte og beitemønster kan ha medverka til at Nordsjø-silda står djupt på dei tradisjonelle industritrålfelta. Mykje tyder på at denne situasjonen vil endra seg til våren/sommaren, slik at silda då vil stå på grunnare vatn. Problemet med innblanding av sild i industritrålfisket kunen difor etter Fiskeri-

Direktøren sette syn avhjelpast ved at ein del av gruppekvote til trålarane vert avsett som ein eigen bifangstkvote til bruk etter at kvoten for direkte sildeliske og oppfiska

Fiskeridirektøren vil foreslå at det skal avsetast 3 300 tonn til trålargruppa sin del av Nordisøsildekvote i 1988

Fiskeridirektøren vil foreslå at ein del av gruppekvote til trålarane skal avsetast som ein eigen bifangstkvote til bruk etter at kvoten for direkte fiske er teken. Ein ber Reguleringsrådet diskutera storleiken på ein eventuell bifangstkvote

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om gruppekvote i 1989 bør føresegningsfestast slik at trålarane kan fiska anten i Nordsjøen eller i Skagerrak innafor ein samla gruppekvote

Fiskeridirektøren vil foreslå at det vert sett ein turkvote på 2.500 hektoliter.

5. Konesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Den norske totalkvoten, minus avsetning til tredjeland, kystfisket og trålarane framstår som ringnotfartøy over 70 fot sin gruppekvote.

5.1. Ringnotfartøy 70-90 fot.

Før 1988 vart det for fisket i Nordsjøen stilt krav om tidlegare deltaking, medan denne gruppa hadde ein sams avsetning med trålarane. Det vart ikkje stilt krav om tidlegare deltaking i Skagerrak for ringnotfartøya mellom 70 og 90 fot.

I 1988 vart gruppa regulert i lag med dei konesjonspliktige fartøya innafor fellesreguleringa for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4 grader vestleg lengde.

3 fartøy i 70-90 fot gruppa hadde deltakingsrett i 1988. Av disse åtte fartøya har fem fartøy delteke i 1988.

I 1989 vil åtte fartøy ha deltakingsrett, dvs. tre delteke i ringnot-fisket utanfor grunnlina etter Nordsjøstred, Skagerrakstred eller makrell i eitt av dei siste tre åra. Ein viser til Sak 25/88 2a) for ei nærare utgreiing om deltakingskriterium for denne gruppa.

Fiskeridirektøren vil føreslå at det i 1989 for fartøygruppa 70-90 fot:

- vert oppretthalde deltakingsavgrensing, dvs., i 1989 kan maksimalt 8 fartøy delta,
- vert regulert saman med den konsesjonspliktige ringnotflåten, sjå punkt 5.2 nedafor.
- fartøy utan deltakingsrett utanfor grunnlina har høve til å delta innafor grunnlina

fartøy med deltakingsrett utanfor grunnlina må fråseia seg deltakingsretten utanfor grunnlina dersom dei ønskier å delta innafor

5.2. Den konsesjonspliktige ringnotflåten.

Fellesreguleringa av Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde vart innført i 1988, og det er Fiskeridirektøren sitt inntrykk at denne reguleringsforma har fått ei positiv mottaking i næringa.

Sjølv om fellesreguleringa har fungert tilfredstillande, bør ein likevel vera merksam på at ho kan medføra at ein får ei "skeiv" fordeling på dei tre områda fordi den einskilde næringsutøvar ikkje har eit individuelt motiv til å fiska i alle områda. T.d.

var det teke svært lite i Skagerrak og vest av 4° i Nordsjøen-området vart stengt i år.

Tross i denne ovafor nemnde svakheita er det mange døme på at fellesreguleringa som etter Fiskeridirektøren er fordelingsregulering er til fordel for fellesreguleringa. Reguleringsteknisk er ordninga enkel og ein oppnår fleksibilitet til fordel for fartøybrifta. Det er heller ikkje sikkert at dei nemnde svakheitene ved fellesreguleringa ville kunne unngåast ved eit system med fartøykvoter i dei einsskilte områda.

- Fiskeridirektøren vil føreslå at kvart fartøy får tildelt ein kvote utrekna etter den såkalla "Universalnøkkelen", og denne fartøykvoten vil omfatta Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.
- Fisket vert stoppa i kvart av dei einsskilte områda når gruppekvoten eller totalkvoten for området er berekna oppfiska.
Fisket vert stoppa i alle områda når summen av totalkvotane er berekna oppfiska.
- Fisket kan stoppast i dei einsskilte områda/alle områda sjølv om det einsskilte fartøy ikkje har teke fartøykvoten
- Det vert sett krav om levering til konsum av fangst teken i EF-sona i Nordsjøen og i området vest av 4° vestleg lengde
- Det vert ikkje sett konsumkrav i norsk økonomisk sone og i Skagerrak.
- I dette fisket vert det sett ein bifangstprosent lik 10.

Refordeling

- Fiskeridirektøren vil føreslå at også i 1989 vert 1. oktober sett som ein siste dato for deltaking i det fartøykvote-

regulerte ringnotfisket

Det var enighet om at fartøyer som ikke har deltaket innad denne dato på fartøyskvotene sine inndregne. Fiskeridirektøren kan - etter 1. oktober refordelate disse inndregne fartøyskvotene på det deltakende fartøya. Fiskeridirektøren kan dispensere fra kravet om deltaking innad 1. oktober.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikra at totalkvotene er tatt, kan Fiskeridirektøren oppheva alle fartøyskvoter og inndregte kvoter etter 15. november. Fiskeridirektøren kan utsett å oppheva skjermsdatven. Det kan avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å regulera på den mest føremålstenlege måte.

Turkvote

- Salslaget kan fastsetja turkvoter innafor fartøyskvotesystemet dersom det vert vurdert som naudsynt av omsetnings- og/eller avsetningsmessige årsake.

6. Opningsdato

- Fiskeridirektøren vil føreslå at fisket vert opna 1. januar 1989."

2. Kystfisket

Det var enighet om at det for 1989 avsettes et stipulert kvantum på 7.000 tonn til kystfisket.

3. Ringnotfartøy under 70 fot

Det var enighet om at ringnotfartøy under 70 fot reguleres med en maksimalkvote på til sammen 5.500 hl. i Nordsjøen og Skagerrak. Fisket på kvotene kan foregå både innenfor og utenfor grunnlinien.

4. Trålere

Olsen viste til forslaget om å avsette 3.800 tonn sild til trålere hvorav 400 tonn avsettes til bifangst.

Bakkevik støttet forslaget om en avsetning på 3.300 tonn, men mente at 400 tonn i avsetning til bifangst ikke ville holde. Erfaringene viser at det blir mer og mer sild. Han foreslo max kvote istedet for turkvote.

Vea mente at den foreslåtte totalkvote til trålerne var for liten. Dett vil bli vanskelig å fordele et så lite kvantum. Et fritt turkvoteregulert fiske vil føre til at noen få fartøy tar opp hele kvoten. Han var redd for at problemene med sild på de tradisjonelle industritrålfeltene ville fortsette. Han foreslo at det ble fastsatt et stort kvantum til bifangst og at fisket ble regulert med maksimalkvote og videre at det ble fastsatt en bifangstprosent.

Olsen sa at saksforslaget var endret fra 2.500 hl i turkvote til 2.500 hl i max.kvote.

Bakkevik fryktet at det tradisjonelle industrifiske ville bli vanskeliggjort pga. mye sild. Han antydte en bifangstprosent på 25 og at bifangstkvoten trolig måtte økes til oppmot 50-60% av gruppekvoten på 3.800 tonn.

Vea mente at bifangstprosenten ikke måtte bli lavere enn 25%. Videre antydte han en max.kvote på 2.000 hl.

Gregussen spurte hvor mange fartøy som ville være interessert i å gå på et direkte sildefiske.

Vea sa at med en skikkelig kvote kunne en regne med 50-60 fartøy. Med det kvoteforslag som nå er foreslått ca. 6-7 partrålerlag.

Det var enighet om å avsette 3.300 tonn til trålerne. Videre var det enighet om å avsette en del til bifangst som Fiskeridirektøren får fullmakt til å bestemme størrelsen av. Fiskeridirektøren får også fullmakt til å bestemme størrelsen av maksimalkvoten.

5. Ringnotfartøy 70-90 fot.

- det var enighet om følgende reguleringsforslag.
- de gjeldende deltakelseskriterier blir opprettholdene
- fartøygruppen reguleres sammen med den konsesjonspliktige ringnotflåten.
- fartøy uten deltakelsesrett utenfor grunnlinjen kan delta innenfor grunnlinjen.
- fartøy med deltakelsesrett utenfor grunnlinjen må fraskrive seg deltakelsesretten utenfor grunnlinjen dersom de ønsker å delta innenfor.

5.2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Nakken spurte hvorfor det ikke var konsumkrav i dette fisket i norsk økonomisk sone.

Leine svarte at Nordsjøisild var av en slik størrelse at det ville være vanskelig å få alt omsatt til konsum. I tilfelle må en få inn et stort antall utenlandske fabrikkskip. Han mente at fiskerne ville selv være interessert i å få levert mest mulig til konsum.

Paulsen sa at grunnen til at en hadde konsumkrav i EF-sonen var at EF selv har slikt krav.

Det var enighet om følgende reguleringsforslag.

- hvert fartøy tildeles en kvote utreknet etter Universalnøkkelen og denne fartøykvoten omfatter Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestlig lengde.
- fisket stoppes i hvert av de enkelte områdene når gruppekvoten eller totalkvoten for området beregnes oppfisket.
- fisket stoppes i samtlige områder når summen av totalkvotene er beregnet oppfisket.
- fisket kan stoppes selv om det enkelte fartøy ikke har tatt fartøykvoten.
- det settes konsumkrav i EF-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° veslig lengde.
- det settes ikke konsumkrav i norsk økonomisk sone og i Skagerrak.
- det tillattes inntil 10% bifangst av makrell.

Refordeling

Det var enighet om å sette 1. oktober som viste dato for deltakelse i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten vert tatt, kan Fiskeridirektøren oppheve alle fartøykvoter og gruppekvoter etter 15. november. Fiskeridirektøren kan utsette/oppheve skieringsdatoen. Det kan avvikles et fisket på restkvoten som Fiskeridirektøren blir gitt fullmakt til å regulere på mest hensiktsmessig måte.

Turkvote

Det var enighet om at salgslaget skulle kunne fastsette turkvoter innenfor fartøykvotesystemet dersom dette viser seg nødvendig av

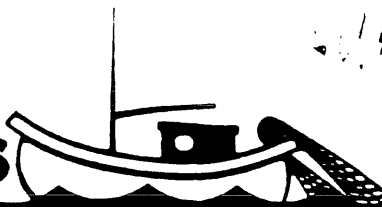
omsettningsmessige- og/eller avsetningsmessige hensyn.

6. Apningsdato.

Det var enighet om å åpne fisket 1. januar.

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 04 - 81 55 66
Formann 04 - 82 44 52
Sekretær 04 - 82 46 42

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet

5000 BERGEN

Bankgiro 5340 10.000.28
Postgiro 3 56 88 87
Telefax 04 - 81 72 15

Åkrehamn 18.11.88.

12205 22. NOV 88

REGULERINGSOPPLEGGET FOR 1989 - NORDSJØSILD

Styret i Sør-Norges Trålerlag ser med bekymring på den minimale kvoten av nordsjøsild og makrell som nordsjøtrålerne har fått tildelt de siste åra.

Sild og makrell i Nordsjøen var tidligere en eksklusiv trålerressurs. Ringnotflåten gjorde sitt inntog først på 1960-tallet og det gikk ut over trålerne ved at deres lønnsomhet ble svekket. Dette førte igjen til at noen trålere gikk over til ringnot. Etter som åra gikk, ble de minste ringnotbåtene (bl.a. mange av de som før hadde drevet med tråling), skjøvet ut til fordel for de store og hypereffektive ringnotbåtene. Effektiviteten var så stor at det var fare for bestandene og det ble derfor nedlagt fiskeforbud. Når fisket så ble åpnet igjen, ville ringnotflåten ha alt. De norske fiskeri-forvaltningsmyndigheter har ansvar for at også nordsjøtrålerne får tildelt sin rettmessige del av de ressurser som her omtales.

Fisket etter tobis, øyenpål og konsumfisk har i hovedsak utgjort ressursgrunnlaget for nordsjøtrålerne i de senere åra.

Konsumfisket har imidlertid avtatt merkbart inneværende år og kvantumsresultatet ligger på ca. 50 % i forhold til 1987.

Oppfisket kvantum tobis i 1988 antar vi ligger omtrent på 1987 nivået, men det spesielle for inneværende år er at 20-25 flere båter enn i 1987 har deltatt i fisket. Gjennomsnittlig resultat pr. båt er derfor adskillig dårligere i år enn i fjor. Beskatningen på denne ressursen gjør at vi nærer bekymring for at tobis-fisket kan bli redusert til det tidligere tradisjonelle 3 måneders fisket.

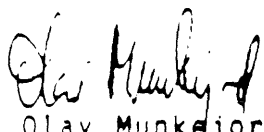
Erfaringen viser at øyenpål bestanden nå er på et lavmål. I tillegg er dette fisket på de tradisjonelle feltene ved Revkanten på fra 160-200 meters dyp blitt vesentlig hindret på grunn av innblanding av sild.

12200 24.10.88

Sør-Norges Trålerlag vil påpeke at nordsjøsilde er et viktig tillegg til de tradisjonelle ressursene for 60-70 nordsjøtrålere som driver hele året i disse farvann. Vi retter derfor en sterk henstilling om at denne gruppes kvote av nordsjøsilde for 1989 må bli vesentlig hevet i forhold til tidligere år.

Når trålerkvoten er fastsatt, må noe av den avsettes til bifangst, jfr. problemene med silde-innblanding i øyenpålfangstene. Det bør videre innføres maksimalkvoter og turkvoter.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Olav Munkejord
sekretær

SAK 25/88

E. HAVBRISLINGFISKET

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Norge kan i 1989 i henhold til avtale med EF fiske 5000 tonn havbrisling i ICES statistikkområde IV i EF-sonen i Nordsjøen.

Kvoten for 1988 er på 5000 tonn. Det er levert 3473 tonn havbrisling i 1988 (pr. 24.11.88).

En antar at det ikke vil være behov for endringer i reguleringsopplegget i forhold til opplegget for 1988.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten med adgang til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig."

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

F. MAKRELLFISKET I EF-SONA VEST AV 4 GRADER VESTLEG LENGDE

Olsen viste til saksdokumentene der det ble opp-

1. Fisket i 1988.

Makrellfisket i Ef-sona vest av 4° vestleg lengde vart regulert i lag med ringnotfisket etter makrell i Nordsjøen mellom 53° og 62°. I utgangspunktet var den norske kvoten på 22.000 tonn som vart redusert til 19.000 tonn etter endring av kvoteavtalen mellom EF og Noreg.

Tross i fellesregulering vart fisket vest av 4° opna 1. januar, men det vart sette ein maksimalkvote på 2.000 hektoliter pr. fartøy som skulle gå til fråtrekk på fartøyet sin totale kvote for 1988. Det vart også sett konsumkrav.

Ingen fartøy deltok i fisket vest av 4° vinteren og våren 1988. Dette fisket vart difor stengd mellombels i tida frå Reguleringsrådets i mai til fartøykvoteregulerte fisket tok til i august. Konsumkravet vart oppheva og dette fisket vart integrert med resten av det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter makrell.

Då makrellfisket vart stogga 4. november, var det teke vel 17.000 tonn i området vest av 4° vestleg lengde.

2. Reguleringa i 1989.

I området vest av 4 grader vestleg lengde vil Noreg i 1989 ha ein kvote på 19.200 tonn. Sidan fikeriavtalen for 1989 med Færøyane enno ikkje er inngått, er det ikkje avklart kva Noreg total sett vil ha til disposisjon. Dersom Noreg i 1989 får om lag same kvote frå Færøyane vil Noreg totalt sett disponera noko mindre makrell i 1989 i høve til 1988.

ERfaringar frå 1988 sesjongen tilseier etter Fiskeridirektøren si vurdering at ein går inn for felles regulering mellom Nordsjøen

og området vest av 4⁰ vestleg lengde også i 1989

Fiskeridirektøren sitt prinsipielle syn er at fisket vest av 4⁰ vestleg lengde ikkje bør opnast før dett fartøykvoteregulerte fisket i Nordsjøen, ei tidleg opning har avgrensa praktisk verdi og kan komplisera det totale reguleringsopplegget. Dersom Reguleringsrådet likevel skulle vera av ein anna oppfatning mottar opning av fisket vest av 4⁰, vil ein tilrå følgjande mellombels regulering av fisket vest av 4⁰.

- Fisket vert opna 1. januar for ringnotfartøy over 70 fot.
- Det vert sett konsumkrav.
- Fisket vert regulert med ein maksimalkvote på 2.000 hektoliter pr. fartøy som går til fråtrekk på fartøyet sin totale fartøykvote.
- Den avrekningsfaktor som seinare måtte bli fastsett for stor makrell over 600 gram (G6) blir gjort gjeldande med tilbakeverkande kraft for dette fisket."

Olsen viste så til forslaget om å ikke åpne fisket vest av 4⁰ vestlig lengde før åpningen av det fartøykvoteregulerte fisket i Nordsjøen.

Leine sa at det nå ligger ca. 10.000 tonn makrell på lager, og at det var vanskelig å få omsatt makrell nå.

Det var enighet om å ikke åpne fisket vest av 4⁰ vestlig lengde før åpningen av det fartøykvoteregulerte fisket i Nordsjøen.

SAK 25/88

G. LODDEFISKET I NAFO-OMRÅDET.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1988 hadde Norge en kvote på 4500 tonn lodde i område 3 NO utenfor canadisk sone. Canada åpnet for at kvoten også kunne fiskes i deres sone i perioden 1. januar til 31. mai. Da norske interesser er primært knyttet til konsumfiske etter 31. mai, og da fordelingen av gytemoden lodde i og utenfor Canadas sone varierer fra år til år, tok ingen fartøyer sjansen på å delta i 1987. Derfor ble det etter søknad fra Fiskebåtredernes Forbund gitt driftsgaranti og driftsstøtte til forsøksfiske etter lodde i NAFO-området. Ved søknadsfristens utløp hadde det meldt seg et fartøy, "Varberg" av Egersund.

Fartøyet ankom feltet 14.6. 88 og fisket ca.1100 tonn lodde hvorav 182 tonn konsumlodde fram til 24.6. 88. Erfaringer fra i år tyder på at en ved fiske etter konsumlodde vil anbefale at en starter fiske i slutten av mai.

Fangstene ble tatt i ett område på ca. 12-14 n.mil i utstrekning SW-NO, 0-6 mil fra 200 mils sonегrensen.

For 1989 har Norge en kvote på 8400 tonn lodde i samme område. Det er rettet forespørsel til Canada om å få fiske innenfor 200 mils sonen. En har ikke pr. dags dato mottatt svar fra Canada. Erfaringer fra i år viser at dersom en ikke får anledning til å operere innenfor 200 mils sonen vil det være usikkert hvorvidt en kan forvente å finne lodde.

For 1989 vil det antakelig være aktuelt for ca. 10-12 båter å delta og med de kvoter en har for 1989 vil det kunne være nok for disse.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om fullmakt til å ta reguleringsspørsmålet opp med Norges Fiskarlag når det blir aktuelt. "

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

H. LODDEFISKE VED ISLAND

Olsen viste til saksdokumentene der det heter

Fisket vinteren 1988: For perioden 1. januar til 15. februar fikk Norge adgang til å fiske inntil 60.000 tonn lodde ved Island.

I alt deltok 62 fartøyer. Samlet fangstkvantum ble 57.238 tonn. Fangsten ved Island kom til fratrekk i fartøyenes årskvoter for Island/Jan Mayen.

Vinteren 1989: Norge og Island undertegnet 1. desember 1988 en avtale om loddefiske ved Island, Jan Mayen og Grønland for perioden 1. desember i år til april 1989. Partene er enige om at loddekvoten i denne perioden skal være 360.000 tonn. I perioden 5. desember til 15. februar 1989 har norske fartøyer adgang til å fiske 54.000 tonn lodde i islandsk sone. Det er første gang norsk fartøyer får adgang til å fiske innen vinterkvoten før nyttår.

Fiskeridirketøren foreslår at en følger samme reguleringsopplegg i 1989 som inneværende sesjon. Dette medfører at hvert fartøy kan fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy, men likevel slik at fartøy med konsesjonskapasitet under 10.000 hl kan utnytte faktisk lastekapasitet inntil 10.000.

Lohne spurte om å få en oversikt over forhandlingene med Island og utsiktene for neste år.

Paulsen svare at det muligens ville bli avholdt et trepartsmøte mellom Norge, Island og Grønland i midten av januar 89. En vil diskutere TAC for høstfisket 89 og fordeling Island/Norge dersom en ikke får til et trepartsmøte.

I høst foregikk fisket rundt Jan Mayen kun i Islandsk sone, hvor Norge fikk begrenset adgang til å fiske inntil 40.000 tonn, hvorav det ble fisket 7.000 tonn. Det ble ikke gitt adgang til å fiske videre på Jan Mayen-kvoten i Islandsk sone, men det ble

gitt adgang til at Norge kunne fiske sin kvote av hvalfisk = 4.000 tonn - i slank sone fra 5. desember.

Det kan være visse muligheter for at Norge kan få redusert Jan. Mayen-kvoten 88 til høstkvoten for 1989.

Leine mente at fartøy som fryser lodde til 500 tonn får gå uten, slik at de kan få øket sin lønnsomhet.

Olsen svare at selvprodusentene tidligere var gitt en slik adgang, og at de også i inneværende sesong ville få slik tillatelse.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.